

ARBEIDERNES FAGLIGE LANDSORGANISASJON

---

19. ORDINÆRE KONGRESS

5.—11. mai 1957

**DAGSORDEN MED FORSLAG
OG FORRETNINGSORDEN**

OSLO 1957 - ARBEIDERNES AKTIETRYKKERI

ARBEIDERNES FAGLIGE LANDSORGANISASJON

19. ORDINÆRE KONGRESS

5.—11. mai 1957

**DAGSORDEN MED FORSLAG
OG FORRETNINGSORDEN**

OSLO 1957 - ARBEIDERNES AKTIETRYKKERI

Dagsorden for Kongressen 1957

1. *Kongressens åpning.*
2. *Konstituering.*
  - a) Fullmaktens godkjenning.
  - b) Vedtakelse av dagsorden og forretningsorden.
  - c) Valg av 4 ordstyrere og 4 sekretærer.
  - d) Valg av redaksjonskomité og valgkomité.
3. *Beretninger, regnskaper og revisjonsrapporter for årene 1953, 1954, 1955 og 1956.*
4. *Vedtektsendringer.*
5. *Organisasjonsspørsmål.*
  - a) Organisasjonskomitéens innstilling om forbundenes virkeområde.
  - b) Andre organisasjonssaker.
6. *Tariffspørsmål og diverse avtaler.*
  - a) Den økonomiske og faglige situasjon.
  - b) Fagorganisasjonens tariffpolitikk.
  - c) Hovedavtalen med Norsk Arbeidsgiverforening.
  - d) Overenskomsten om produksjonsutvalg.
  - e) Avtalen med Den Kooperative Tarifforening.
7. *Automatisering — atomkraften.*
8. *Internasjonale faglige spørsmål.*
9. *Diverse forslag.*
10. *Valg.*

Forretningsorden

1. Møtets forhandlinger er offentlige i den utstrekning kongressen ikke vedtar noe annet. Dagsordens punkt 3, 4 og 6 behandles for lukkede dører.

Adgangskort for representanter, innbudte, pressen og tilhørere utstedes av sekretariatet.

2. Til å lede møtet velges 4 ordstyrere. Ordstyrerne ordner innbyrdes møtenes ledelse. Til å føre protokollen velges 4 sekretærer.
3. Møtene holdes fra kl. 9.30 til kl. 13 og fra kl. 15 til kl. 18.
4. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Med unntak for innledningsforedrag er taletiden 10 min. første og 5 min. annen gang. Ordstyreren har for øvrig, når han finner det påkrevd, rett til å stille forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere. Til forretningsorden gis ingen ordet mer enn 1 gang og høyst 1 minutt til hver sak.

Talerne skal tale fra den bestemte plass i salen.

5. Forslag må leveres skriftlig til ordstyreren, undertegnet med vedkommendes navn og navnet på den organisasjon han representerer. *Innsendte forslag som ikke opptas av noen representant bortfaller. Likeledes bortfaller forslag som opptas, men som på forespørsel fra ordstyreren ikke får noen støtte fra andre organisasjoners representanter.*

Intet nytt forslag kan opptas etter at det er besluttet satt strek med de inntegnede talere. Forslag som ingen forbindelse har med de på dagsorden oppførte saker, kan ikke behandles.

6. Alle saker avgjøres med alminnelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 30 representanter forlanger det, foregår avstemningen ved navneopprop.
7. I protokollen innføres forslag, talere, avstemninger og vedtak.
8. Protokollen leses opp ved hvert møtes begynnelse og for siste møte ved dets avslutning.

Henvisninger

Valg av representanter til kongressen.

Landsorganisasjonens vedtekter § 5, Kongressen, har følgende bestemmelse når det gjelder valg av representanter:

«Valg av representanter kan ikke finne sted før dagsordenen er lagt fram for de som skal delta i valget av representanter.

Til drøfting av kongressens dagsorden og valg av representanter skal det holdes særskilt møte blant de som har stemmerett.»

De i dagsorden trykte forslag har fortløpende nummer etter rekkefølgen i den oppsatte dagsorden.

De innsendte forslag fra avdelingene er oppført forbundsvis og har vanlige typer, som nr. 1.

Forbundsstyrets uttalelser er inntatt i *kursiv*.

Innstillinger fra sekretariatet har fete typer som **nr. 7**.

For å finne fram til et bestemt forslag, ser en først på den oppførte dagsorden og nummeret finnes da under hovedpunktet.

Dagsordenens punkt 4

Forslag til endringer i Landsorganisasjonens vedtekter.

§ 1.

FORMÅL

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avdeling 69 — Malmo Gruvearbeiderforening foreslår:

Nr. 1

Punkt 3 a utgår. I stedet inntas følgende:

«at bedrifter og virksomheter blir overført til samfunnets eie for å bedre lønnstakernes kår og dermed den alminnelige velstand i samfunnet.»

Landsstyrets standpunkt:

Kan ikke anbefales vedtatt.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 9 — Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 2

Punkt a og b forandres til:

- a) Å skaffe arbeiderklassen kontroll over landets produksjonsliv ved å overføre til samfunnseie banker, forsikringsselskaper og nøkkelindustrier for derved å bidra til at arbeidernes levestandard kan stige i takt med den økende produksjon.
- b) Å inspirere arbeiderklassen til innsats ved å stille perspektivet om sosialismen som det endelige mål.»

Landsstyrets vedtak:

Forslaget kan ikke tiltres, idet det ansees dekket av nåværende § 1, punktene 3 a) og b). Se også punkt 4.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 3   *Avd. 34 — Sandefjord Jern- og Metallarb.forening, foreslår:*

§ 1, pkt. 3 a, endres til:

«At bedrifter og virksomheter, herunder banker og forsikringsselskaper, blir overført til samfunnseie» osv.

Forbundsstyret

viser til LO's vedtekter, § 1, punktene 3 og 4, og til DNA's program for inneværende stortingsperiode vedr. arbeidernes representasjon i bedriftenes ledelse og samfunnets kontroll ved representasjon i ledelsen i de større, private forretningsbanker, forsikringsselskaper m. v. En viser også til at det er nedsatt spesielle komitéer, herunder en departemental komité til utredning av disse saker. Videre er det også oppnevnt et utvalg med representanter for AFL og NAF, som først skal prøve, ved forhandling, om det er mulig å komme fram til en tilfredsstillende løsning ang. arbeidernes representasjon i bedriftenes ledelse.

Forbundsstyret mener derfor at en bør avvente disse komitéers ellers utvalgs innstilling før en tar disse spørsmål opp til realitetsbehandling. En viser for øvrig til forbundets spesielle forslag vedr. denne sak.

b) endres til:

Nr. 4   «A sikre lønnstakere en tilfredsstillende innflytelse i næringslivet og en rettferdig fordeling av produksjonsresultatet i pakt med de tekniske og økonomiske framskritt, slik at større velstand oppnås for lønnstakere.»

Forbundsstyret

finner ikke at det er noe saklig behov for den foreslåtte endring, idet en mener at forslaget dekkes av de nåværende bestemmelser i LO's vedtekter, § 1, punktene 3 og 4.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 5   *Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:*

LO's vedtekter § 1, (formålsparagrafen) punkt 2, foreslås tilføyd:
«Å arbeide for en sosialistisk samfunnsordning i Norge.»

M o t i v e r i n g :

Det har alltid vært en klar linje fra fagbevegelsens side når det gjelder dette spørsmål, og det må fortsatt være den viktigste programpost. Det er derfor ingen grunn til å stryke det fra formålsparagrafen.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret har ikke tatt stilling til forslaget.

NORSK SJØMANNFORBUND

Fredrikstad avdeling foreslår:

Nr. 6

§ 1, punkt 4, endres til:

«A arbeide for en samfunnsutvikling som tar sikte på å skape større velstand for lønnstakerne og en rettferdigere fordeling av samfunns-godene.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret er enig i forslaget.

«Fra sekretariatet:

Nr. 7

På stiftelseskongressen den 1. april 1899 ble det vedtatt at Landsorganisasjonens navn skulle være «Arbeidernes faglige Landsorganisasjon i Norge». Dette navnet har senere vært opprettholdt.

I nyere tid, og særlig etter krigen, har den alminnelige tendens til forkorting av navnet på organisasjoner og institusjoner også gjort seg gjeldende for Landsorganisasjonens vedkommende. I pressen, i offentligheten for øvrig og i stor utstrekning blant organisasjonens medlemmer, blir organisasjonens rette navn sjelden brukt.

Landsorganisasjonen — forkortet til LO — går igjen over alt. Det må også innrømmes at dette faller betydelig lettere enn «Arbeidernes faglige Landsorganisasjon i Norge», forkortet til AFL.

Sekretariatet finner det lite hensiktsmessig å opprettholde et navn som nyttes mindre og mindre i det praktiske liv. Det må da være bedre formelt å stadfeste det navnet som gjennom lang tid har festet seg i bevisstheten, så vel blant en stor del av medlemmene som i offentligheten.

Innstilling:

Organisasjonens navn endres til

«LANDSORGANISASJONEN I NORGE»

Endringen gjøres offisielt gjeldende fra det tidspunkt de nye vedtektene trer i kraft.

For øvrig opprettholdes paragrafen som nå.»

§ 5.

KONGRESSEN

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 8 *Tønsberg Bygningsarbeiderforening*, foreslår:

§ 5, punkt 1, endres til:

«Kongressen er Landsorganisasjonens høyeste myndighet og holdes innenfor en periode av 4 — fire — år etter fastsettelse av sekretariatet.»

Landsstyrets vedtak:

Forslaget kan ikke tiltres.

Forslag fra:

- Nr. 9 *Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening,*
- *311, Malersvennernes Forening, Bergen,*
  - *312, Trevarrefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,*
  - *315, Snekker og Tømrernes Forening, Bergen,*
  - *316, Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Foren., Bergen,*
  - *486, Glass- og Snekkersvennernes Forening, Bergen:*

«Valg av representanter til kongressen finner sted fylkesvis. Etterat avdelingene har innsendt til sine forbund forslag på kandidater, skal forbundet innstille kandidater fylkesvis.»

M o t i v e r i n g :

Slik vedtektene er i dag har medlemmene ingen innflytelse på valget.

Landsstyrets vedtak:

Forslaget kan ikke tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 34, Sandefjord Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår: Nr. 10

§ 5, pkt. 2, endres til:

«Representantene til kongressen, med tilsvarende antall varamenn, velges med 9/10 av de tilsluttede og 1/10 av de faglige samorganisasjoner.»

Avd. 13, Fredrikstad Klinker- og Platearbeiderforening: Nr. 11

Representantene til kongressen, med tilsvarende antall varamenn, velges med 9/10 av de tilsluttede og 1/10 av de faglige samorganisasjoner.»

M o t i v e r i n g :

Omleggingen av samorganisasjonenes virksomhet med blant annet sløyfing av enkelte, gjør det nødvendig å innskrenke disses representasjon ved kongresser. Videre bør ikke så mange lønte tillitsmenn delta og stemme i avgjørelser om lønnstakernes (fagorganiserte) interesser.

Forbundsstyret

finner ikke å kunne tiltre forslaget, i hvert fall ikke på det nåværende tidspunkt. Vi viser i den anledning til vedtaket på forrige kongress, i 1953, ang. omlegging av de faglige samorganisasjoner. Denne omlegging er som kjent ennå ikke tilendebrakt, og vi mener derfor at spørsmålet om de faglige samorganisasjoners representasjon på kongressen bør utstå inntil en har vunnet erfaring for hvordan den nevnte omlegging kommer til å virke.

Nr. 12 Fra sekretariatet: Ad § 5 punkt 2.

Representantene til kongressen med tilsvarende antall varamenn velges med 260 av de tilsluttede forbund og 40 fra distriktene.

Forbundenes mandater blir fordelt av sekretariatet mellom forbundene etter medlemstall, likevel slik at hvert forbund minst skal ha en representant med varamann. Ved fordelingen legger sekretariatet til grunn det gjennomsnittlige antall medlemmer etter betalt ordinær kontingent de siste 12 måneder før melding om tiden for kongressen blir sendt ut.

Distriktenes representanter fordeles av sekretariatet fylkesvis med minst 1 representant fra hvert fylke.

For øvrig som før.

Nr. 13 Fra sekretariatet:

§ 5, punkt 4, første setning i 3. avsnitt går ut.

For øvrig opprettholdes paragrafen som nå.

§ 6.**KONGRESSENS MYNDIGHETSOMRÅDE****NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND****Nr. 14 Avd. 69, Malmö Gruvearbeiderforening foreslår:**

Nytt punkt 5:

- a) Fastsette lønningene for tillitsmennene i LO og Samorganisasjonene.
- b) I kongressperioden blir tillitsmennenes lønninger å regulere i henhold til gjennomsnittet av de oppnådde resultater ved tariffrevisjoner for forbundenes medlemmer.
- c) De til enhver tid prisindeksreguleringer for forbundenes medlemmer gjøres gjeldende.

Under forutsetning at nærværende punkt 5 blir vedtatt, blir punkt 5 i vedtektene punkt 6 og punktene 7, 8 og 9 forskyves tilsvarende.

Motivering:

Det er foreningens mening at det må være i fagorganisasjonens ånd at organisasjonens høyeste tillitsmenn får sine lønn-

inger fastsatt av kongressen som er fagorganisasjonens høyeste myndighet, og at deres lønnsreguleringer blir knyttet til forbundenes tariffrevisjoner og i tariffperioden knyttes til den til enhver tid gjeldende indeksregulering for forbundenes medlemmer.

Med å etablere en slik lønnsordning for våre høyeste tillitsmenn må være en moralsk støtte av overordentlig betydning og i aller høyeste grad øke medlemmenes tillit til sine lønnede tillitsmenn.

Alle grunnlag for kritikk mot våre tillitsmenn, f. eks. passivitet ved lønnsoppgjørene i forbindelse med tariffrevisjoner faller jo også dermed bort, idet deres egne lønnsvilkår blir gjort avhengig av det resultat de er i stand til å oppnå.

Det er vår mening at dette må være en så helt igjennom sunn og demokratisk ordning at det må være nære opp til det fullstendig ideelle og at det må være begge parter en overordentlig tilfredsstillende å komme fram til. Det har vært en utbredt forundring over at ikke tillitsmennene selv forlenget har gjort henstillinger til kongressen om en slik ordning.

Landsstyrets standpunkt: Kan ikke anbefales vedtatt.

Fra sekretariatet:

«Landsstyrets standpunkt tiltres.»

§ 7.

EKSTRAORDINÆR KONGRESS

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 13. Fredrikstad Klinker- og Platearbeiderforening, fore- Nr. 15
slår:

§ 7, pkt. 2:

«15 dagers varsel endres til 30 dager. For øvrig uendret.»

Motivering:

Den foreslåtte endring i innkallelse av ekstraordinær kongress beror på at forbundsstyrene og avdelingene kan gis tid til å behandle den foreliggende situasjon og velge representanter.

Nr. 16 § 7, pkt. 3:

«Representanter til ekstraordinær kongress velges på samme måte som angitt i § 5, pkt. 2, men med den foreslåtte endring.»

Motivering:

Den nåværende ordning kan ikke kalles riktig. Eks.: Kongressen opprettholder den någjeldende ordning, en viktig og uforutsett situasjon melder seg i 1960 så ekstraordinær kongress må innkalles. I mellomtiden har flere av representantene og varamennene sannsynligvis avgått ved døden, mange byttet erverv eller gått over i ledende stillinger osv.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret finner ikke å kunne tiltre forslaget til pkt. 2, og viser i den anledning til at 15 dagers varsel er en minstefrist, og at det således kan brukes lengre varsel hvis den sak eller situasjon som foranlediger innkallelsen av ekstraordinær kongress, gir anledning til det.

Forbundsstyret kan heller ikke tiltre forslaget til pkt. 3, da forutsetningene for ekstraordinære kongresser som regel vil være bestemt av akutte situasjoner, som krever en hurtig avgjørelse og som derfor ikke gir tid til nyvalg.

Nr. 17 **Fra sekretariatet:**
Paragrafen opprettholdes som nå.

§ 9.

REPRESENTANTSKAPETS MYNDIGHETSOMRADE

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 18 *Avd. 92, Bjørkåsen Gruvearbeiderforening foreslår:*

§ 9, punkt 3. Avsnittet går ut. Nytt avsnitt:

«Lønnen for sekretariatet, Landsorganisasjonens og Samorganisasjonen tillitsmenn fastsettes av kongressen. Den skal til enhver tid være i samsvar med lønnen for fagarbeiderne i industrien.»

Landsstyrets standpunkt:

Kan ikke anbefales vedtatt.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 13, Fredrikstad Klinker- og Platearbeiderforening, fore- Nr. 19
slår:

§ 9, pkt. 4:

Uendret, men med tilføyselen «lønningene fastsettes således at de står i forhold til vanlige lønnstakeres lønninger, og eventuelle justeringer opp eller ned følger tariffoppjøret.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget, idet en mener at det ikke foreligger noen saklig grunn for endringer i de nåværende bestemmelser.

Fra sekretariatet:

Paragrafen opprettholdes som nå.

Nr. 20

§ 11.

SEKRETARIATETS MYNDIGHETSOMRÅDE

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 13, Fredrikstad Klinker- og Platearbeiderforening, fore- Nr. 21
slår:

§ 11, pkt. 3:

Første linje uendret, resten av punktet strykes.

M o t i v e r i n g :

Slike løyvinger bør kun kongressen og representantskapet gi.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget, idet en mener at sekretariatet bør ha den adgang til bevilgninger som omtales i vedtektene. En er heller ikke kjent med at bestemmelsen på noen som helst måte er misbrukt, og finner derfor ikke at det er noen saklig grunn til å foreta noen endring.

Fra sekretariatet:

Paragrafen opprettholdes som nå.

Nr. 22

§ 15.

AVSTEMNINGSREGLENE

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 23 *Avd. 69, Malmo Gruvearbeiderforening, foreslår:*

Punkt 1.

I første avsnitt strykes ordene «som regel».

I annet avsnitt tilføyes ordene «de frammøtte» foran ordet medlemmene.

Punkt 2,

tilføyes ordet «frammøte» foran medlemmer.

Punkt 3 og 4 går ut.

Punkt 5, siste setning går ut. Ny setning får sådan ordlyd:

«For denne avstemning gjelder reglene i det endrede punkt 2.»

Punkt 6.

Ordene «eller å heve en arbeidsstans» strykes.

Nytt avsnitt:

«Det oppnådde resultat forelegges de medlemmer interessetvisten gjelder til avstemning.»

M o t i v e r i n g :

Det synes ikke bare rimelig, men uten unntak medlemmenes uomgjengelige rett til under enhver omstendighet å stemme over tarifforslag angående sine tariffrevisjoner og beholde sin selvklare rett til å øve innflytelse på sine lønns- og arbeidsvilkår. Så lenge vi erkjenner at vi bor og virker i et demokratisk samfunn må det være en selvfølge at en så grunnfestet demokratisk medborgerrett følger medlemmet inn i sin fagforening og at bare de som møter fram til avstemningsmøtet har myndighet til å vedta eller forkaste forslaget de stemmer over. Uten en slik rett og myndighet ville det å gå til et avstemningsmøte være som å jage sin egen skygge.

Hvilke kaotiske tilstander vil en ikke komme opp i om f. eks. hjemmesitterne ved et stortingsvalg skulle kunne regnes for ja-stemmer for den ene eller den annen part. Det er de aktive medlemmer i organisasjonen som utfører det skapende organisasjonsarbeid som bringer resultater, både på møtene og i felten. Det

er disse medlemmer som gjennom hele fagorganisasjonens historie fram til i dag, uten de passives og hjemmesitternes medvirken, med sin uoppslitelige interesse, mot og offervilje har kjempet fagorganisasjonen fram til den maktposisjon den har i samfunnet i dag. Det virker da også på medlemmene som en skjebnens ironi at deres dyreste interesser i medhold av LO's vedtekter er lagt i hendene på kategorien hjemmesitterne og er dermed en kasteball etter deres for godt befinnende.

Foreningen mener at det er de medlemmer som viser interesse og deltar i avstemningsmøtene som skal avgjøre saken med sin innflytelse. Det er disse medlemmer som viser respekt for fagorganisasjonens vedtekter og varetar dens interesser, og det er disse medlemmer det må tas hensyn til og ikke hjemmesitterne som finner det makeligst å sitte hjemme når det gjelder så viktige saker som å ta stilling til et tarifforslag som gjelder lønns- og arbeidsvilkår et eller flere år framover.

Erfaringen viser at det etter hvert blir flere og flere av medlemmene som ikke møter fram for å stemme over et tarifforslag ut fra den oppfatning at det er nærmest uråd å regne med at fram møteprosenten vil komme i $\frac{2}{3}$ og derfor anser det hensiktsløst å gå på avstemningsmøtene.

Det er en kjensgjerning at det gjør seg gjeldende en stadig økende misnøye og bitterhet mot bestemmelsene i vedtektenes § 15, som har ført til en utvikling at det er hjemmesitterne som ved en tariffavstemning blir de dominerende, mens de aktive og samvittighetsfulle medlemmer derimot mister all bestemmende myndighet.

Våre øverste tillitsmenn i LO blir dermed avskåret fra å gjøre det de bør og skal, nemlig foreta disposisjoner som er i overensstemmelse med de aktive og interesserte medlemmers vilje og oppfatning. Med de nå gjeldende bestemmelse har utviklingen tvert imot gått i den motsatte retning, idet forbundsstyrene og sekretariatet har fått en avgjørelsesmyndighet som stenger for medlemmenes selvbestemmelsesrett og som avstumper og forkrøbler den demokratiske ånd i fagorganisasjonen. Det virker deprimerende på medlemmene og skaper en stadig større passi-

vitet, samtidig som det i høyeste grad strider mot medlemmenes rettsbevissthet.

Fra landsstyret:

Kan ikke anbefales vedtatt.

Nr. 24   *Avd. 111, Løkken Gruvearbeiderforening foreslår:*

Punkt 1 får denne ordlyd:

«Tarifforslaget skal legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder.

Avstemningen skal skje ved uravstemning.

Punktene 3, 4 og 5 i samme § faller bort.»

Motivering:

Ad punkt 1, 3 og 4: Ved en vedtektsforbundet innføring av uravstemningsmetoden ved avstemningen over tarifforslaget vil en få den beste garanti for den størst mulige stemmedeltakelse og dermed et resultat som gir et riktig bilde av medlemmenes syn.

Ved innføring av en slik ordning kan punkt 3 og 4 falle bort.

Ad punkt 5: Adgangen som her blir gitt til å slå sammen flere forbund ved avstemningen mener vi må bort. Ikke bare forbundene men også gruppene innenfor de enkelte forbund må selv ha rett til å avgjøre sine tariffspørsmål.

Fra landsstyret:

Landsstyret er enig i at uravstemning blir nyttet mest mulig, men kan ikke anbefale vedtatt at punktene 3, 4 og 5 går ut.

Nr. 25   *Avd. 92, Bjørkåsen Gruvearbeiderforening foreslår:*

«Punkt 1: Ordene «som regel» og «frammøtte» går ut, og punktet får da følgende ordlyd:

Tarifforslag skal legges fram for frammøtte medlemmer interessetvisten gjelder.

Punkt 2: Punktet får følgende ordlyd: Har flertallet av de frammøtte medlemmer og det øvrige blir som før.

Formuleringen i punktene 3 og 4 går ut.

Punkt 5: Bindestrek og tallet 4 utgår.

Punkt 6: Ordene «eller å heve en arbeidsstans» går ut.

Nytt avsnitt: De oppnådde resultater forelegges de interesserte medlemmer til avstemning.

Punktene i § 15 — 7, 8, 9, og 10 bibeholdes som før.

Fra landsstyret:

Kan ikke anbefales vedtatt.

Avd. 147, Orkanger Arbeidsmandsforening foreslår:

Nr. 26

«Avstemningsreglene endres slik at alle tarifforslag skal legges fram for medlemmene og at flertallet av de som har deltatt i avstemningen avgjør om et forslag er forkastet eller vedtatt.»

Fra landsstyret:

Kan ikke anbefales vedtatt.

NORSK CENTRALFORENING FOR BOKTRYKKERE

Sandefjord typografiske forening foreslår:

Nr. 27

Pkt. 1 endres til:

«Tarifforslag skal ved uravstemningen legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder:

Pkt. 2 får følgende tilføyelse

«Resultatet av avstemningen meddeles sekretariatet.»

Punktene 3, 4 og 5 utgår.

Fra Hovedstyret:

Hovedstyret kan ikke anbefale Sandefjord typografiske forenings forslag til endring av vedtektenes § 15, punkt 1. Hovedstyret finner dog at en bestemmelse om uravstemning bør komme inn i vedtektenes, men det må også være adgang til å benytte andre avstemningsmåter dersom dette ansees formålstjenlig.

Hovedstyret anbefaler tilføyelsen til punkt 2, og at punktene 3 og 4 utgår.

Hovedstyret kan ikke anbefale forslaget om at punkt 5 utgår.

Nr. 28 *Oslo typografiske forening*, foreslår:

«Punktene 2, 3 og 4 slåes sammen og får følgende ordlyd:

«Har flertallet av de frammøtte medlemmer som interessetvisten gjelder stemt for forslaget, er dette vedtatt. Har flertallet av de frammøtte medlemmer stemt mot forslaget, er dette forkastet. Forbundsstyret sender sekretariatet melding om resultatet av avstemningen.»

Er det nødvendig, endres andre punkter i LO's vedtekter og hovedavtalen overensstemmende med dette prinsipp.»

Forslaget er enstemmig tiltrådt av Norsk Centralforening for Boktrykkeres landsmøte 1955.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 29 *Avd. 219, Larvik Bygningsarbeiderforening*, foreslår:

«1. Tarifforslag skal legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder.

2. Har flertallet av de frammøtte medlemmer som interessetvisten gjelder stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet av de frammøtte medlemmer stemt imot, er det forkastet.

Sekretariatet i LO underrettes om resultatet.

NYTT.

3. Felles avstemning for flere forbund og tariffavtaler skal ikke benyttes.

Bare de medlemmer som interessetvisten gjelder har stemmerett i spørsmål om iverksetting, avslutning eller fortsetting av arbeidstans.

Pkt. 7 beholdes uforandret, de øvrige punkter utgår.

M o t i v e r i n g :

Vi mener at det i vedtektene må slås prinsipielt fast at det er medlemmene som har bestemmelsesretten i denne viktige sak som gjelder tarifforslagene. Likeledes at det er på fagforeningsmøtene sakene blir avgjort. At sekretariatet på toppen kan ta hjemmesitterne til inntekt for sitt standpunkt, er et grovt til-litsbrudd med de aktive fagforeningsmedlemmer.

Fra landsstyret:

Landsstyret tiltrer i prinsippet avd. 219's forslag og vil foreslå at punktene 4 og 5 i § 15 utgår.

NORSK STØPERIARBEIDERFORBUND

Drammen Støperiarbeiderforening foreslår:

Nr. 30

«Ved avstemning over tarifforslag benyttes uravstemning, så vidt mulig. Avstemning skal administreres av avdelinger og klubber, og skal foregå på arbeidsplassen etterat det er holdt møter til behandling av foreliggende forslag.

Når flertallet av medlemmer som har deltatt i avstemningen har stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet stemt imot, er det forkastet.»

Motivering:

Det har i mange år vært diskutert avstemningsreglene i LO's vedtekter. Når saken skal opp på LO's kongress, mener vår forening at det i denne paragraf må inntas bestemmelser om at uravstemningsformen skal brukes over tarifforslag.

Det må videre fastsettes bestemmelse om at avdelinger og klubber administrerer avstemningene, og at avstemning først kan skje etterat det har vært orienterende møter hvor medlemmene får anledning til å uttale seg om forslaget det skal stemmes over.

Avgjørelse om forslaget er vedtatt eller forkastet, må ligge hos stemmeflertallet.

Fra forbundstyret:

Forbundsstyret slutter seg til det grunnsyn som ligger i dette forslag, men unnlater å komme nærmere inn på det nå, da vi regner med at saken kommer opp til drøfting på bred basis på kongressen.

NORSK JERN- METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 30, Drammen Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

Nr. 31

Punktene 2, 3 og 4 utgår og erstattes med:

«Ved avstemning over tarifforslag benyttes uravstemning. Uravstemningen administreres av klubbene eller fagforeningene, og skal foregå på arbeidsplassene etterat det er holdt møter til behandling av foreliggende forslag. Når flertallet av medlemmene, som har deltatt i avstemningen, har stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet stemt imot, er det forkastet.»

M o t i v e r i n g :

Det har i årevis vært diskusjoner i fagbevegelsen om avstemningsreglene i LO's vedtekter.

Når saken skal opp på LO's kongress, mener vår forening at det i denne paragrafen må inntas bestemmelser om at uravstemningsformen skal brukes ved avstemning over tarifforslag. Det må videre fastsettes at det er fagforeningene og klubbene som administrerer avstemningene, og at avstemningene først kan foregå etterat medlemmene i møter har hatt anledning til å uttale seg om forslaget det skal stemmes over. Avgjørelsen om forslaget er vedtatt eller forkastet, må ligge hos flertallet av de som har deltatt i avstemmingen.

Nr. 32   *Avd. 102, Blikkemballasjearbeidernes Forening, Stavanger, foreslår:*

Punkt 1.

Tarifforslag skal legges fram til avstemming for de medlemmer interesselisten gjelder.

Punktene 2, 3 og 4 utgår. I stedet innsettes:

«Har flertallet av de avgitte stemmer som interesselisten gjelder, stemt for forslaget, er dette vedtatt.

Har flertallet av de avgitte stemmer stemt mot forslaget, er dette forkastet. Forbundsstyret sendes sekretariatet melding om resultatet av avstemmingen.»

M o t i v e r i n g :

Denne avstemningsmåte er i aller høyeste grad demokratisk og appellerer til bevisstheten blant de fagorganiserte.

Nr. 33   *Avd. 34, Sandefjord Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

Punkt 1. Tarifforslag skal ved uravstemming legges fram for de medlemmer tvisten gjelder.

Punkt 2. Har flertallet av de medlemmer som har tatt del i avstemmingen, stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet stemt imot, er det forkastet.

Punkt 3. Resultatet av avstemmingen meddeles sekretariatet.

Punktene 4 og 5 utgår.

M o t i v e r i n g :

Våre medlemmer ønsker og krever demokratisering av § 15. Vi kan heller ikke tenke oss muligheten av å innføre «svenske tilstander» i § 15, da dette vil bidra til å svekke aktiviteten hos tilitsmennene og nedsette fagorganisasjonens kampkraft.

Avd. 2, Platearbeidernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 34

«Uravstemningsformen for avstemning over tarifforslag innføres i § 15. Det må skje slik at det er verkstedklubbene og fagforeningene som administrerer avstemningen.

Avstemningen skal foregå på arbeidsplassen.

Det skal holdes orienteringsmøter før avstemningen foretas. Flertallet av de som har deltatt i avstemningen bestemmer avgjørelsen med simpelt flertall.»

M o t i v e r i n g :

Henviser til uravstemningen over tarifforslaget i 1956 for NJMF.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til den form for uravstemning som ble brukt ved siste tariffrevisjon innenfor jern- og metall, og som stort sett faller sammen med de foranstående forslag, men dog innenfor rammen av de nåværende bestemmelser i vedtektene og som vi ikke finner noen berettiget grunn til å endre når det gjelder kravet til deltakelse som er foreslått av de respektive avdelinger, så lenge denne form for avstemning opprettholdes.

Derimot har forbundsstyret behandlet spørsmålet om ny avstemningsmetode, og viser for øvrig til dette spesielle forslag.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 40, Falconbridge Nikkelverks Arbeiderforening, Kristiansand, foreslår:

Nr. 35

«Tarifforslag skal alltid avgjøres ved uravstemning.

Det skal holdes et møte før avstemningen foretas, hvor medlemmene

får orientering om tarifforslaget og diskuterer dette. Det alminnelige flertall skal være det avgjørende. Fagforeningsstyrene foretar opp-telling av stemmesedlene og sender resultatet inn til forbundet.»

Fra forbundsstyret:

Det henvises til vedtak om at uravstemning kan benyttes. Forslaget kan i henhold hertil ikke tiltres.

Nr. 36 *Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbunds forbundsstyre foreslår:*

Punkt 4 forandres til:

«Har mindre enn $\frac{2}{3}$ tatt del i avstemningen og vilkårene etter pkt. 2 ikke er fylt, er avstemningene rådgivende.

Sekretariatet skal da kunne påby ny avstemning eller treffe endelig avgjørelse om forslaget skal godtas eller forkastes.»

Motivering:

Når vi framkommer med dette forslag er det ut fra de eksempler som har forekommet i det siste innenfor enkelte tariffområder, hvor et forholdsvis lite antall medlemmer har deltatt i avstemningen, men har dette likevel medført at konflikten er trådt i kraft fordi vedkommende forbundsstyre ikke har tatt stilling til avstemningsresultatet og da har sekretariatet — etter de nåværende vedtekter — ikke kunnet påby ny avstemning.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 37 *Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:*

«Avstemning over tarifforslag skal foretas ved uravstemning på arbeidsplassen. Ut fra dette foreslår en at punktene 2, 3 og 4 i samme § 15 utgår.

Uravstemningen foregår på arbeidsplassen, i klubber og grupper etterat det er avholdt møter til behandling av foreliggende forslag. Har flertallet av medlemmene stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet stemt imot forslaget, er det forkastet.»

Forslag fra:

*Bergens Sporveisfunksjonærers Forening,
Gassverksarbeidernes Forening, Bergen,
Bergens Kinematograf Betjenings Forening,
Bergen kommunale Tjenestemannslag og
Vannverkets Arbeiderforening, Bergen,
med tilslutning av Bergen stedsstyre:*

Nr. 38

LO's vedtekter § 15, punktene 2, 3 og 4 utgår og i stedet settes:

«Ved avstemning over tarifforslag nyttes uravstemning. Avstemningen administreres av de enkelte klubber eller foreninger, og skal foregå på arbeidsplassene etterat det er holdt møter hvor forslaget er behandlet. Har flertallet av de avgitte stemmer stemt for forslaget, er det vedtatt. Har det samme flertall stemt mot, er det forkastet.

Motivering:

For å imøtekomme den kritikk og misnøye som har vært over praktiseringen over foran nevnte punkter, finner vi det riktig at man endrer paragrafen slik som foreslått. Man vil også ved å følge forslaget, oppnå at både interessen og frammøtet vil øke, spesielt på bakgrunn av at lønnsnemnda er opphevet.

Strinda kommunale Arbeiderforening foreslår:

Nr. 39

«Avstemning over tarifforslag skal foregå ved uravstemning. På forhånd skal holdes orienterende møte om tarifforslaget.»

Motivering:

Det er vanskelig å få alle medlemmer fram til møter. Avstemningsresultatet vil bli deretter. Vi viser ellers til den større stemmedeltakelse ved siste tariffoppgjør. Medlemmene må ha rede på og få diskutere tarifforslaget de skal stemme over.

Oslo Havnevesens Arbeiderforening foreslår:

Nr. 40

«I de tilfelle hvor avstemningsresultatet blir gjort samlet, bør de foreninger (eller bedriftsclubber) som ønsker det, få oppgitt avstemningsresultatet innen sin forening (bedriftsclubb).»

M o t i v e r i n g :

Så vidt vi har brakt i erfaring, brukes det forskjellig praksis innen fagforbundene på dette område. Det bør, etter vår oppfatning være ensartet regel for alle forbund.

Nr. 41 *Oslo Havnevesens Arbeiderforening foreslår:*

«Ved avstemning over tarifforslag, og hvor flere grupper lønnstakere stemmer sammen, f. eks. funksjonærer og akkordarbeidere, gjennomføres en avstemningsmåte slik at tariffen som umiddelbart berører en gruppe, blir avgjort ved stemmeflerhet i angjeldende gruppe.»

M o t i v e r i n g :

Ved tariffrevisjonen i Oslo kommune 1956, ble arbeidernes lønn (også akkordsatser) fastsatt etter en avstemning hvor det samlede stemmetall besto av såvel funksjonærer som arbeidere.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret har ikke tatt stilling til forslagene.

NORSK NÆRINGS- OG NYDELSESMIDDEL-
ARBEIDERFORBUNDNr. 42 *Stavanger Bryggeriarbeiderforening foreslår:*

Punkt 1. Tarifforslag skal legges fram til avstemning for de medlemmer interessetvisten gjelder.

Punktene 2, 3 og 4 utgår. I stedet innsettes:

«Har flertallet av avgitte stemmer som interessetvisten gjelder, stemt for forslaget, er dette vedtatt.

Har flertallet av de avgitte stemmer stemt mot forslaget, er dette forkastet.»

M o t i v e r i n g :

Denne avstemningsmetode er demokratisk og er en garanti for at avgjørelsen blir tatt av de aktive — ikke av hjemmesitterne.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret kan ikke anbefale forslaget.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 13, Supralarbeidernes Borregaardsforening, foreslår:

Nr. 43

1. Punkt 1 endres til:

«Tarifforslag skal legges fram osv.»

2. Punkt 5 får følgende tilføyelse:

«Der hvor en tariffbevegelse omfatter flere forbund eller fag, skal hele avstemningsresultatet, spesifisert tilstilles de forbund eller fag som omfattes av tariffrevisjonen.

Forbundene skal videre meddele alle avdelinger en spesifisert oppgave over avstemningen.»

Avd. 5, Rena Kartongarbeiderforening, foreslår:

Nr. 44

«Det bør foretas endringer i Arbeidernes faglige Landsorganisasjons vedtekter som med hjemmel i Arbeidstvistloven gir adgang til sammenkopling av flere forbund ved avstemninger over tarifforslag. De små grupper av andre forbund som kommer inn under et hovedforbunds tariffområde, bør få sine tariffkrav avgjort ved særavtaler, slik at deres stemmegivning, som tilfelle er nå, ikke får utslagsgivende virkning.»

Avd. 30, Follafoss Sliperiarbeiderforening, foreslår:

Nr. 45

Nytt punkt 6 foreslås sålydende:

«1. Er et forhandlings- eller meglingsforslag forkastet — og flere forbund eller fag er delaktig i tariffoppgjøret — kan ved avstemning over et nytt forslag ikke medregnes stemmer fra den foregående avstemning.

Kun stemmer som er avgitt for eller imot det nye forslaget — kan medregnes i det endelige oppgjør.

Motivering:

Vår forening henviser til avstemningen i tariffoppgjøret for papirindustrien 1956.

«2. I tidligere punkt 6, siste del: «eller å heve en arbeidsstans» — utgår.

Det tidligere punkt 6 blir så punkt 7 osv.»

Nr. 46 *Avd. 26, Borregaard Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

«Ved avstemning over tarifforslag benyttes uravstemning.

Uravstemningen administreres av fagforeningen eller klubbene og skal foregå på arbeidsplassene etterat det er holdt møter til behandling av foreliggende forslag.

Har flertallet av medlemmene som har deltatt i avstemningen stemt for forslaget — er det vedtatt. Har flertallet stemt imot — er det forkastet.»

Motivering:

Det har i årevis vært diskutert i fagbevegelsen om avstemningsreglene i LO's vedtekter.

Når avstemningen skal opp på LO's kongress, mener vår forening at det i § 15 må inntas bestemmelser om at uravstemningsformen skal brukes ved avstemning over tarifforslag.

Det må videre fastsettes at det er foreningene og klubbene som administrerer avstemningen — og at avstemningen først kan foregå etterat medlemmene i møter har hatt anledning til å uttale seg om forslaget de skal stemme over.

Avgjørelsen om forslaget er vedtatt eller forkastet — må ligge hos flertallet av de som har deltatt i avstemningen.

Nr. 47 *Norsk Papirindustriarbeiderforbund foreslår:*

Ny tekst:

«*Tarifforslag skal legges fram for de medlemmer som interesse-tvisten gjelder — og avstemningen skal foregå ved uravstemning blant medlemmene.*»

Følgende tilføyelse:

«*Når fellesavstemning blir benyttet skal de interesserte forbund eller fag — ikke kunne henvise til et tidligere avstemningsresultat ved en senere avstemning.*

Avstemningsresultatet for de interesserte forbund eller fag — skal spesifisert tilstilles de forbund eller fag som omfattes av tariffbevegelsen.

Forbundene skal videre sende sine avdelinger som har deltatt i avstemningen en spesifisert oppgave over avstemningsresultatet.»

M o t i v e r i n g :

På grunn av den vanskeligheter som oppsto ved avstemningen i papirindustrien ved tariffrevisjonen 1956 — anser vi den foreslåtte endring nødvendig for å få klarere bestemmelser.

VESTFOLD FAGLIGE SAMORGANISASJON

Forslag fra Faglig Utvalg, Larvik:

Nr. 48

§ 15 endres til:

1. Tarifforslag skal legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder.
2. Har flertallet av de frammøtte medlemmer som interessetvisten gjelder, stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet av de frammøtte stemt imot, er det forkastet.

Sekretariatet i LO underrettes om resultatet.

3. Felles avstemning for flere forbund og tariffavtaler skal ikke benyttes.

Bare de medlemmer som interessetvisten gjelder har stemmerett i spørsmål om iverksetting, avslutning eller fortsettning av arbeidsstans.

Punkt 7 beholdes uforandret, de øvrige punkter utgår.»

M o t i v e r i n g :

En mener at det i vedtektene må slås prinsipielt fast at det er medlemmene som har bestemmelsesretten i denne viktige sak som gjelder tarifforslagene. Likeledes at det er på fagforeringsmøtene saken blir avgjort. At sekretariatet kan ta hjemmesitterne til inntekt for sitt standpunkt, er et grovt tillitsbrudd med de aktive fagforeningsmedlemmer.

Fra distriktsstyret:

Forslaget kan ikke anbefales.

Fra sekretariatet:

Nr. 49

§ 15, punkt 1, tilføyes et 3. avsnitt følgende: «Sekretariatet kan etter samråd med vedkommende forbund gjøre vedtak om at avstemningen skal foregå som uravstemning i samsvar med gjeldende retningslinjer.»

For øvrig opprettholdes paragrafen som nå.

§ 16.

STØNAD UNDER ARBEIDSSTANS

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 50

*Forslag fra:**Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening,*

- » 311, *Malersvennenes Forening, Bergen,*
- » 312, *Trevarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen.*
- » 315, *Snekker og Tømrernes Forening, Bergen,*
- » 316, *Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Foren., Bergen,*
- » 486, *Glass- og Snekkersvennenes Forening, Bergen:*

Punkt 1 endres slik:

«8. streikedag» endres til «1. streikedag».

2. avsnitt utgår.

Punkt 4 endres slik:

«LO's streikestønad på kr. 1.50 pr. dag for heltbetalende og kr. 0.75 for halvbetalende, berettigede medlemmer, foreslås forhøyet til henholdsvis kr. 3.00 og kr. 1.50.»

*Fra landsstyret:**Forslaget kan ikke tiltres.*

Nr. 51

Fra sekretariatet:

Forutsatt at sekretariatets forslag om forhøyelse av kontingenten i § 17 blir vedtatt, økes stønadssatsene fra kr. 1.50 til kr. 2.50 pr. dag for heltbetalende og fra kr. 0.75 til kr. 1.25 pr. dag for halvtbetalende.

For øvrig opprettholdes paragrafen som nå.

§ 17.

KONTINGENT

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 52

Arendal kommunale Arbeiderforening foreslår:

«Til fremme av arbeiderpressen betales kr. 0.26 pr. mnd. for heltbetalende og kr. 0.12 pr. mnd. for halvbetalende.»

Motivering:

En rekke arbeideraviser har i de senere hatt en meget vanskelig tid på grunn av sterk utgiftsøking. Flere aviser kjemper hardt for sin tilværelse og har store underskudd som gjør at driften blir svært vanskelig. Enkelte får heller ikke dekket underskuddet fullt ut gjennom Norsk Arbeiderpresse A/S. Disse avisene har også den sterkeste konkurransen fra den borgerlige pressen og makter ikke å følge opp utgiftsøkingen med tilsvarende større inntekter. For å opprettholde en sterkest mulig arbeiderpresse er det derfor absolutt nødvendig å styrke underskuddsavisenenes drift. De vil ellers kunne bli så svekket at det vil slå tilbake på arbeiderbevegelsen som helhet.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler en forhøyelse av de någjeldende satser.

Haugesund og omlands faglige Samorganisasjon foreslår:

Nr. 53

Punkt 3, annet avsnitt, endres således:

«Av kontingenten skal 30 øre for heltbetalende medlemmer og 15 øre for halvtbetalende pr måned regnes som tilskudd til Det norske Arbeiderpartis presse, opplysnings- og skolevirksomhet.»

Motivering:

En vil uttale at en mener denne forhøyelse av kontingenten til ovennevnte formål er nødvendig for derved spesielt å sette vår presse i den stand at den kan komme fullt på høyde med den borgerlige presse.

Forslaget er tiltrådt av *Sandnes og Høyland faglige Samorganisasjon* og *Stavanger og omegns faglige Samorganisasjon*.

AFL's distriktskontor i Rogaland anfører at hvis det finnes muligheter for kontingentforhøyelse, har ovennevnte forslag sikkert noe for seg.

Nr. 54 Fra sekretariatet:

«Forbundenes kontingent til Landsorganisasjonen økes fra kr. 0.35 til kr. 0.50 pr. solgt kontingentmerke for heltbetalende, og fra kr. 0.18 til kr. 0.25 pr. solgt kontingentmerke for halvtbetalende med tilsvarende forhøyelse av månedskontingenten.

Under forutsetning av at dette blir godkjent, økes pressekontingenten fra kr. 0.13 til kr. 0.18 for heltbetalende, og fra kr. 0.06 til kr. 0.09 for halvtbetalende pr. måned.

For øvrig opprettholdes paragrafen som nå.

§ 18.**EKSTRAKONTINGENT****NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND****Nr. 55 Avd. 233, Tønsberg Bygningsarbeiderforening, foreslår:**

Nytt punkt:

«Ekstrakontingent som er iliknet for å møte en streik skal tilbakebetales medlemmene dersom streiken ikke blir iverksatt.»

Fra landsstyret:

Forslaget kan ikke tiltres.

Nr. 56 Fra sekretariatet:

Paragrafen opprettholdes som nå.

§ 19.**OVERFLYTTING AV MEDLEMSKAP I FORBUNDENE****NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND****Nr. 57 Avd. 233, Tønsberg Bygningsarbeiderforening, foreslår:**

Punkt 3, første setning, endres til:

«Overføring skal finne sted innen 14 dager regnet fra det tidspunkt medlemmene har fått sysselsetting i vedkommende yrke.»

Motivering:

I de tilfelle hvor det er sesongmessig arbeid blir den nåværende tidsfrist brukt som argument for å unnlate overføring.

Fra landsstyret:

Forslaget kan ikke tiltres.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND,
foreslår:

Nr. 58

Nytt punkt 4:

«Forbundene er ikke forpliktet til å ta imot medlemmer fra andre forbund når disse medlemmer er 60 år og derover, med mindre det forbund han blir overført fra overtar de rettigheter han har opparbeidet, i henhold til medlemskapets lengde og innbetalt kontingent, i det forbund han blir overført fra.»

Motivering:

Etter hvert som det ved de enkelte bedrifter blir innført pensjonsordning slutter de — som i henhold til bestemmelsene har oppnådd aldersgrensen.

Det er ikke noe til hinder for at disse arbeidere kan begynne i arbeid annet steds, og hvis de er fagorganiserte, søker om å få overført sitt medlemskap til det forbund som har organisasjonsretten ved den bedrift de er begynt i arbeid.

Vårt forbund har hatt noen slike tilfelle hvor vedkommende har fått overført sitt medlemskap etterat han ved en annen bedrift er blitt pensjonert.

I det nye forbund vil hans medlemskap komme til å vare bare en ganske kort tid, mens han i det forbund han blir overført fra har vært medlem over et langt tidsrom.

Et eksempel: En arbeider har vært medlem i et forbund i 25 år. Han blir 68 eller 65 år og i henhold til pensjonsbestemmelsene i den bedrift han arbeider skal han pensjoneres og gå av med pensjon. Han søker arbeid annet steds og får dette og ber om at hans medlemskap blir overført til det forbund som har organisasjonsretten på den nye arbeidsplass.

I det nye forbund kan han kanskje bli stående som medlem i et halvt, ett eller 2 år og det nye forbund får — i henhold til bestemmelsene i Landsorganisasjonens vedtekter — alle forpliktelsene ved utbetaling av forsikringsbidrag, eventuelt ulykkestrygd o. a.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund er av den mening at medlemmer i denne kategori må bli stående som medlem i det forbund han skal overføres fra.

Nr. 59 Fra sekretariatet:

Anmerkning: I de tilfelle hvor det virker urimelig at det nye forbundet overtar alle forpliktelser, opptas forhandlinger mellom vedkommende forbund og sekretariatet, som treffer den endelige avgjørelse.

For øvrig opprettholdes paragrafen som nå.

**REGLER FOR VALG AV REPRESENTANTER
TIL LANDSORGANISASJONENS KONGRESS**

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 60 *Avd. 40, Falconbridge Nikkelverks Arbeiderforening, Kristiansand S., foreslår:*

«Punkt 5 endres slik at valg av representanter til fagkongressen skal foregå distriktsvis.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget, da någjeldende ordning kun har vært praktisert en kort tid.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Forslag fra:

Nr. 61 *Bergens Sporveisfunksjonærens Forening,
Gassverkarbeidernes Forening, Bergen,
Bergens Kinematograf Betjenings Forening,
Bergen kommunale Tjenestemannslag og Vannverkets Arbeiderforening, Bergen, med tilslutning av Bergen stedsstyre.*

«Valg av representanter til LO's kongress finner sted fylkesvis. Etterat de enkelte fagforeninger har innsendt til sine forbund forslag på kandidater, skal forbundet innstille kandidatene fylkesvis. Der hvor man finner det praktisk p.g.a. lite medlemstall i et fylke, idet antallet medlemmer ikke dekker en representant, stemmer disse sammen med et fylke i samme stilling.»

Motivering:

Slik vedtektene er i dag, har medlemmene ingen reell innflytelse på valget, og frammøtet til møtene blir deretter.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret har ikke tatt stilling til forslaget.

Fra sekretariatet:

De nåværende regler opprettholdes.

Nr. 62

Dagsordenens punkt 5

Organisasjonsspørsmål

a) ORGANISASJONSKOMITÉENS INNSTILLING:

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 63   *Avd. 98, Øvre Årdal Arbeiderforening, foreslår:*

«Norsk Arbeidsmandsforbund får sitt virkeområde på alle anlegg utvidet til å gjelde for oppførelse av fabrikker og andre hus som ligger innom fabriks- og anleggsområdet.»

Fra landsstyret:

Landsstyret viser til saksbehandlingen i organisasjonskomitéen.

Nr. 64   *Vegarbeidernes stedlige styre i Østfold, foreslår:*

«Organisasjonsområde.

Vegarbeidernes stedsstyre i Østfold vil framsette forslag om at alle vegarbeidere (statens, fylkenes og herredskommunenes), må være samlet i Norsk Arbeidsmandsforbund.»

Motivering:

Når det gjelder organisasjonsområde foreligger det vedtak fra LO's kongress at vegarbeidere tilhører NAF's virkeområde, og at dette må gjennomføres helt.

Som det hittil har vært praktisert med vegarbeidere i to forbund, er dette ikke organisatorisk forsvarlig. Det skaper ulike forhold både økonomisk og sosialt for utførelse av samme arbeid.

Vegloven er under revisjon og vi venter at den får en forandring så alt vegstell her i landet kommer under en administrasjon.

Fra landsstyret:

Landsstyret er enig i forslaget og viser til behandlingen i organisasjonskomitéen.

Avd. 69, Malmo Gruvearbeiderforening, foreslår:

Nr. 65

«I forbindelse med vedtak på NAF's landsmøte 1955 om å ta saken «Eget gruvearbeiderforbund» opp på LO's kongress 1957, vil Malmo Gruvearbeiderforening foreslå at det dannes eget gruvearbeiderforbund med egen administrasjon.»

Fra landsstyret:

Forbundet er av den oppfatning at kongressen ikke bør fatte vedtak om at gruvearbeiderne skal danne eget forbund, men at dette bør avgjøres ved uravstemning blant gruvearbeiderne og behandles på forbundets neste landsmøte.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 50, Horten Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 66

«Under henvisning til sirkulære nr. 27, vil vi anmode forbundet om å ta opp organisasjonsforholdene ved statens bedrifter her, slik at industriforbundsformen blir gjennomført.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til den organisasjonskomité, som ble nedsatt på kongressen i 1953, og som siden har arbeidet med organisasjonsproblemene, men som ennå ikke har avgitt sin innstilling. Forbundsstyret mener derfor at en først må avvente komitéens innstilling før en kan behandle og ta standpunkt til disse spørsmål.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Oslo og Omegn Vaktmesterforening, foreslår:

Nr. 67

«Vi tillater oss herved å foreslå for kongressen at vedtaket om dobbelt medlemskap innen LO oppheves. Subsidiært at det ikke har generell virkning.»

Motivering:

Det finnes i Oslo, og sikkert i flere av landets byer, et ukjent tusentall av vaktmestere i deltidstillinger som er fagorganisert i sitt hovedyrkes forbund. Vi har ved henvendelse fra disse fått støtte i vårt syn på nødvendigheten at noe må gjøres for å sikre disse at de ikke blir økonomisk utnyttet. De vilkår som bys en uorganisert deltidansatt vaktmester er også hemmende for utviklingen av våre overenskomstforhold. Vi vil i denne forbindelse vise til Svenska Fastighetsarbetareförbundet som har 24 000 medlemmer, hvorav ca. 7000 er heltidsansatte.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til saksbehandlingen i Organisasjonskomitéen.

Nr. 68 *Førde kommunale Forening, foreslår:*

«Da det tidligere har vært tvistigheter om retten til medlemmer som arbeider på det kommunale veivedlikehold, ber vi om å få denne sak tatt opp på fagkongressen 1957. Vi mener ellers at alle som arbeider på det kommunale veivedlikehold og ellers alt kommunalt arbeid må stå tilsluttet Norsk Kommuneforbund for derigjennom å kunne oppnå å komme inn i kommunens pensjonskasse. Slik som stillingen er i dag, er det ikke høve for de kommunale veivedlikeholdsarbeidere å komme med i noen pensjonsordning gjennom noe annet forbund.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til saksbehandlingen i Organisasjonskomitéen.

Nr. 69 *Oslo Sporveiers og Forstadsbanere Formannsforening, foreslår:*

«Arbeidsledere og tekniske funksjonærer i kommunene, som i dag står organisert i Norsk Kommuneforbund, gis fri adgang til å tilslutte seg Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer.»

Motivering:

Vår forening er av den mening at vi gjennom et forbund som har som oppgave å ivareta arbeidsledernes interesser har større

muligheter, vi kan føle mer trygghet for at våre interesser blir ivaretatt på den beste måte. Vi er av den mening at det ikke bør være andre bestemmelser for arbeidsledere i kommunene enn det er for de som er beskjeftiget i det private næringsliv. Vi vil ikke med dette føre noen kritikk mot Norsk Kommuneforbund, men vi tror alle forstår at et forbund som skal ivareta så mange forskjellige yrkers interesser kan ha vanskelig for å få gjort dette på en måte så medlemmene føler den trygghet for sine saker som de har krav på som medlemmer av LO.

Fra forbundsstyret:

Forslaget kan ikke tiltres med den motivering at de kommunale lønnstakere må være organisert i ett forbund, og lønnsregulativene og plaseringene i dette må sees i sammenheng.

Haus Kommunefunksjonærforening med tilslutning av Samarbeidskomitéen i Hordaland, foreslår:

Nr. 70

«Kommunens faste vedlikehold- og anleggsarbeidere får organisasjonsrett i Norsk Kommuneforbund.»

Motivering:

Kommunens faste vedlikehold- og anleggsarbeidere med funksjonærenes støtte hevder at alle arbeidere som er inntatt i varig kommunal tjeneste skal ha rett til medlemskap i Norsk Kommuneforbund. De ca. 20 arbeidere det her gjelder har 3 årig medlemskap i Norsk Kommuneforbund etter de ble overflyttet fra Haus Bygningsarbeiderforening. Arbeiderne det her gjelder har gjennomsnittlig ca. 10 års tjeneste i kommunen. Ellers viser en til at arbeidere i Bergen og de tilstøtende kommuner som Fana, Laksevåg og Åsane har en slik ordning.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til saksbehandlingen i Organisasjonskomitéen.

LENSMANNSBETJENTENES LANDSLAG

Nr. 71 *Vestfold Lensmannsbetjentlag foreslår:*

«At Fagkongressen 1957 fastslår Lensmannsbetjentenes Landslags organisasjonsområde.»

Fra forbundsstyret:

Saken ble behandlet av vårt arbeidsutvalg (forbundsstyret) den 8. november 1956 og besluttet opptatt. Det ble gjort slikt vedtak:

«Det henstilles til Fagkongressen 1957 å fastslå organisasjonsområdet for Lensmannsbetjentenes Landslag. Landslaget mener det må få eneretten til å organisere alle statslønte lensmannsbetjenter, fast ansatte så vel som midlertidige, samt alt annet statslønnet personell som tjenestegjør ved lensmannskontorene. I fall Norges Lensmannslag — eller en gruppe lensmenn — ønsker tilmelding til Landsorganisasjonen, bør også disse organiseres i samme forbund som lensmannsbetjentene.

AFL DISTRIKTSKONTOR NORDLAND

Nr. 72 *Sulitjelma faglige Samorganisasjon foreslår:*

«Det opprettes et eget forbund for gruvearbeiderne.»

M o t i v e r i n g :

Spørsmålet om opprettelse av et eget forbund for gruvearbeiderne er av gammel dato. Det har vært oppe til drøftelse både ved tidligere fagkongresser og forbundslandsmøter. Siste gang var i gruvekonferansen, den 13. september 1955, men en har ikke funnet tiden inne til å ta skrittet fullt ut og gå til opprettelsen av nevnte forbund.

Nå mener vi at tiden må være inne, gruvearbeiderne er en forholdsvis liten gruppe innom et stort forbund, (Arbeidsmandsforbundet) og vår røst blir ikke hørt i suset fra de store grupper i forbundet. Vi mener her at når en liten gruppe skal stå tilsluttet et stort forbund, blir den lille gruppes interesser ikke ivaretatt slik som de burde og skulle gjøres.

Dette er jo ikke noe særegent for gruvearbeiderne, det hender vel overalt hvor en gruppe er i mindretall, men vi mener at antallet gruvearbeidere er nå såpass stort at det må la seg gjøre å danne et eget forbund av disse.

Gruvearbeide er i de senere år blitt nokså spesialisert, på grunn av de nye metoder som er tatt i bruk, at det nærmest må betegnes som spesialarbeid, og bare dette skulle være berettigelse nok for opprettelse av et eget forbund for gruvearbeiderne.

Herr Lien, Arbeidsmandsforbundets nåværende formann, utarbeidet i sin tid et overslag over de kontingentinntekter og utgifter et slikt forbund vil få, og kom til det resultat at kontingenten i et eventuelt gruvearbeiderforbund ikke behøvde å stipuleres høyere enn den nåværende kontingent i Arbeidsmandsforbundet.

Vi henstiller til Fagkongressen 1957 å gå inn for opprettelsen av et eget forbund for gruvearbeiderne.

Fra sekretariatet:

Nr. 73

Det vises til Organisasjonskomitéens innstilling. Den følger med dagsordenen som særskilt bilag.

Eventuelle merknader fra sekretariatet legges fram på kongressen.

b) ANDRE ORGANISASJONSSPØRSMÅL

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND, foreslår:

Nr. 74

«Kongressen bør fatte vedtak om at det blir innført felles forsikringskasse for samtlige forbund, slik at det blir like rettigheter for alle medlemmer.

Videre bør kongressen også fatte vedtak om at LO oppretter en ulykkestrygd gjeldende for samtlige medlemmer i LO.»

«Tvungent medlemskap i LO.»

Avd. 405, Røssåga Anleggsarbeiderforening foreslår:

Nr. 75

«Tvungent medlemskap i LO.»

Motivering:

De organiserte anleggsarbeidere er svært misfornøyd med at der fremdeles er mange uorganiserte arbeidere og vi mener derfor at tiden er inne til at fagkongressen fatter vedtak om tvunget medlemskap. Det er helt uriktig at en del arbeidere skal høste det andre sår, når de selv ikke vil ofre noe.

Fra landsstyret:

Da forslaget strider mot gjeldende lobestemmelser kan det ikke anbefales vedtatt.

Nr. 76 *Avd. 321, Risnes Fagforening foreslår:*

«Gjennomføring av like rettigheter i alle forbund ved overflytting.»

Fra landsstyret:

Forbundet er enig i at det bør arbeides for å få innført like rettigheter i samtlige forbund.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 77 *Avd. 10, Fossum Bruks Arbeiderforening foreslår:*

«Da vår avdeling har alle sine forbindelser direkte med NBIAF's trelastgruppe, fant vår høstgeneralforsamling det helt unødvendig og overflødig at vi samtidig også må ha *tvunget* medlemskap i Bærum faglige Samorganisasjon. Da Fossum Bruk er svært avsides beliggende i forhold til sentrale deler av Bærum, hvor møtene som regel holdes, vil dette i praksis si at vi kommer i liten kontakt med nevnte organisasjon p.g.a. vanskeligheter med kommunikasjoner etc. Dessuten betyr det en etter vår mening unødvendig bekostning på vår kasse, særlig da vi ikke kan innse nødvendigheten av et slikt medlemskap. Vi mener at medlemskapet bør være *frivillig*, slik at våre medlemmer til enhver tid selv, ved avstemning kan bestemme om foreningen skal stå tilsluttet Bærum faglige Samorganisasjon eller ikke.

Forbundet anmodes om å anbefale denne vår oppfatning av saken før oversendelsen av forslag til Arbeidernes faglige Landsorganisasjon.»

Fra landsstyret:

Forslaget kan ikke tiltres.

Nr. 78

Fra sekretariatet:

Forbundets standpunkt tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 151, Stavanger, foreslår:

Nr. 79

«I forbindelse med LO's kongress i mai 1957, vil avd. 151, Stavanger, gjennom forbundet foreslå overfor LO's kongress at kontingenten til de lokale samorganisasjoner, fra de enkelte avdelinger, forandres til at de enkelte avdelinger betaler denne kontingent til sitt forbund. Forbundene betaler deretter de enkelte lokale samorganisasjoner kontingenten pr. solgt merke.»

Motivering:

Da det viser seg at det ofte er vanskelig å få inn den hele kontingent fra de enkelte avdelinger til samorganisasjonene, mener vi med dette forslag, at kontrollen blir bedre overfor avdelingene når kontingenten til samorganisasjonene skal betales.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret kan ikke se noen saklig grunn for å tiltre forslaget fra avdeling 151, Stavanger, og anbefaler således at innbetaling av kontingenten fra avdelinger til samorganisasjonene bibeholdes.

Fra sekretariatet:

Forbundsstyrets standpunkt tiltres.

Nr. 80

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 87, Borregård Byggningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 81

«Alle arbeidere som arbeider ved samme bedrift skal stå tilsluttet samme fagforbund.»

NORSK SKINN- OG LÆRARBEIDERFORBUND, foreslår:

Nr. 82

«Forslag om innføring av felles medlemsbok for Landsorganisasjonens medlemmer.»

Spørsmålet om innføring av felles medlemsbøker for Landsorganisasjonens medlemmer var oppe til drøfting på representantskapets møte 18.—21. juni 1945. Fra sekretariatet forelå en innstilling som er følgende:

1. Sekretariatet pålegges, etter samråd med forbundsstyrene, å innføre felles medlemsbok for Landsorganisasjonens medlemmer. Hvert forbund avgjør for seg om det vil gå over til det nye system.
2. Sekretariatet nedsetter en komité for å utarbeide forslag til det nye boksystem. Komitéens forslag forelegges et felles møte av sekretariatet og forbundsstyrene til behandling før den endelige avgjørelse treffes.

Denne innstilling ble enstemmig vedtatt av representantskapet i møte den 18.—21. juni 1945.

En rekke av forbundene har gått over til fellesboksystemet, mens endel forbund ennå ikke har satt fellesboksystemet i verk.

Idet vi finner det både rasjonelt og økonomisk forsvarlig til bruk av felles medlemsbok, foreslår vårt forbund at kongressen fatter vedtak om at fellesboksystemet innføres obligatorisk, og at systemet innføres etter hvert som de gamle bøker er utbrukt.

Ytterligere motivering vil bli gitt av forbundets representant på kongressen.

- Nr. 83   **Fra sekretariatet:**
Forslaget kan ikke tiltres.

NORSK SKOTØYARBEIDERFORBUND

- Nr. 84   *Avd. 15, Skien, foreslår:*

«Ordningen med distriktsvise samorganisasjoner gjeninnføres.»

Forbundsstyret innstiller:
Forslaget kan ikke tiltres.

- Nr. 85   **Fra sekretariatet:**
Forbundets standpunkt tiltres.

- Nr. 86   **OPPLAND OG HEDMARK FAGLIGE SAMORGANISASJONER** foreslår:

«I de samorganisasjoner, hvor et kvalifisert flertall av representanter uttaler seg for det, kan ordningen med styre og distrikts- eller representantskapsmøter opprettholdes.»

Motivering:

Da organisasjonskomitéens innstilling til kongressen i 1953 ble behandlet i samorganisasjonene, var det overveldende flertall mot ordningen.

Ved voteringen på kongressen over den endrede innstilling var det også fra representanter utenfor Oslo et betydelig flertall for å opprettholde den nåværende ordning.

Oslos spesielle forhold gjorde at representanter derfra stemte for innstillingen, som også var i samsvar med samorganisasjonens egen beslutning.

Samorganisasjonen i Oslo og noen flere er nå omlagt i samsvar med kongressens vedtak. Men vi finner at det bør vises hensyn til de distrikter som ønsker å opprettholde den nåværende ordning, at de får anledning til dette.

Når vi tar saken opp igjen på kongressen i 1957, så er det mange grunner for dette. En vil her nevne noen av disse:

For det første er det av hensyn til de fagforeninger, som regel små og svake, som vil falle utenfor et område av lokal samorganisasjon. En meget vesentlig grunn er også at forsøket på å organisere de lokale samorganisasjoner på det nærmeste er mislykket og aktiviteten hos disse er meget liten.

Vi tror derfor at en oppløsning av samorganisasjonene vil svekke den faglige virksomhet i landdistriktene og dermed arbeiderbevegelsens virksomhet i sin alminnelighet.

Av andre grunner kan nevnes at vi mener det er riktig at distriktene ledes av et valt styre som har det nærmeste tilsyn med sekretærens virksomhet.

I Organisasjonskomitéens innstilling av 1953 var utgiftene til samorganisasjonenes møter brukt som et avskrekkende eksempel på grunnlag av en skissert utgift til disse.

I praksis viser det seg at møtene er langt billigere enn det som var oppsatt i den skjematiske oppstilling. Vi tror iallfall sikkert at nytten av årsmøtene står godt i forhold til utgiftene.

Vi håper at kongressen vil vise det hensyn til distriktene at de kan få beholde sine styrever og representantskap eller distriktsmøter.

MØRE OG ROMSDAL FAGLIGE SAMORGANISASJON

Nr. 87 *Kristiansund Faglige Utvalg* foreslår:

«Fagkongressens vedtak om samorganisasjonene i 1953 opptas til ny alvorlig overveielse.»

M o t i v e r i n g :

Idet en viser til tidligere diskusjon om denne sak og den motstand den foretatte omlegging av samorganisasjonene har vakt i ulike distrikter i vårt land, vil en forbeholde seg retten til nærmere motivering på kongresen.

Nr. 88 TELEMARK, VESTFOLD OG ØSTFOLD FAGLIGE SAMORGANISASJONER foreslår:

«Telemark, Vestfold og Østfold faglige Samorganisasjoner stiller følgende forslag til fagkongressen 1957 for så vidt gjelder samorganisasjonenes (distriktsorganisasjoners) organisasjonsform:

Kongressen 1957 finner det for tidlig å gå til en fullstendig omlegging av samorganisasjonene i kommende periode.

De nærmeste år bør nyttes til å vinne erfaring og aktivisere arbeidet både i de nye og gamle samorganisasjoner.

LO bør i størst mulig utstrekning aktivt delta i dette aktiviseringsarbeidet i distriktene.

Spørsmålet om organisasjonsformen tas så opp på neste kongress til bred drøfting og endelig avgjørelse.»

M o t i v e r i n g :

1. Landsorganisasjonens kongress 1953 gjorde vedtak om en endring av distriktsorganisasjonene. I årene etter kongressen er noen av de tidligere samorganisasjoner nedlagt. Det er i stedet opprettet lokale samorganisasjoner og distriktskontorer.

Det er enda for tidlig å trekke noen sikre slutninger om omleggingen, men det viser seg å være visse vansker, særlig med å få vedtatt en kontingentordning som kan gi de nye organisasjonene arbeidsmuligheter.

2. Grunntanken i vedtaket på kongressen 1953 er å skape et rikere og mer aktivt organisasjonsliv, og resultater i denne retning hilses med glede. Samorganisasjonene har sett dette som sin hovedoppgave ved siden av agitasjonen blant de uorganiserte lønnstakere.

Utviklingen har ikke gjort disse oppgavene mindre, — tvert imot — kan en si at kravene til samorganisasjonene om større innsats på disse områder er økt i samsvar med den samfunnsmessige utvikling.

Dessverre må det innrømmes at samorganisasjonene ikke alltid har maktet å følge med i utviklingen.

Heller ikke forbundene har på langt nær fylt oppgavene sine på disse viktige områdene, og resultatet er at aktiviteten i fagforeningene er liten, at det er dårlig frammøte til medlemsmøter og til viktige avstemninger, at diskusjonene på arbeidsplassene ofte røper stor uvitenhet og dårlig forankring i bevegelsen.

Dette fører med seg at utbrytere og kverulanter har lett for å følge. Kommende kongressperiode bør derfor nyttes til en utstrakt opplysningsvirksomhet på arbeidsplassene og i fagforeningene, og samarbeidet mellom distriktsorganisasjonene og forbundene må tilrettelegges av LO. En skal ta sikte på å aktivisere tillitsmannskadrene og skape en større forståelse blant medlemmene for bevegelsens mål og oppgaver.

3. Når disse oppgaver til dels har vært forsømt, er en av grunnene at Landsorganisasjonen ikke har ytt samorganisasjonene den aktive medvirkning i arbeidet som ville være ønskelig og impulsgivende. Samorganisasjonene har heller ikke hatt kontakt med hverandre slik at det har kunnet utveksle idéer og opplegg.

Sekretariatet bør derfor søke å finne en ordning med en spesiell sekretær for samorganisasjonene og distriktskontorene.

Denne sekretæren må være et aktivt bindeledd mellom distriktsorganisasjonene og Sekretariatet, delta i en del av

distriktsorganisasjonenes styremøter og være behjelpelig med planlegging av arbeidet.

Sekretæren vil kunne formidle de beste opplegg til distriktsorganisasjonene, og aktivt gå inn for aksjoner i distrikter som står svakt.

Ved sine rapporter til Sekretariatet vil sekretæren kunne peke på svake punkter, og komme med forslag til forbedringer.

Nr. 89 Fra sekretariatet:

Det vises til kongressens vedtak i 1953. Sekretariatet kan ikke anbefale noen endringer i dette vedtak.

Nr. 90 TELEMARK FAGLIGE SAMORGANISASJON, foreslår:

«For å etablere et bedre samarbeid mellom de enkelte forbund og distriktene pålegger kongressen de enkelte forbund å sende samme orientering til LO's distriktskontorer og samorganisasjoner (så lenge disse består), som de sender sine respektive avdelinger når det gjelder tariffrevisjoner.»

Motivering:

Siste representantskapsmøte vedtok en henstilling til forbundene om å sende slike orienteringer som nevnt i forslaget.

En del av forbundene har vært lojale og har fulgt denne henstilling, men de fleste har oversett saken. Dette har medført at distriktskontorene og samorganisasjonene har vært desorientert om det som forelå. For å få en retting på dette vil vi anmode om at det vedtas et positivt forslag i denne sak.

Til distriktskontorene og samorganisasjonene kommer det jo til stadighet spørsmål om tariffsaker, og vi mener at det må være i hele organisasjonens interesse at vi kan medvirke til å klarlegge disse sakene.

Nr. 91

Fra sekretariatet:

Forslaget sendes forbundene.

TELEMARK FAGLIGE SAMORGANISASJON

Notodden faglige utvalg foreslår:

Nr. 92

«For å få en mer regelmessighet i det lokale organisasjonsarbeidet, pålegger kongressen de respektive forbund om at disse innskjerper sine avdelinger ute i distriktene om plikten til å delta i arrangements og yte støtte til de fond som er opprettet på enkelte steder i forståelse med samorganisasjonene og fagforbundene, når slike er opprettet med sikte på å fremme den faglige og politiske arbeiderbevegelse.»

Kragerø faglige utvalg foreslår:

Nr. 93

«Det må gis større muligheter for de forskjellige avdelinger til å benytte samorganisasjonen når det gjaldt å løse lokale avtaler.»

Telemark faglige Samorganisasjons forretningsutvalg uttaler:

«Når det gjelder uttalelsen fra Notodden fagl. utvalg er vi ikke riktig klar over hva som menes. Det finnes jo klare vedtak om foreningens plikter og vi kan ikke innse at ikke disse dekker de spørsmål som her er berørt.»

Fra sekretariatet:

Nr. 94

Samorganisasjonens uttalelse tiltres.

Dagsordenens punkt 6

Tariffspørsmål og diverse avtaler

a) DEN ØKONOMISKE OG FAGLIGE SITUASJON

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 95 *Fra avd. 265, Vennesla Bygningsarbeiderforening:*

«Kongressen oppfordrer Regjeringen til ved lov å forby konkurranse-regulerende avtaler i produksjons- og forretningslivet.»

Motivering:

Den frie konkurranse blir en stadig større komedie. Det såkalte frie næringsliv har snart på alle områder etablert organisasjoner som fastsetter produksjonspriser og omsetningspriser. De har i realiteten avskaffet enhver konkurranse.

Disse sammenslutninger er blitt egenmektige monopoler, og er til stor skade i første rekke for arbeidsfolk.

Det må være på tide nå at det blir slutt på dette forhold. Fagorganisasjonen kan ikke lenger tolerere at disse sammenslutninger bevilger seg selv privilegier på forbrukernes bekostning.

Det må bli en virkelig fri konkurranse — fri konkurranse konkurrerende i mellom med en streng og gjennomførbar kontroll av varenes kvalitet og priser fra samfunnet og forbrukernes side.

Det er vel nødvendig, og i alles interesse, at det gjøres en viss begrensning i etablering av næringsvirksomhet. Det må legges vekt på behovet ved nyetablering av virksomhet, og det må stilles større krav til de kvalifikasjoner som en næringsdrivende skal ha, enn hva som nå er tilfelle.

Nr. 96 *Avd. 354, Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Trondheim, foreslår:*

«På grunnlag av tariffoppgjøret i 1956, som ikke ga lønsmottakerne dekning for prisstigningen, beslutter kongressen å gjøre henstilling til statsmyndighetene om å benytte prisloven for å stabilisere prisnivået i tariffperioden.»

Motivering:

Tariffoppgjørene har låst fast lønsvilkårene fram til 1958. Enhver prisstigning i denne periode går ut over lønnstakernes levevilkår. Det er urettferdig at bare en del av samfunnet blir kneblet på denne måte, mens det såkalte frie næringsliv skal ha lov til å utnytte lønnstakerne ved stadig høyere priser på matvarer, klær osv., som er livsviktig. Skal lønsmottakerne beholde sin levstandard må det gjennomføres prisstopp. Denne prisstopp bør selvfølgelig også omfatte den offentlige sektor av vårt næringsliv.

Fra landsstyret:

Oversendes Kongressen til behandling, idet landsstyret stort sett gir sin tilslutning til de prinsipielle betraktninger i forslagene.

NORSK STØPERIARBEIDERFORBUND

Oslo Støperiarbeiderforening, foreslår:

Nr. 97

«Medbestemmelsesretten.

Oslo Støperiarbeiderforening foreslår at fagkongressen fatter vedtak om at spørsmålet om arbeidernes medbestemmelsesrett i bedriftene må søkes løst snarest. Hvorvidt saken bør løses med bestemmelser i Hovedavtalen, eller ad lovgivning, utredes nærmere av sekretariatet. Nødvendige vedtak fattes av representantskapet.»

Motivering:

Med de stadig stigende verdier som ligger i bedriftene i form av maskiner og utstyr, er det ikke forsvarlig at noen få personer skal ha bestemmelsen alene. Bedriftenes disposisjoner går i sterk grad utover de ansattes beskjeftigelsesforhold m. m., og det er

da rimelig at de får et ord med i laget når det gjelder bedriftens ledelse og drift.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret slutter seg til forslaget og anbefaler det vedtatt.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 98 *Avd. 34, Sandefjord Jern- og Metallarbeiderforenin, foreslår:*

«Ang. den økonomiske situasjon.

Kongressen krever: Myndighetene setter alle midler inn for å opprettholde prisstabilitet, bl. a. ved at de private prisavtaler blir underlagt offentlighetens fulle kontroll. Myndighetene må innskrenke militærgiftene og føre nødvendig arbeidskraft tilbake til produksjonen. Dette vil også gi muligheter for tilsvarende nedsetting bl. a. av omsetningsavgiften og liknende uten å svekke statsinntektene.»

Motivering:

Dette må gjøres for at ikke mistillit og usikkerhet for prisutviklingen og den økonomiske utvikling i sin helhet skal skape de alvorligste konsekvenser for hele arbeidslivet, med fare for produksjonsmessig og økonomisk stagnasjon.

Nr. 99 *Avd. 25, Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

«Forslag om prisstopp.

Vi ber kongressen gå inn for å løse kravet om prisstopp.»

Motivering:

De siste års tariffrevisjoner har vært bygd på den forutsetning at det skulle settes inn på å holde et stabilt prisnivå og i den utstrekning det kunne være mulig, få trykket prisene nedover. Det har vært en viss prisstabilisering mens tariffrevisjonen pågår, men straks etter stiger prisene igjen. Slik er det også ved indeksdatoene 15. september og 15. mars. Derfor mener vi at kravet om prisstopp og begrensning av avansene må gjennomføres.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret vil i anledning de foranstående forslag gjøre merksam på at vårt landsstyremøte, holdt i dagene 18. og 19. juni 1956, behandlet og godkjente vårt forbundsstyres skriv av 26. mai s. å. til LO angående nevnte spørsmål, med krav til statsmyndighetene om at prisene ikke måtte overstige det av Regjeringen angitte grunnlag på 150 poeng, som var forutsetningen for tariffoppgjøret. Forbundsstyret viser dernest til at sekretariatet har gjort henvendelse til statsmyndighetene om å gripe inn for å hindre en umotivert prisstigning, og forutsetter at myndighetene forstår alvoret i den situasjon som ligger til grunn fra fagorganisasjonens side om at stabiliteten i prisnivået under enhver omstendighet må sikres, slik at den bedring i lønnstakernes levestandard, som tariffrevisjonen skulle medføre, ikke blir forringet.

Forbundsstyret er således av den oppfatning at det som allerede er gjort av forbundet og LO dekker hensikten med de foranstående forslag.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND foreslår: Nr. 100

Arbeidernes representasjon i bedriftenes ledelse.

Samfunnets representasjon i bank- og finansinstitutter.

Arbeiderbevegelsens kamp for stadig større innflytelse i samfunnets politiske og økonomiske liv har nå ført fram til en utvikling som har aktualisert spørsmålet om arbeidernes direkte innflytelse i bedriftenes ledelse.

Det norske Arbeiderparti har således i sitt program for stortingsperioden 1954—57 et hovedavsnitt som heter «Nye framstøt for folkestyret». Under dette hovedavsnittet tar programmet også opp spørsmålene om det indre demokrati i bedriftene, delt opp i disse tre hovedsaker:

A. Grunnsetningen om menneskelig likeverd må arbeides bedre fram i bedriftslivet. Felles rådslagning og samarbeid må prege forholdet mellom ledelse og underordnede. På den må-

ten blir grunnlaget lagt for virkelig samarbeid og naturlig disiplin til gagn for arbeidslivet og for den enkelte.

- B. Produksjons- og driftsutvalgene må effektiviseres gjennom samarbeid mellom arbeidslivets organisasjoner og med støtte av samfunnet.
- C. Det må gjennomføres reformer i aksjelovgivningen, slik at arbeiderne og funksjonærene ved storbedriftene i industrien får rett til å velge målsmenn til bedriftens ledelse.

Vi er kjent med at partiets sentralstyre ved årsskiftet 1953—54 nedsatte en partikomité som skulle komme med forslag om hvordan reformen om medbestemmelsesrett ved representasjon i bedriftens ledelse burde gjennomføres i praksis. Da denne komiténs arbeid forelå, opptok Regjeringen spørsmålet og nedsatte en departemental komité som skulle utrede spørsmålet på et statlig plan og komme fram med forslag til gjennomføring av saken ved lov.

Vårt forbunds landsstyre, som var samlet til ordinært møte i dagene 18. og 19. juni d. å., behandlet bl. a. også denne sak og gjorde følgende vedtak:

«Industrielt og økonomisk demokrati.

1. Arbeidernes deltakelse i bedriftenes ledelse er en forutsetning for gjennomføring av industrielt demokrati.

De verdier som styrer og representantskap forvalter er framskaffet bl. a. ved arbeidernes innsats i produksjonen.

Disse må derfor ha et berettiget krav på å være representert i bedriftenes ledelse og besluttede organer.

Arbeiderne må derfor dyktiggjøre seg for denne oppgave og således søke å vinne erfaring i så vel organisasjons- som bedriftsmessige forhold. Dette kan bl. a. gjøres ved en aktiv deltakelse i sin organisasjons forskjellige gjøremål og dertil ved et større og mer spesialisert opplysningsarbeid om de problemer som i denne forbindelse melder seg. Landsstyret gir derfor forbundsstyret fullmakt til å utvide opplysningsvirksomheten i den utstrek-

ning en finner det forsvarlig og formålstjenlig med sikte på å kunne aktualisere en gradvis gjennomførelse av det industrielle demokrati.

2. En forutsetning for industrielt demokrati er ikke bare at det gjennomføres en representasjon fra de ansatte i bedriftenes ledelse, men det må også skapes sikkerhet for at landets pengeforvaltning skjer i overensstemmelse med det arbeidende folks interesser.

Landstyret anser det derfor nødvendig at det gjennomføres en offentlig representasjon i banker og finansinstitusjoner for øvrig.»

Vi er senere kjent med at Industriforbundets representanter i den departementale komité har tatt standpunkt mot å medvirke til en løsning av saken ad lovmessig vei. I stedet har de framkommet med forslag om at hovedpartene på arbeidsmarkedet, NAF og AFL, skulle anmode om å ta saken opp til behandling for å søke å finne fram til en løsning på avtalemessig vei.

Ved behandling av dette spørsmål mellom de respektive og interesserte parter på vår side er man kommet til det resultat ikke å ville avvise forslaget om at en eventuell løsning av saken ble opptatt til prøvelse ved forhandling mellom de nevnte parter, AFL og NAF. Saken er etter vår oppfatning så viktig, og vi forutsetter derfor at sekretariatet foranlediger at de nevnte forhandlinger blir påskyndet slik at resultatet av disse kan forelegges til nærmere behandling av kongressen.

Det forutsettes at den løsning en kommer fram til, enten det blir ved avtale mellom partene eller lovbestemmelser, ikke skal føre til noen slags gisselordning og heller ikke til begrensning av fagorganisasjonens frie rett til å ta stilling til sine oppgaver.

Skal et så viktig og inngripende spørsmål i sin tid med hell kunne gjennomføres i praksis til fordel for de direkte interesserte parter og til gagn for samfunnet, så må spørsmålet etter vår oppfatning bringes fram til behandling også i fagorganisasjonens besluttende organer og deretter til behandling i alle underorganisasjoner.

Den tid som står til rådighet inntil saken er ferdigbehandlet må nyttes til å forberede organisasjonene og deres medlemmer på en praktisk gjennomførelse, bl. a. ved et utstrakt og spesialisert opplysningsarbeid med sikte på å dyktiggjøre særlig de medlemmer som skal utpekes som representanter i bedriftenes ledelse, representantskap og/eller styre.

Angående kontroll med bankers og forsikringssekselskapers økonomiske virksomhet ved samfunnets representasjon i disse institusjoners styrer viser vi til vedtaket av vårt forbunds landsstyre, hvorav framgår at vi anser at løsningen av nevnte spørsmål også er en forutsetning for gjennomførelse av et økonomisk og industrielt demokrati.

Forbundsstyret i Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund tillater seg derfor å foreslå:

1. Kongressen gir sin tilslutning til det prinsipielle syn som ligger til grunn for vedtaket fra Jern og Metalls landsstyre om arbeidernes representasjon i bedriftenes ledelse og slik dette er grungitt og utformet i Det norske Arbeiderpartis program.
2. Sekretariatet får i oppdrag å utarbeide en nærmere redegjørelse for saken på faglig basis og på grunnlag av de drøftelser som finner sted på kongressen. Redegjørelsen sendes deretter ut til behandling i forbundene og de øvrige underorganisasjoner.
3. Kongressen oppfordrer samtlige forbund når saken foreligger fra sekretariatet til å sette i gang et utvidet opplysningsarbeid med sikte på å dyktiggjøre medlemmer som i tilfelle skal inntre som representanter i bedriftenes representantskap og/eller styre.
4. Kongressen anmoder DNA om å foranledige en snarest mulig løsning av spørsmålet om samfunnets representasjon i banker og finansinstitutter for øvrig — herunder forsikringssekselskaper m. v.

Nordisk økonomisk samarbeid.

Spørsmålet om et nordisk økonomisk samarbeid (felles nordisk marked) har som kjent i de senere år vært opptatt til positiv drøftelse mellom de nordiske land med sikte på en gradvis praktisk løsning. De drøftelser som har funnet sted hittil, har i vesentlig grad foregått på det offisielle politiske plan.

Det vil føre for langt ved denne anledning å gi en historisk redegjørelse for utviklingen av denne sak. Vi innskrenker oss derfor bare til å bemerke at det som resultat hittil av de nevnte drøftelser er nedsatt spesialutvalg for noen av de viktigste industrigrener til å framkomme med planer om et tollfritt fellesmarked i norden og hvilke muligheter det er for å kunne få dette gjennomført.

Det reiser seg selvsagt i denne forbindelse problemer av stor viktighet og som vil få den største betydning og interesse for arbeiderne på de enkelte bedrifter. Det er derfor vår oppfatning at det er på tide at spørsmålet blir tatt opp til drøftelse innenfor fagorganisasjonens forskjellige instanser.

En vil i denne forbindelse også peke på den såkalte automasjonen som er på trappene og som synes å forsere seg fram i et tempo som bare for noen tid siden var mer eller mindre utenkelig. De problemer som dette framskrittet i den tekniske utvikling fører med seg, aktualiserer også etter vår oppfatning i tilsvarende grad bl. a. det nordisk økonomisk samarbeid.

Vårt forbundsstyre besluttet derfor å ta opp saken til drøftelse på vårt landsstyremøte den 18. og 19. juni 1956 sam etter framlegg fra vårt forbundsstyre gjorde dette vedtak:

«Den tekniske utvikling har ført med seg en stadig større spesialisering, og som igjen har muliggjort en tilsvarende større masseproduksjon av varer.

Masseproduksjonen krever imidlertid også større markeder. De store land har således et betydelig fortrinn i den utstrekning produksjonslivet kan disponere over et innenlandsk marked som gir grunnlag for en større masseproduksjon.

Samtidig som denne utvikling krever større markeder, krever den også større kapitaler til bl. a. forskning og eksperimentering.

De store land med en tilsvarende større industri har derved også større muligheter for å dekke behovet på nevnte område.

En må således regne med at de små land ifølge denne utvikling og på lengre sikt vil få stadig større vanskeligheter med å hevde seg i konkurransen overfor de store industriland.

Problemene for de små land blir derfor å undersøke om det ved samarbeid kan skapes et større marked, og samtidig om det også kan etableres et samarbeid på forskningens område for på den mest effektive måte søke å utnytte de kapitaler som står til rådighet for denne oppgave.

Landsstyret erklærer seg således innforstått med det samarbeid som er innledet om et felles nordisk marked, idet en forutsetter at dette vil styrke de framtidige muligheter for en god økonomisk utvikling i de respektive land og derved skape grunnlag for den best mulige levestandard.»

Forbundsstyret har på ny drøftet dette spørsmål i forbindelse med kongressens dagsorden, og besluttet å anmode om at saken blir gjenstand for en bredest mulig redegjørelse og drøftelse således at en kan få klarlagt fagorganisasjonens stilling til denne sak og de problemer som i denne forbindelse melder seg.

Forbundsstyret tillater seg i den anledning å foreslå:

- 1) Kongressen gir sin prinsipielle tilslutning til de betraktninger som framkommer i vedtaket fra Jern og Metalls landsstyre.
- 2) Sekretariatet gis i oppdrag å utarbeide en redegjørelse av saken på grunnlag av den diskusjon som har funnet sted på kongressen og med henblikk på de virkninger som et nordisk fellesmarked antas å ville få på vårt produksjonsliv og forutsetningene om å styrke levestandarden i de respektive land.
- 3) Redegjørelsen sendes de respektive forbund til behandling. Disse oppfordres samtidig til å foranledige at saken blir gjenstand for videre behandling blant medlemmene i under-

organisasjonene, avdelingene og klubbene på arbeidsplassene, og dernest også i produksjonsutvalgene.

Det sier seg selv at en sak som denne ikke er uten risiko for skadevirkninger i større eller mindre grad i de enkelte land. Det er derfor, etter vår oppfatning, av den største viktighet å forberede sakens praktiske gjennomføring, og dermed forebygge faren for eventuelle skadelige virkninger slik at et nordisk fellesmarked etter hvert kan gjennomføres til gagn og glede for hele det arbeidende folk i Norden.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND fore- Nr. 102
slår:

Industrielt og økonomisk demokrati.

Arbeidernes deltakelse i bedriftens ledelse er en forutsetning for gjennomføring av industrielt demokrati.

De verdier som styrer og representantskap forvalter er framskaffet ikke minst ved arbeidernes innsats i produksjonen. Disse må derfor ha et berettiget krav på å være representert i bedriftens ledelse og besluttede organer.

Arbeiderne må derfor dyktiggjøre seg for denne oppgave og således søke å vinne erfaring i såvel organisasjons- som bedriftsmessige forhold.

Dette kan gjøres ved en aktiv deltakelse i sin organisasjons forskjellige gjøremål og dertil ved et større og mere spesialisert opplysningsarbeid om de problemer som i denne forbindelse melder seg.

Landsmøtet gir derfor forbundsstyret fullmakt til å utvide opplysningsvirksomheten i den utstrekning en finner det forsvarelig og formålstjenlig med sikte på å kunne aktualisere en gradvis gjennomføring av det industrielle demokrati.

En forutsetning for industrielt demokrati er ikke bare at det gjennomføres en representasjon fra de ansatte i bedriftens ledelse, men det må også skapes sikkerhet for at landets pengeforvaltning skjer i overensstemmelse med det arbeidende folks interesser.

Landsmøtet anser det derfor også nødvendig at det gjennomføres en offentlig representasjon i banker og finansinstitusjoner.

Nr. 103 *Avd. 48, Herøya Arbeiderforening foreslår:*

«Gjennomføringen av det økonomiske demokrati.

I overensstemmelse med fagbevegelsens formålsparagrafer må der nå gjøres aktive tiltak for å virkeliggjøre det økonomiske demokrati. Herøya Arbeiderforening vil derfor anmode Landsorganisasjonen om å intensifisere arbeidet — faglig som politisk — for at en slik utvikling kan komme i gang.

Som et første tiltak i denne retning må der foretas en omfattende forandring av den nå gjeldende aksjelov, slik at lønnsnettakerne kommer med i ledelsen og kontrollen av vårt næringsliv.

Både i offentlige og private selskaper må den samme retten sikres.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret henviser til innstilling til ovenstående forslag.

NORSK KOMMUNEFORBUND:

Nr. 104 *Hønefoss og Ringerikes Kommuneforening foreslår:*

«Kronens kjøpekraft.

For å stabilisere vår økonomi, henstilles til Landsorganisasjonen så snart råd er å oppta et intenst arbeid for å få fastsatt minstegrensen for vår kronens kjøpekraft, således at kroneverdien ikke ytterligere forringes. Det må videre tas sikte på å bringe kronens verdi henimot pari, dette etter et lengre, men fastsatt tidsrom.»

Fra forbundsstyret:

Forslaget oversendes sekretariatet, idet det er et finanspolitisk spørsmål som må utredes.

Nr. 105 *Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:*

«Fagorganisasjonen må i sterkere grad enn hittil føre en selvstendig faglig kamp for gjennomføring av lønnsnettakeres interesser.»

Motivering:

Med selvstendig faglig kamp menes når fagorganisasjonens elementære faglige økonomiske interesser kommer i konflikt med den politisk/økonomiske styreform en har i landet. Fagbevegelsen må da føre en selvstendig kamp, for å gjennomføre sine krav til beste for sine medlemmer. En viser i denne sammenheng til situasjonen fra 1930-årene, og forholdene etter krigen. (Tariffsituasjonen 1956).

Fra forbundsstyret:

Forslaget oversendes sekretariatet, men forbundsstyret er av den oppfatning at fagbevegelsen fører sin selvstendige faglige kamp for å ivareta lønsmottakernes interesser.

AFL DISTRIKSKONTOR ROGALAND:

Midtre Ryfylke faglige Samorganisasjon foreslår:

Nr. 106

«Fagkongressen 1957 krever at personalet må få medbestemmelsesrett i bedriftene.»

Motivering:

I vår tid med sin teknikk og sine forserte arbeidsmetoder, er det sikkert nødvendig at personalet i våre bedrifter får høve til å framholde virkningene og effektiviteten av produksjonsmetodene direkte overfor styret i vedkommende bedrift.

Denne erfaring som i de fleste tilfelle finnes blant personalet og som det skal bygges videre på, tross all mekanisering og eventuell automasjon, må kunne utnyttes på en langt bedre måte enn tilfelle er i dag.

Ved å bli delaktig i ledelsen vil dette medføre større ansvar. Skal derfor våre representanter gjøre fullgodt arbeid må de gis effektiv skolerings.

VESTFOLD FAGLIGE SAMORGANISASJON, foreslår:

Nr. 107

«Demokratiet på arbeidsplassene.

1. LO-kongressen henstiller til Regjeringen og DNA's stortingsgruppe snarest å fremme lovforslag om arbeidernes og funksjonærenes representasjon i de større bedrifters styre.

2. LO's sekretariat gis fullmakt til å reise spørsmålet om en demokratisering i ledelsen av statsbedriftene overfor myndighetene, særlig med tanke på å finne fram til organisasjonsformer som senere kan gjøres gjeldende mer generelt.
3. Arbeidet med aktiviseringen av produksjons- og driftsutvalgene må fortsette med uforminsket kraft.
4. LO's sekretariat må nøye følge alle tiltak med tanke på automatisering av bedrifter i Norge. Det må legges den største vekt på at arbeidernes organisasjoner blir trukket med i omleggingsplanene helt fra først av, slik at en kan unngå arbeidsløshet, og slik at skadevirkningene ellers blir minst mulige.

M o t i v e r i n g :

Arbeidernes og funksjonærenes innflytelse over bedriftenes ledelse er enda minimal, og store og viktige vedtak blir ofte truffet over hodet på arbeiderne. I de kommende år, da en automatisering av bedriftene også vil bli et aktuelt spørsmål i Norge, vil det være spesielt ønskelig og nødvendig at lønnstakerne blir trukket med i omorganiseringen, for å gjøre skadevirkningene så små som mulig. Produksjonsutvalgene har her en stor oppgave, og det vil bli en viktig oppgave fortsatt å aktivisere disse.

Men det må også arbeides på andre fronter. Særlig må fagorganisasjonen medvirke aktivt for å få gjennomført at arbeidere og funksjonærer blir representert i de større bedrifters styrever. Når saka er gjennomført må det legges avgjørende vekt på å skolere og dyktiggjøre disse lønsmottakernes styre-representanter i bedriftene.

Fagorganisasjonen må også medvirke til at det blir bedre kontakt mellom bedriftsledere og arbeidere ved at det holdes informasjonsmøter, og ved at arbeidernes og funksjonærenes tillitsmenn tas med på råd i viktige spørsmål som gjelder bedriften.

Særlig viktig er det at Statens bedrifter går foran med et godt eksempel. Dessverre har de ansatte i statsbedriftene ikke noe særlig føling av å arbeide i samfunnets egne, industrielle tiltak, og dette henger for en stor del sammen med at Statens bedrifter blir drevet i gammel, ortodoks regi.

Staten må gå aktivt inn for å trekke de ansatte med i planlegging og ledelse av sine bedrifter. Det må her være rom for eks-

perimenter og forsøk for å finne fram til den beste form. Målet må være å fremme innflytelsen og ansvarsfølelsen hos de ansatte ved å forelegge dem saker til uttalelse og ved informasjon om bedriften.

Det er langt fram til et demokrati på arbeidsplassene, men det er viktig at det blir lagt avgjørende vekt på framstøt på dette området.

Ved aktiv medvirkning fra medlemmene, vil den faglige og politiske arbeiderbevegelse vinne langt fram i demokratiseringen. Landsorganisasjonens ledelse må fortsatt gå foran for å drive utviklingen videre fram.

Fra sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på kongressen.

Nr. 108

b) FAGORGANISASJONENS TARIFFPOLITIKK

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Avd. 53, «Nordens Klippe», Kirkenes, foreslår:

Nr. 109

«Nedsettelse av arbeidstiden ved sunnhetsskadelige arbeidsplasser som: Tunneler, finknuseverk og konvoier.»

Motivering:

Siden 48-timersuken ble gjennomført har det funnet sted en rivende utvikling på det tekniske område her i landet, i likhet med andre land. Produksjonsprosessene er rasjonalisert og produktiviteten er økt tilsvarende. Det bedre produksjonsresultat ville likevel ikke vært mulig uten en aktiv innsats fra arbeidernes side. Vi viser til gjennomføringen av 40 timers uke i gruveindustrien. Forkortelsen av arbeidstiden i gruveindustrien, sammen med rasjonaliseringen, har ført til økning av produksjonen. Dette skulle ubetingets tilsi forkortelse av arbeidstiden til 40 timer pr. uke på alle helsefarlige arbeidsplasser.

Nr. 110

Avd. 265, Sjøvitt Gruvearbeiderforening, foreslår:

«LO går inn for at 40 timers uke blir gjennomført ved tariffrevisjonen i 1958.»

Motivering:

Teknikkens raske utvikling og rasjonalisering har ført til at produksjonen pr. arbeider er langt større enn på det tidspunkt 48 timers uke ble gjennomført.

Vi mener det er et rimelig krav å komme på noenlunde samme linje som f. eks. kontorpersonalet.

Fra Landsstyret:

Landsstyret er enig i at arbeidstiden bør nedsettes, og da særlig for de som arbeider i sunnhetsfarlige bedrifter.

Nr. 111

Avd. 53, «Nordens Klippe», foreslår:

«Reglene for bevegelige helligdager

må gjøres gjeldende for ettermiddagsarbeid jul-, påske- og pinseften, da de som har ettermiddagsskift nevnte dager taper et skift for hver helg da det er arbeidsstans fra kl. 15 helligdagsaftenen.

Under fastsettelse av helligdagsgodtgjørelse for bevegelige helligdager er det intet hensyn tatt til dem som arbeider på ettermiddagsskift. Det forekommer at samme folket har ettermiddagsskift i julen, påske- og pinseuken, og de vil tape 3 skift som de ingen erstatning får for. Dette skulle tilsi at reglene blir forandret i samsvar med forslaget.»

Fra landsstyret:

Det bør arbeides for å få endret bestemmelsene slik at det blir tatt hensyn til dem som i slike tilfelle taper arbeidsfortjeneste.

Nr. 112

Avd. 53, «Nordens Klippe», foreslår:

«Natttillegget forhøyes fra 25 prosent til 50 prosent.»

Motivering:

Da nattarbeid er en unaturlig arbeidstid som bevirker at kroppens organer kommer i ulage, som igjen er årsak til fordøy-

elsesvansker med medfølgende magelidelser, kan vi med sikkerhet fastslå at nattarbeid er helseskadelige, men vi er klar over at i mange tilfelle må det drives med nattarbeid, og på disse arbeidsplasser må prosenten for nattarbeid forhøyes til 50 prosent som vederlag for de store påkjenninger og ulemper som nattarbeid er.

Fra landsstyret:

Dette er typisk tariffkrav som bør tas opp ved neste tariffrevisjon.

Det pålegges Sekretariatet å gå sterkere inn for at alle overenskomster bringes opp til det reelle lønnsnivå.

Motivering:

Den utglidning som i stadig større utstrekning har gjort seg gjeldende ved at man er blitt helt avhengig av gode særavtaler for å opprettholde levestandarden har ført til store ulikheter på de forskjellige arbeidsplasser.

Dette forhold skaper stor misnøye blant de arbeidere som på denne måte, av forskjellige grunner, blir hengende etter og overenskomstene som opprettes med forbundenens bistand blir stadig mer verdiløse.

Fra landsstyret:

Landsstyret er enig i at overenskomstenes lønnssetser bør søkes brakt i samsvar med det reelle lønnsnivå.

Avd. 98, Øvre Årdal Arbeiderforening, foreslår:

Nr. 113

«Pensjonsordning for alle lønsmottakere.»

Fra landsstyret:

Forbundet er enig i at det bør arbeides for å få gjennomført en generell pensjonsordning for alle lønsmottakere.

Avd. 405, Røssåga Anleggsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 114

«Alle arbeidere må sikres full sysselsetting.»

M o t i v e r i n g :

Innen anleggssektoren, særlig i Nord-Norge, er det hver vinter flere tusen arbeidsledige.

Fagkongressen må gjøre sin innflytelse gjeldende overfor de ansvarlige myndigheter slik at alle arbeidere må sikres full sysselsetting.

Fra landsstyret:

Forbundet er enig i at LO må gjøre hva som er mulig for å virke til at der skaffes full sysselsetting for alle.

Nr. 115

Avd. 265, Spøvtitt Gruvearbeiderforening, foreslår:

«LO og kongressen går inn for at akkordsystemet blir opphevd og timelønssystemet blir gjennomført.»

M o t i v e r i n g :

Vi mener at den form for lønssystem som nå praktiseres i de forskjellige yrker har en uheldig virkning på arbeidsplassen hvor f. eks. en mann går på faste tarifferte akkorder, mens en annen har akkordavsavn og en tredje går på minste lønnssetser. Man vil lettere komme fram til en mer rettferdig lønnsutjevning med å ha faste timelønnssetser, og vil også unngå den store lønns forskjell som nå gjør seg gjeldende på en og samme arbeidsplass. Det ville også lette tariffoppgjøret samtidig som hvert enkelt forbund blir spart for en mengde arbeid.

Fra landstyret:

Landsstyret er enig i at fagorganisasjonen bør gå inn for nye lønssystemer og viser til den komité LO har satt ned til å utrede spørsmålet.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 116

Avd. 68, Sarpsborg Bygningsarbeiderforening, foreslår:

«Fagkongressen 1957 må søke utvirket og gi sin godkjenning til at det gjennomføres fagvise avstemninger ved senere tariffrevisjoner i bygningsfagene.»

Avd. 261, Arendal og Omegn Bygningsarb.forening, foreslår:

- «1. Utløpstiden for overenskomstene for de enkelte forbund henlegges til de forskjellige årstider.» Nr. 117

M o t i v e r i n g :

Den kødannelse som gjør seg gjeldende ved at en rekke forbund skal fram til forhandling samtidig med NAF er svært uheldig for lønsmottakerne og organisasjonen. Man risikerer med nåværende ordning at medlemmene må vente i uker og måneder etterat den gamle overenskomst er utløpet før de får en ny tariff. I tider med prisstigning fører dette til betydelige tap for lønsmottakerne og skaper desuten stor usikkerhet og irritasjon blant medlemmene. Med den kødannelse som nå er risikerer man også at arbeidernes krav ikke blir så grundig gjennomdrøftet som ønskelig og nødvendig.

- «2. I overenskomstene må fastlegges en minstefortjeneste (gjennomsnittsførtjeneste) ved hver enkelt bedrift.» Nr. 118

M o t i v e r i n g :

All lønnsstatistikk som foreligger i dag fra forbund og Statistisk Sentralbyrå må vel på mange måter sies å være mangelfull. Det er timefortjenesten som kommer fram til dels inkludert overtid og akkordarbeid. Denne timefortjeneste bygger på et gjennomsnitt for et bestemt antall bedrifter. Om dette antall er representabelt for mindre bedrifter har vi ikke noen bestemt formening om. Men for de som er henvist til å arbeide på tariffens timelønnsseter er det til stor irritasjon og særlig liten hjelp når f.eks gjennomsnittsførtjenesten angis for industriarbeidere til kr. 4.79 pr. time for 4. kvartal 1955.

Da timelønnsarbeid ved en rekke bedrifter er den eneste lønnsordning som forekommer, må det i overenskomstene slås fast at gjennomsnittsførtjenesten for voksne arbeidere ved hver enkelt bedrift ikke skal ligge under til eks. kr. 5.00 pr. time.

Avd. 274, Kristiansand Bygningsarbeiderforening, foreslår:

«Landsoverenskomstene avskaffes.»

Motivering:

Landsoverenskomstene har utvilsomt vært tjenlig for medlemmene og har bidratt sterkt til de framskritt og den vekst som har funnet sted i fagorganisasjonen de siste 25 år.

Utviklingen har imidlertid, etter vår oppfatning, medført at systemet med landsoverenskomster i den nåværende form og omfang er blitt foreldet.

Stadig nye — større og mindre grupper — av arbeidere har sluttet seg til fagorganisasjonen. Deres problemer og arbeidsforhold er høyst forskjelligartet og kan vanskelig løses i en landsomfattende overenskomst som fastlegges ved sentrale forhandlinger med en sterkt begrenset representasjon fra begge parter. Arbeidere og arbeidsgivere fra småbedrifter vil i praksis øve en liten innflytelse i slike forhandlinger. Storbedrifter i NAF og lønnsnettverk i slike bedrifter blir toneangivende og i realiteten bestemmende.

Landsoverenskomsten har på mange måter svake lønnsmessige bestemmelser. Slike vage bestemmelser kan være tilfredsstillende for arbeidere ved bedrifter hvor hevdvunnen praksis er gunstigere enn det skrevne ord i overenskomsten. Men dette er helt utilfredsstillende for de arbeidere som er henvist til å arbeide etter en streng juridisk tolkning av overenskomstene. Og her ligger hovedårsaken til den urimelige store lønnsforskjell som er oppstått mellom de like og ulike grupper av forbundenes medlemmer. En lønnsforskjell som ikke har sin årsak i flid og dyktighet, men helt andre og forskjelligartede forhold.

Skal vi unngå at fagorganisasjonen kommer i miskreditt hos medlemmene må vi rette opp disse forhold. Overenskomstene må bli respektable og reelle for medlemmene i langt større utstrekning enn hva nå er blitt tilfelle.

Fagorganisasjonen i Norge har alltid og må fortsatt føre en solidarisk lønspolitikk, hvilket vi konkretiserer til: lik lønn for likt arbeid — og størst mulig lik lønn for de ulike yrkesgrupper.

Det er nå i ferd med å utvikle seg til en usolidarisk lønnspolitikk. Ikke ved en nyansert lønnsdifferensiering — men ved en ukontrollerbar, men tydelig og urettferdig lønnsforskjell innenfor de like — og mellom de ulike — yrkesgrupper bedriftene i mellom.

Vi er klar over at det er store tekniske vanskeligheter ved overgang fra landsoverenskomster til mer individuelle overenskomster ved hver enkelt bedrift.

Det er imidlertid vår oppfatning at man kan finne fram til visse fellesbestemmelser i overenskomstene som kan forenkle de individuelle overenskomster.

Hovedavtalen mellom NAF og LO må fortsatt, etter vår oppfatning, være første del i alle overenskomster. Hovedavtalen må også kunne utbygges noe, f. eks. ved innføring av bestemmelser om arbeidstid — overtid og skiftarbeid.

Vi håper at fagkongressen inngående drøfter tariffproblemene og finner fram til forbedringer i vårt nåværende tariffsystem.

Forslag fra:

Nr. 120

Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening,

- » *311, Malersvennenes Forening, Bergen,*
- » *312, Trewarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,*
- » *315, Snekker- og Tømrernes Forening, Bergen,*
- » *316, Stein-, Jord- og Sementarb. Forening, Bergen,*
- » *486, Glass- og Snekkersvennenes Forening, Bergen:*

«Levekostnadsindeksen.

LO's sekretariat utreder og fremmer forslag til kongressen om de tiltak som må anses nødvendig for å sikre at levekostnadsindeksen blir holdt under 150.»

Motivering:

Av de mange arbeidsoppgaver AFL har er uten tvil den viktigste å sikre medlemmene at de lønnstillegg som kan oppnås ved en tariffrevisjon blir reelle og ikke blir oppspist av prisstigning, avgifter og skatter.

- Nr. 121   «*Felles tariffrevisjon.*
 Avdelingene foreslår at AFL ved framtidige tariffrevisjoner ikke godkjenner felles oppgjør ved sammenkobling av flere forbund.»

M o t i v e r i n g :

Norsk Arbeidsgiverforenings sammenkobling av elektrikere, karossere og bygg ved den avsluttende meglings i august, er en trusel mot frie forhandlinger ved framtidige tariffrevisjoner.

- Nr. 122   *Fra samtlige Bergens-avdelinger, unntatt avd. 312:*
 «*Regulering av akkordtariffene.*
 Ved framtidige tariffoppgjør reises krav om tillegg til akkordtariffene i forhold til stigningen i grunnlønnen og levekostnadsindeksen.»

- Nr. 123   *Avd. 352, Snekker- og Tømmermennenes Forening, Trondheim,*
 foreslår:

«De avstemmingsregler som gjelder i vårt forbund skal ikke endres iflg. vedtak på siste landsmøte.

Vi vil bestemt advare mot å gi LO fullmakt til å gripe inn i de enkelte forbunds avstemmingsregler.

På dette område må hvert forbund være suveren.»

- Nr. 124   *Avd. 382, Stjørdal Høvleriarbeiderforening,* foreslår:

«Vår forening krever at under en ny lønnsforhandling må den nye tariff tre i kraft samtidig som den gamle tariff utløper. Etterbetaling fra den gamle tariffs utløp må gjelde arbeidsgivere som står tilsluttet NAF, så vel som uorganiserte.»

- Nr. 125   *Avd. 422, Jakobsnes Sag-, Tomt- og Høvleriarbeiderforening,*
 foreslår:

«Lik lønn for likt arbeid må gjennomføres i praksis.»

M o t i v e r i n g :

Lik lønn for likt arbeid er i prinsippet fastslått, men en har det inntrykk at i praksis er dette ikke gjennomført. Kongressen må behandle dette spørsmål og sørge for at likelønsspørsmålet blir løst.

Fra landsstyret:

Forslagene fra avd. 303 m. fl. i Bergen:

Levekostnadsindeksen.

Ingen innstilling foreligger.

Felles tariffrevisjon.

Forbundet er i prinsippet enig i avdelingenes forslag.

Regulering av akordtariffene.

Landsstyret foreslår at kongressen oversender forslagene til sekretariatet til vurdering i forbindelse med opptrekkingen av retningslinjene for tariffrevisjonen 1958.

Avd. 1, Bygningssnekkernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 126

«Arbeidstiden nedsettes til 5 dagers arbeidsuke, idet en henviser til det øvrige Europa som nå har innført kortere arbeidstid med gode resultater.»

Bygningsindustriarbeidernes stedsstyre i Oslo gir sin tilslutning til forslaget.

Avd. 5, Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 127

«Forkortelse av arbeidstiden fra 48 til 42½ timers uke.»

Motivering:

Da vi i 1956 er kommet så langt i teknikk og utvikling, må arbeiderklassens gamle krav om større fritid innfries. Produksjonen har nådd så store høyder at dekning for kompensasjon når det gjelder forkortelse av arbeidstiden er til stede.

Avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 128

«LO må sette hele sin organisatoriske makt inn på at 5-dagersuka må bli gjennomført.»

Nr. 129   *Avd. 18, Rengjøringskvinnenes Forening ved nybygg, Oslo,*
foreslår:

«Fem dagers arbeidsuke.»

Bygningsindustriarbeidernes Stedsstyret i Oslo gir sin tilslutning til forslaget.

Nr. 130   *Avd. 23, Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening,* fore-
slår:

«Arbeidernes faglige Landsorganisasjon setter hele sin styrke inn på å få gjennomført kortere arbeidstid med full kompensasjon.»

Motivering:

Den tekniske utvikling og den økte produktivitet gir et realøkonomisk grunnlag for en forkortelse av arbeidstiden. I mange land er arbeidstiden redusert til 45 eller 40 timer pr. uke. Rasjonaliseringen og automatiseringen medfører også et psykisk press på arbeiderne og gjør spørsmålet om en forkortelse av arbeidstiden til et av de viktigste helsespørsmål i vår tid.

Nr. 131   *Avd. 24, Sørumsand Tre- og Bygningsarbeiderforening,* fore-
slår:

«Det henstilles til Arbeidernes faglige Landsorganisasjons kongress i møte den 5.—11. mai 1957 å fremme kravet om 42 timers arbeidsuke gjennomført med tilsvarende lønnsforhøyelse for derved å bedre arbeidernes kår med mer fritid og derved større og bedre arbeidsytelser.»

Nr. 132   *Avd. 68, Sarpsborg Bygningsarbeiderforening,* foreslår:

«Fagkongressen 1957 må styrke kravet om overgang til 42 timers arbeidsuke med full lønnskompensasjon.»

Nr. 133   *Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg,* foreslår:

«At det ved kommende tariffrevisjon blir fremmet som hovedkrav en forkortelse av arbeidstiden.»

Avd. 102, Bygningsarbeidernes Forening, Hamar og omegn, Nr. 134
foreslår:

«Forkortelse av arbeidstiden.»

Avd. 230, Tønsberg Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår: Nr. 135

«Kortere arbeidstid.»

Forslag fra:

Nr. 136

Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening,

- » 311, Malersvennenes Forening, Bergen,
- » 312, Trevarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,
- » 315, Snekker- og Tømrernes Forening, Bergen,
- » 316, Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Bergen,
- » 486, Glass- og Snekkersvennenes Forening, Bergen:

«AFL's sekretariat for kommende kongressperiode får i oppdrag å avslutte den nedsatte komité's arbeid vedr. kortere arbeidstid og innføring av 5 dagers uke med lønnskompensasjon.»

Motivering:

Da det nå er 37 år siden 48-timersuken ble lovfestet, skulle den utvikling som har funnet sted siden den tid, tilsi en forkortelse av arbeidstiden for alle medlemmer av AFL, i likhet med den forkortelse som for lengst er gjennomført for enkelte grupper.

Avd. 354, Stein-, Jord- og Sementarbeidernes forening, Trondheim, foreslår: Nr. 137

«Kongressen gjør vedtak om at det ved tariffrevisjonen våren 1958 gjennomføres 5 dagers uke (42½ timer pr. uke) med fridag lørdager.»

Avd. 422, Jakobsnes Sag-, Tomt- og Høvleriarbeiderforening, Nr. 138
foreslår:

«Det må i kongressperioden gjennomføres 40 timers arbeidsuke uten lønnstap for den enkelte arbeider.»

Nr. 139   *Avd. 423, Hammerfest Bygningsarbeiderforening, foreslår:*

«Vårt lands produksjonskapasitet er i dag så stor og rasjonaliseringsmulighetene så mange at en alminnelig forkortelse av arbeidstiden nå må kunne gjennomføres. En anser det som en fordel om en i denne forbindelse kunne gjennomføre 5 dagers uke. Gjennomføringen av arbeidstidsforkortelsen må ikke påføre arbeidstakeren lønnstap av noen form.

Vi må derfor kreve av forbundet at saka forberedes og blir sendt inn til behandling på LO's kongress i mai 1957 samtidig som en gjør henvendelse til myndighetene for å påskynde arbeidet i komitéen for «en alminnelig forkortelse av arbeidstiden», som ble oppnevnt ved kongelig resolusjon 26. februar 1954.»

Nr. 140   *Avd. 452, Ulefoss Brug Fagforening, foreslår:*

«LO må sette alt inn på å få gjennomført 40 timers uke ved tariffrevisjonen 1958.»

Fra landsstyret:

Landsstyret foreslår at LO sammen med den politiske arbeiderbevegelse må sette hele sin organisatoriske makt inn på å gjennomføre en forkortelse av arbeidstiden.

Forslag fra:

Nr. 141   *Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening,*
               » 311, Malersvennenes Forening, Bergen,
               » 312, Trevarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,
               » 315, Snekker- og Tømrernes Forening, Bergen,
               » 316, Stein-, Jord- og Sementarbeidernes forening, Bergen,
               » 486, Glass- og Snekkersvennenes Forening, Bergen:

«Bestemmelsen om lønn for bevegelige helligdager omredigeres så den sikrer lønnsuttakerne full lønn for disse dager, uten å pålegge ham arbeidspålit.»

Motivering:

De nåværende bestemmelser er uklare og innbyr til forskjellige juridiske tolkninger som strider imot den forståelse medlemmene fikk av bestemmelsen da den ble vadtatt.

Fra landsstyret:

Forbundet er i prinsippet enig i avdelingenes forslag om full lønn for bevegelige helligdager.

Avd. 18, Rengjøringskvinnenes Forening ved nybygg, Oslo, foreslår: Nr. 142

«Fortsatt krav om full lønn under sykdom.»

Bygningsindustriarbeidernes Stedsstyre i Oslo gir sin tilslutning til forslaget.

Forslag fra:

Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening, Nr. 143

- » 311, Malersvennernes Forening, Bergen,
- » 312, Trevarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,
- » 315, Snekker og Tømrernes Forening, Bergen,
- » 316, Stein-, Jord- og Sementarbeidernes forening, Bergen,
- » 486, Glass- og Snekkersvennernes Forening, Bergen:

«AFL viderefører avtalen om dagpenger under sykdom, til det prinsipielle krav: Lønn under sykdom.»

M o t i v e r i n g :

Det vises til at AFL har medvirket til at en rekke grupper har oppnådd disse sosiale goder, og vi mener at dette krav også må kunne gjennomføres for alle medlemmer av LO.

Fra landsstyret:

Forslaget tiltres.

NORSK CENTRALFORENING FOR BOKTRYKKERE

Oslo typografiske forening, foreslår: Nr. 144

«Landsorganisasjonens kongress krever av Regjeringen at det nå må bli slutt med lønnsnemndordningen. Tar ikke Regjeringen hensyn til dette krav, må Landsorganisasjonens sekretariat eller representantskapet ta de forholdsregler som er nødvendig for å få kravet gjennomført.»

Forslaget er enstemmig tiltrådt av Norsk Centralforening for Boktrykkes landsmøte 1955.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTTSJONSFORBUND

Nr. 145 *Tillitsmannsutvalget ved Borregaard forslår:*

- «1. At det ved kommende tariffrevisjon blir fremmet som hovedkrav en forkortelse av arbeidstiden.»

Motivering:

På grunn av stigende uro blant de fagorganiserte arbeidere — hvor rasjonalisering og automatisering blir gjennomført — og som resultatet kan bli arbeidsledighet for mange, må det ansees som den største nødvendighet at fagkongressen fatter vedtak om en forkortelse av arbeidstiden.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler forslaget.

Nr. 146 *Avd. 1, Elektromontørenes Forening, Oslo, foreslår:*

1. *Krav om frie forhandlinger ved tariffrevisjonen.*

«Den framgangsmåte og form tariffrevisjonene nå har, er etter vår mening uholdbare og skaper irritasjon på arbeidsplassene og i organisasjonene. Den rett riksmeglingsmannen har til å sammenkoble flere ulike forbund ved avstemming over meglingsforslag, gjør at de nåværende *frie forhandlinger* er illusoriske.

Norsk Arbeidsgiverforening vil til enhver tid prøve å få slike sammenkoblinger i stand, for derved å svekke våre organisasjoner innad.

Vi må derfor be LO sette alt inn på å få opphevd bestemmelsen om rett til sammenkobling av stemmer.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler forslaget.

Nr. 147 *2 a. Krav om ens arbeidstid for funksjonærer og arbeidere.*

«Vi vil få presisere at med den rivende utvikling og rasjonalisering det har vært og er innen industrien i vårt land i dag, er arbeidstempoet

økt i en slik grad at arbeidspresset på hver enkelt arbeider er nådd toppen. Uten en radikal senking av arbeidstiden innen de grupper med arbeidsuke 48 timer og mer, blir arbeidspresset og nervepresset så stort selv for den dyktigste fagmann, at det går ut over presisjon og aktpågivenhet.

Vi er klar over at arbeidsgiverne er interessert i et kunstig skille mellom funksjonær og arbeider. Vi finner ingen grunn til at dette kunstige skille mellom funksjonær og arbeider bibeholdes, og mener kravet om ens arbeidstid er et rimelig forlangende.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler fagorganisasjonen å gå inn for 40 timers arbeidsuke.

2 b. *Krav om samme sosiale goder slik som pensjon, samt full lønn under sykdom.*

Nr. 148

«Vi finner at også dette kravet er et rimelig forlangende. Det finnes intet grunnlag for at funksjonærer skal stilles i en særstilling i en bedrift. Det er tross alt produksjonen som skaper det økonomiske grunnlag ved en bedrift, og det er produksjonsskapende arbeidere som har de mest helseskadelige plassene ved bedriften.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler at fagorganisasjonen arbeider for at alle lønnstakere sikres like sosiale goder.

NORSK STØPERIARBEIDERFORBUND

Drammen Støperiarbeiderforening foreslår:

Nr. 149

«Kongresen gir LO's sekretariat i oppdrag å virke for en gradvis nedsettelse av arbeidstiden, med sikte på generell 40-timers uke innen 1960. For skiftarbeidere, ungdom, helsefarlige yrker o. l., arbeides for en ytterligere forkortelse.

Ved enhver forkortelse av arbeidstiden sørges for de nødvendige lønnsmessige tiltak, slik at det tidligere lønnsnivå opprettholdes.»

Motivering:

Siden 8-timersdagen ble gjennomført har det vært en sterk utvikling av produksjonen i vårt land.

Bare siden 1939 er landets industriproduksjon doblet. Dette skjer dels ved innføring av nye maskiner, men også ved større arbeidspress på den enkelte. Således produserer hver industriarbeider gjennomsnittlig 30 prosent mer pr. arbeidet time enn før krigen. Denne utvikling må lønnsstakerne gis del i ved en generell forkortelse av arbeidstiden.

Nr. 150

Oslo Støperiarbeiderforening foreslår:

«Oslo Støperiarbeiderforening forlanger at fagkongressen går inn for å få en snarlig og positiv løsning på spørsmålet om kortere arbeidstid. Forkortelse av arbeidstiden må løses kun ved rasjonalisering av be-driftene, og ikke på arbeidernes bekostning.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret slutter seg til forslagene om at spørsmålet om nedsettelse av arbeidstiden må søkes løst snarest.

I samme forbindelse vil vi også peke på at det må treffes tiltak, slik at en ved en nedsettelse av arbeidstiden ikke får et økt bruk av overtidsarbeid.

Nr. 151

Fra Norsk Støperiarbeiderforbund:

«Oppsigelsesvern.

Det foreslåes at det reises krav om spesielle vernetiltak for arbeiderne til beskyttelse mot oppsigelser på grunn av rasjonalisering.

Motivering:

Nåværende vernebestemmelser gir ikke tilstrekkelig beskyttelse mot oppsigelser, og ved siden av de usikre og utrygge forhold dette i seg selv skaper, kan de svake verneregler på området bevirke at arbeiderne blir motstandere av rasjonaliseringen.

Nr. 152

«Bransjeavtaler.

Forbundsstyret i Norsk Støperiarbeiderforbund vil foreslå at kongressen fatter vedtak om at tariffavtalene kan oppdeles i bransjeoverenskomster.»

Motivering:

Vi har vårt utgangspunkt i «Verkstedoverenskomsten», som dekker samtlige lønnstakere i jern- og metallindustrien. Innen denne store gruppe lønnstakere finnes det mange ulike yrkesgrupper, hvor det er stor forskjell på arbeidets art og produktjonsforhold. Vi mener at de enkelte yrkesgruppers spesielle forhold ikke i tilstrekkelig grad kan bli ivaretatt i en fellesoverenskomst.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 4, Instrumentmakernes og Elektrikernes Forening samt kvinnegruppa ved STK, Oslo, foreslår: Nr. 153

«Avd. 4 av NJMF og kvinnegruppa ved STK henstiller til LO's kongress å ta opp likelønsspørsmålet til behandling.»

Motivering:

Vi vil i denne forbindelse henvise til «Konvensjon nr. 100» om lik lønn for mannlige og kvinnelige arbeidere for arbeid av lik verdi. Konvensjonen ble vedtatt på arbeidskonferansen i Genève 6.—29. juni 1951. Senere har AFL i en uttalelse til Sosialdepartementet av 21. desember 1951 rådd til ratifikasjon, ut fra den oppfatning at de tariffmessige hindringer for gjennomføring av likelønnsordningen ikke er større enn at de kan overvinnes.

Avd. 163, Telefonfabrikken STK A/S, Oslo, foreslår:

Nr. 154

«Vi henstiller til LO's kongress 1957 at den gjør sin innflytelse gjeldende, slik at loven om lik lønn for mann og kvinne ved likt og likeverdig arbeid, blir gjennomført.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til forslag de sendte til LO's siste kongress i 1953 og til de krav de har reist ved de senere tariffrevisjoner, og foreslår at kongressen prinsipielt erkjenner beretti-

gelsen av dette krav, og anmoder sekretariatet om å kreve av Sosialdepartementet at konvensjon nr. 100, vedtatt på arbeidskonferansen i Genève i juni 1951, blir ratifisert.

Nr. 155   *Avd. 25, Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

«LO-kongressen bevirker overfor regjering og storting at der blir reist lovproposisjon om nedenstående:

- a) 44 timers arbeidsuke gjennomføres straks ved å innføre 5-dagers arbeidsuke med full kompensasjon.
- b) Arbeidstiden minker deretter med 1 time i 4 år til vi har nådd 40-timers arbeidsuke.»

M o t i v e r i n g :

Senere års tekniske og maskinelle framsteg med stadig stigende produksjonseffektivitet kan når som helst bli årsak til vareoppopping og arbeidsløshet. For å motvirke denne arbeidsløshet ber vi LO-kongressen straks å foreta motforholdsregler ved i nært samarbeid med regjering og storting å bevirke at det lovfestes en regulator, som gir oss forsvar mot den stadig framstormende rasjonalisering og automasjon.

Nr. 156   *Avd. 102, Blikkemballasjearbeidernes Forening, Stavanger, foreslår:*

«Forkortelse av arbeidstiden til 40-timers uke med full kompensasjon.

M o t i v e r i n g :

Vi mener at tiden forlengst er inne for en gjennomføring av kortere arbeidstid med full kompensasjon. Kortere arbeidstid er et alment og berettiget krav, særlig på grunn av den tekniske utvikling av produksjonsmidlene, som har foregått de siste 30 år, og ikke minst på grunn av den automatiserte tidsalder vi står foran. De framtidsperspektiver og problemer som denne utvikling reiser for de fagorganiserte, gjør det tvingende nødvendig at LO, med hele sin styrke, reiser kravet om kortere arbeidstid, med sikte på øyeblikkelig løsning av spørsmålet ad lovgivningens vei.

Vi mener at de senere års produksjonsøkning har innbrakt så store fortjenester at de enkelte bedrifter er i stor utstrekning selv i stand til å finansiere en reell forkortelse av arbeidstiden.

Avd. 1, Mekanikernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 157

«Kongressen gir LO's sekretariat i oppdrag å virke for en gradvis nedsettelse av arbeidstiden til 40 timers uke innen 1962.

For skiftarbeid, ungdom og helsefarlige yrker, må det arbeides for en ytterligere forkortelse.

Ved forkortelse av arbeidstiden må det sørges for at lønnsnivået opprettholdes.»

Motivering:

Siden 8-timersdagen ble gjennomført har det funnet sted en voldsom utvikling i produksjonen. En industriarbeider produserer i dag ca. 30 prosent mer pr. arbeidet time enn før krigen. Denne utvikling må komme lønnstakerne til gode ved forkortelse av arbeidstiden.

Avd. 34, Sandefjord Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

Nr. 158

«Kongressen krever fortgang i arbeidet med forkortelse av arbeidstiden til 42½ time pr. uke, med full lønnskompensasjon.»

Avd. 12, Trondheim Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

Nr. 159

«40 timers uke gjennomføres i industrien.»

Motivering:

Vi viser til den kortere arbeidstid i en rekke land. Vest-tysk LO's krav om 5 dagers uke med 8 timers dag, samt krav om 40 timers uke, reist under Brighton-møtet i England.

Vi mener at det tekniske og økonomiske for innføring av 40 timers uke i dag ligger langt bedre til rette enn det tilsvarende økonomiske grunnlag den gang 8-timersdagen ble gjennomført. Vi er klar over at innføring av 40 timers uke er et komplisert spørsmål, som sett i en større sammenheng vil føre til mange forskjelligartede konsekvenser. Men vanskene som kan reise seg i forbindelse med spørsmålet, må ikke stå hindrende i veien for

at problemet tas opp til løsning, særlig i betraktning av den forutsatte frigjøring av arbeidskraft i forbindelse med de pågående rasjonaliseringstiltak og med automasjon like utenfor døra. Den av Regjeringen nedsatte komité til utredning omkring arbeidstidens forkortelse, må intensivere sitt arbeid med saken.

Nr. 160   *Avd. 101, Langesund Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

«Nedsettelse av arbeidstiden.

Vi viser til bedrifter som allerede har gjennomført dette, og likevel har økt produksjonen.

Det bør bli lik arbeidstid for arbeidere og funksjonærer.»

Nr. 161   *Avd. 30, Drammen Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

«Kongressen gir LO's sekretariat i oppdrag å virke for en gradvis nedsettelse av arbeidstiden, med sikte på generell 40 timers uke innen 1960.

For skiftarbeidere, ungdom, helsefarlige yrker o. l., arbeides for en ytterligere forkortelse.

Ved en hver forkortelse av arbeidstiden sørges for de nødvendige lønnsmessige tiltak, slik at det tidligere lønnsnivå opprettholdes.»

Motivering:

Siden 8-timersdagen ble gjennomført har det vært en sterk utvikling i produksjonen i vårt land. Bare siden 1939 er landets industriproduksjon doblet. Dette skjer dels ved innføring av nye maskiner, men også ved større arbeidspress på den enkelte. Således produserer hver industriarbeider gjennomsnittlig 30 prosent mer pr. arbeidet time enn før krigen. Denne utvikling må lønnsstakerne gis del i ved en generell forkortelse av arbeidstiden.

Nr. 162   *Avd. 163, Telefonfabrikken STK A/S og kvinnegruppa, Oslo, foreslår:*

«Arbeidstiden må nedsettes.»

Avd. 2, Platearbeidernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 163

«Kongressen gir LO's sekretariat i oppdrag å virke for en gradvis nedsettelse av arbeidstiden med sikte på generell 40-timers uke innen 1960.

For skiftarbeidere, ungdom, helsefarlige yrker o. l., arbeides for en ytterligere forkortelse.

Ved en hver forkortelse av arbeidstiden sørges for de nødvendige lønsmessige tiltak, slik at det tidligere lønnsnivå opprettholdes. Den av Stortinget nedsatte komité må innen utgangen av juni 1957 ha sitt forslag til forkortelse av arbeidstiden ferdig, så Stortinget høsten 1957 kan få vedtatt 42½-timers uke.»

M o t i v e r i n g :

Siden 8-timers dagen ble gjennomført har det vært sterk utvikling av produksjonen i vårt land. Bare siden 1939 er landets industriproduksjon fordoblet. Dette skjer delvis ved innføring av nye maskiner, men også ved større arbeidspress på den enkelte. Således produserer hver industriarbeider gjennomsnittlig 30 prosent mer pr. arbeidet time enn før krigen. Denne utvikling må lønnsstakerne gis del i ved generell forkortelse av arbeidstiden.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret bemerker i anledning foranstående forslag fra flere av sine avdelinger:

Forrige kongress 1953, ga, som kjent, sin tilslutning til vårt forbunds forslag om nedsettelse av arbeidstiden, og hvor 40-timersuken var oppsatt som et mål man måtte arbeide henimot. I henhold til dette forslag nedsatte kongressen en komité, som nærmere skulle utrede saken. Etter forslag fra denne komité gjorde sekretariatet henvendelse til Regjeringen om å nedsette en statlig komité til å utrede og framkomme med innstilling i denne sak. Etter hva en har brakt i erfaring, så vil komitéens innstilling foreligge slik at denne kan behandles av kongressen i mai.

Uten å kjenne til, på det nåværende tidspunkt, hva innstillingen kommer til å gå ut på, vil forbundsstyret uttale som sin opp-

fatning, at forkortelse av arbeidstiden er en av de viktige og nærliggende oppgaver, som foreligger, og anbefaler at kongressen gjør vedtak i overensstemmelse hermed og forutsetter at kongressen for øvrig utformer sin uttalelse på den måten som innstillingen fra arbeidstidskomitéen måtte foranledige.

Nr. 164   *Avd. 25, Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

«Vi henstiller til fagkongressen om å gjøre følgende vedtak:

1. Kongressen anerkjenner de bestrebelser sekretariatet hittil har gjort for å oppnå avtale med NAF om full lønn under sykdom, men må samtidig erkjenne at resultatene ikke er tilfredsstillende.
2. Vår målsetting må være en avtale som sikrer arbeiderne full erstatning for tapt arbeidsfortjeneste som følge av sykdom og ulykke og hvor utgiftene ved en slik ordning hverken helt eller delvis blir belastet arbeiderne.
3. Den foreliggende avtale er trukket opp etter retningslinjer som ikke er i samsvar med denne målsetting og må derfor betraktes som midlertidig.
4. Kongressen erkjenner at hvis en avtale om lønn under sykdom fullt ut skal være i samsvar med vår målsetting, må den, i likhet med avtale om ferie, være grunnfestet i lov.
5. Kongressen anser løsningen av denne sak som et ledd av aller største betydning i våre bestrebelser for å sikre alle mennesker sosial trygghet, og som et middel til å utjevne sosial klasseforskjell i vårt land.
6. Kongressen pålegger derfor sekretariatet snarest å søke samarbeid med DNA og nærstående organisasjoner, for i fellesskap med disse utvirke at lov om lønn under sykdom blir utarbeidet og forelagt landets lovgivende forsamling.»

Nr. 165   *Avd. 8, Jerndreiernes Forening, Oslo, foreslår:*

«Fagkongressen må legge tilrette en kamplinje som i sterkere grad har til mål å eliminere de sosiale skjjevheter som består, og som er skapt for å danne kunstige grupperinger mellom de arbeidende mennesker. Borgerskapet (de ikke arbeidende mennesker) har skapt disse grupperinger til egen politisk og økonomisk fordel, og de vil utvikle disse grupperinger videre, med sikte på å gjenerobre den politiske makt. Det er derfor nødvendig at fagkongressen gir et svar på dette problemet, slik at alle arbeidende mennesker får samme grunnleggende verdi.

Den faglige og politiske makt som arbeiderrørsla rår over, må derfor settes inn for å gjennomføre:

- a) Like lang arbeidstid — 5 dagers uke,
- b) full lønn under sykdom — (ved lønnsutbetaling gjennom arbeidsgiveren),
- c) samme pensjonsgrunnlag for alle lønnstakere.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret bemerker til foranstående forslag:

Spørsmålet om lønn under sykdom har vært reist som tariffkrav og fikk sitt gjennombrudd ved tariffrevisjonen i 1956. I forbindelse med dene sak reiste det seg en rekke spørsmål av praktisk art, som måtte nærmere utredes. I henhold til bestemmelser i forslaget er det nedsatt et utvalg, som skal framkomme med forslag til nærmere bestemmelser eller vedtekter for sykelønnsordningen. Forslaget skal, ifølge bestemmelser i tarifforslaget, være ferdig og behandlet, slik at sykelønnsordningen kan tre i kraft fra 15. februar 1957.

Selv om forslaget, som en kom fram til ved tariffrevisjonen 1956 ikke forutsetter å gi dekning for full lønn under sykdom, har en dog med dette forslag fått lagt et grunnlag som det kan bygges videre på, og som etter hvert selvsagt må resultere i full lønn under sykdom også for industriarbeiderne, i likhet med hva som nå gjelder for andre lønnsgrupper i samfunnet. Slik som saken nå ligger an, mener forbundsstyret at en fortsatt må arbeide for en tilfredsstillende løsning av denne sak ad tariffmessig vei.

Avd. 101, Langesund Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår: Nr. 166

«Helautomatisk indeksregulering.»

Motivering:

Ved de tidligere tariffoppgjør har levekostnadsindeksen like etter ny avtale steget helt opp under den røde strek og ligger der hele tariffperioden. På denne måten reduseres den reallønn som tariffavtalen forutsetter.

Fra forbundsstyret:

Spørsmålet om så vel hel- og halvautomatisk indeksregulering er av den art som det ikke vil være hensiktsmessig at kongressen avgjør med bindende virkning, idet disse spørsmål må vurderes etter forhandlingene ved hver enkelt tariffrevisjon. Forslaget fra avd. 101 foreslås derfor oversendt sekretariatet.

Nr. 167   *Avd. 12, Trondheim Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

«Frie forbundsvisse forhandlinger.»

Motivering:

Forbundene må gis anledning til større frihet under tariff-forhandlinger. Som det var ved siste forhandling ble det lenge før revisjonen tok til, trukket op pen «ramme» av Regjeringen (20-øres tillegget), som også LO sluttet seg til. Dermed var lønnsforhandlingene begrenset til denne «ramme», og forbundets muligheter til å få gjennomført en tilfredsstillende lønnsrevisjon overensstemmende med medlemmenes krav, i høy grad «båndlagt». Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund har ved flere revisjoner de siste år vist at forbundet i høy grad har avpasset sitt tariffopplegg ut fra samfunnsmessige vurderinger og tatt tilbørlig hensyn til landets økonomiske situasjon. Det skulle derfor være unødvendig for Regjeringen eller LO å pålegge forbundet en «ramme» og begrense forbundets muligheter til å forbedre overenskomstene ut fra den antakelse at forbundet vil overskride grensen for hva samfunnet kan bære økonomisk hvis «høyere makter» ikke passer på. Avd. 12 mener at forbundene må gis anledning til å basere sin lønnspolitikk ut fra næringenes lønnsmessige bæreevne og at ingen «ramme» skal legges opp fra høyere hold før forhandling tar til.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret erklærer seg prinsipielt enig i avdeling 12's forslag, og viser i den anledning til at fagorganisasjonen hittil har arbeidet etter det prinsipp at det skal være anledning for forbundene å føre frie forhandlinger.

Forbundsstyret erklærer seg således enig i at det var uheldig med den økonomiske ramme for tariffrevisjonen som ble offentliggjort før tariffforhandlingene og som senere ble kjent, skyldtes klausuler som bøndene hadde fått godkjent i sine avtaler om priser på landmannsprodukter.

Disse forhold og den alminnelige økonomiske situasjon, samt utviklingen for øvrig, gjør det nødvendig etter vårt forbunds oppfatning at LO som faglig sentraladministrasjon utarbeider nærmere planer og målsettinger for sitt arbeid på det generelle, økonomiske plan, slik at LO kan tre sterkere fram når det gjelder å prege den økonomiske og industrielle utvikling, for å kunne sikre arbeidernes interesser i forhold til de andre store interessegrupper i samfunnet.

Forbundsstyret anbefaler at kongressen gjør vedtak i overensstemmelse hermed.

Avd. 163, Telefonfabrikken STK A/S, Oslo, foreslår:

Nr. 168

«Avdeling 163 av NJMF foreslår for kongressen at den gir sin tilslutning til et økt arbeid blant og for fagbevegelsens ungdom.

Vi foreslår at kongressen gir sekretariatet fullmakt til å tilsette en faglig ungdomssekretær, og ellers finne de mest effektive former for det framtidige faglige ungdomsarbeid.»

Motivering:

AFL, som den største av alle arbeiderbevegelsens organisasjoner, teller tusener av ungdommer blant sine medlemmer. Det er i dag en kjensgjerning at tilsiget av yngre krefter til tillitsmannsrekkene er minimalt, og at det hersker videre en manglende interesse blant ungdom for fagbevegelsen. I en slik situasjon er det bevegelsens plikt til å ta problemet opp til alvorlig drøfting. Svikter rekrutteringen av ungdom, vil dette på lengre sikt resultere i en svekket fagbevegelse.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret gir sin tilslutning til forslaget fra avdeling 163 angående å tilsette en faglig ungdomssekretær. Vi er merksam

på at LO lønner en sekretær for opplysningsarbeidet, som er stasjonert i AOF, men vi går ut fra at han på forhånd, er så sterkt engasjert med alminnelig faglig opplysningsarbeid, at dette i tilfelle vil svekkes for meget hvis han skulle belastes med dette nye, spesielle felt, opplysningsarbeidet blant ungdommen. Forbundsstyret forutsetter midlertid at hvis det blir ansatt en spesiell sekretær for opplysningsarbeidet blant ungdommen, så må yrkesopplæringen generelt sett gå inn som et ledd i dette arbeid.

Forbundsstyret vil for øvrig foreslå at det rettes en anmodning til de respektive forbund om å vise opplysningsarbeidet blant ungdommen, innbefattet yrkesopplæringen, den størst mulige oppmerksomhet og derved utvirke større interesse for fagbevegelsen og de samfunnsproblemer, som i første rekke står i forbindelse med fagbevegelsens oppgaver.

NORSK JERNBANEFORBUND

Nr. 169   *Vestbanens Verkstedsarbeiderforening* foreslår:

«Fagkongressen gir sekretariatet i oppdrag å gå inn for en nedsettelse av arbeidstiden med sikte på 40 timers uke.»

Motivering:

Siden 1939 er industriproduksjonen fordoblet. Dette har skjedd dels ved den tekniske utvikling, men særlig ved større arbeidsinnsats fra lønsmottakernes side. Denne utvikling må arbeiderne gis del i ved en forkortelse av arbeidstiden.

Nr. 170   *Statsbanenes Verkstedsarbeiderforening* foreslår:

«Foreningen vil foreslå at LO reiser krav overfor statsmyndighetene om at det utarbeides en plan for gradvis senking av den generelle arbeidstiden her i landet, i likhet med det som er lagt opp i Sverige.»

Motivering:

Kravet om kortere arbeidstid er en av de hovedoppgaver fagorganisasjonen i den nærmeste framtid må søke å løse. Den tek-

niske utvikling med rasjonalisering og mekansering går hurtig framover. Arbeidsytelsen øker og produksjonen er stadig stigende. Denne utvikling gjør spørsmålet om en nedsettelse av arbeidstiden mer aktuell enn noen sinne før .

Fra forbundet:

Forbundets landsmøte har gjort følgende vedtak:

«Landsmøtet pålegger landsstyret å støtte arbeidet med saken nedsettelse av arbeidstiden. Målsettingen må være å komme ned til 40 timers uke.»

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 69, Haugvik Industriarbeiderforening, Glomfjord, foreslår:

Nr. 171

«Vår forening er av den oppfatning at betingelsene for en alminnelig reduksjon av arbeidstiden nå er til stede.

Vi vil derfor henstille til Landsorganisasjonen at spørsmålet om en alminnelig forkortelse av arbeidstiden blir opptatt i sin fulle bredde og at arbeidstiden for helkontinuerlig skiftarbeid blir 42 timer pr. uke. For diskontinuerlig skiftarbeid og for dagarbeid 45 timer pr. uke.»

M o t i v e r i n g :

Rasjonaliseringen, som stadig øker, fører med seg at enkelte arbeidere blir overflødige i bedriftslivet og blir gående ledige i kortere eller lengre tid. Dette skulle berettige en generell nedsettelse av arbeidstiden fordi en har en permanent arbeidsledighet i Nord-Norge om vinteren.

Avd. 48, Herøya Arbeiderforening, Herøya, foreslår:

Nr. 172

«Spørsmålet om kortere arbeidstid for skiftarbeiderne, så vel som for dagarbeiderne, har stått på dagsorden i mange år. Helt naturlig er det derfor også tatt med i vårt forbunds formålsparagraf.

Skiftarbeiderne er kommet et stykke på vei og en ytterligere nedsettelse av arbeidstiden er på trappene.

Mulighetene for at dagarbeiderne må komme med i denne utviklingen er nå fullt ut til stede.

Store grupper lønsmottakere har i lengre tid hatt forkortet arbeidstid, mens storparten av de som står i produksjonen fortsatt står på samme arbeidstid som for 40 år siden.

Med den økte rasjonalisering og effektivisering av arbeidslivet som har foregått, og med de store muligheter til automatisering som vår tids teknikk og vitenskap kan stille til rådighet, må dette gi seg utslag i kortere arbeidstid.

Fagbevegelsen må derfor nå understreke kravet om å bli delaktig i de goder som økt produksjon og rasjonalisering skaffer.

Det krav som etter vår mening må imøtekommes først er nedsatt arbeidstid — økt fritid. Et slikt skritt vil stimulere til økt innsats og vil komme hele samfunnet til gode.

Nedsettelsen av arbeidstiden til 48 timer skapte store betenkeligheter i mange kretser. Disse ble gjort til skamme og at det samme vil skje ved en ny arbeidstidsfortelse er hevet over en hver tvil.

Et slående eksempel er forkortelsen av arbeidstiden ved enkelte bedrifter som er gjennomført ved avtale mellom partene.»

Nr. 173

Avd. 3, Nedre Eiker Fagforening, Mjøndalen, foreslår:

«Kongressen tar bestemmelse om forkortelse av arbeidstiden:

Motivering: Valg av komitéer og demonstrasjoner 1. mai — for nedsettelse av arbeidstiden er ikke tilstrekkelig, men er ment som hjelp for fagbevegelsens fremste tillitsmenn.

Vi venter derfor av kongressen at den gjør vedtak som tar slutt på den snart 40 år gamle lov om 48 timers uke, slik at vår rett blir innfridd etterat vi nå har gjort vår plikt.»

Nr. 174

Avd. 40, Falconbridge Nikkelverks Arbeiderforening, foreslår:

«Den stigende automasjon samt økte arbeidsinnsats vil i nær framtid kunne skape arbeidsløshet og dårlige arbeidsvilkår for lønsmottakerne. Arbeidstiden må forkortes til 40 timers uke.

5 arbeidsdager pr. uke må gjennomføres.

På denne måte vil de tekniske hjelpemidler bli til fordel for arbeiderklassen.»

Fra forbundsstyret:

Saken ble behandlet på forbundets landsmøte 1956 som fattet nedenstående vedtak og som også blir forbundsstyrets innstilling.

Landsmøtet er kjent med at Stortinget i høstsesongen vil

behandle innstilling om forkortelse av arbeidstiden for helkontinuerlig skiftarbeid til gjennomsnittlig 42 timer pr. uke, og mener dette er et skritt på veien til en alminnelig forkortelse av arbeidstiden. Den stadig økende rasjonalisering og intensivering av arbeidsprosessene medfører økt krav til den enkelte arbeider og en samtidig øking av produksjonen.

Dette sammenlagt skaper betingelsene for en alminnelig reduksjon av arbeidstiden. Dette melder seg mest tungtveiende i den sektor arbeiderne i den kjemiske industri representerer, fordi disse stadig er utsatt for å få helseskader som følge av arbeidets art.

Landsmøtet vil derfor kreve av de offentlige myndigheter at spørsmålet om en alminnelig forkortelse av arbeidstiden omgående blir tatt opp til behandling. Det er tilstrekkelig å henvise til hva som allerede er foretatt på dette område i en rekke land.

Avd. 151, De-No-Fa Fagforening, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 175

Ang. Lønnsstatistikkføring og tarifforhandlinger.

•Vi har under de stedlige forhandlinger fått skriftlig av bedriftsledelsen at denne bedrift vil legge opp en intern lønnsstatistikk ved siden av Norsk Arbeidsgiverforening.

Denne lønnsstatistikk vil bl. a. vise de forskjellige lønninger uten overtid. Tillitsmennene vil få anledning til å se statistikken.

Medlemsmøtet den 9. august 1956 vil overfor vårt forbund foreslå at forbundet fremmer saken overfor Landsorganisasjonen eller på Landsorganisasjonns kongress 1957 om at der føres en mer ren statistikk av Landsorganisasjonen eller Norsk Arbeidsgiverforening, slik at der ved en tarifforhandling er mulig å se hva som er lønn, overtid, skifttillegg osv.

Ved den nåværende statistikkføring bevirker disse punkter at gjennomsnittsførtjenesten blir stor og derved uriktig for den store del av arbeiderne.

Vi håper at saken blir fremmet. •

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler at Landsorganisasjonen går inn for — overfor myndighetene — at den nåværende offentlige statistikk søkes forbedret mest mulig.

Nr. 176   *Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbunds forbundsstyre foreslår:*

«Bedriftspensjonering.

Landsmøtet mener at arbeiderne må ha krav på større økonomisk sikkerhet når de på grunn av alderdom eller varig invaliditet må forlate sin arbeidsplass.

Landsmøtet er av den oppfatning at der snarest mulig innføres lov om bedriftspensjonering.

Skulle de enkelte bedriftsledere være interessert i å løse dette spørsmål forhandlingsveien, hilser landsmøtet slike tiltak med tilfredshet.»

M o t i v e r i n g :

Vårt forbund ønsker denne sak oppsatt på kongressens dagsorden fordi den har betydning langt utenfor vårt forbunds virksomhet.

Vi er også bekjent med at Landsorganisasjonens sekretariat har tatt opp dette spørsmål med Norsk Arbeidsgiverforening, men vi mener at saken også bør stadfestes på Landsorganisasjonens kongress.

Nr. 177   *«Lik lønn for kvinner og menn.*

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbunds landsmøte må stille krav til Norges Storting gjennom Arbeidernes faglige Landsorganisasjon snarest mulig om å ratifisere konvensjonen om lik lønn for kvinner og menn.»

Nr. 178   *Avd. 20, Porselensarbeidernes Fagforen., Porsgrunn, foreslår:*

«Rasjonalisering og arbeidsstudier.

På grunn av den stadig mer omfattende rasjonalisering og mekanisering innen arbeidslivet gjør LO tiltak for å styrke arbeidernes innflytelse på området.

Avtalen om arbeidsstudier søkes gitt en mer konkret utforming. Arbeidsstudietillitsmannen gis samme bevegelsesfrihet i bedriften som Hovedavtalen gir formannen i tillitsmannsutvalget.

Kravene til arbeidsstudietillitsmannens faglige kvalifikasjoner og praktiske trening får en klar utforming, og må ikke være undergitt mer eller mindre godvilje hos bedriftsledelsen.

Paragrafene i avtaler om rasjonalisering og arbeidsstudier gis tilgjengelige fortolkninger fra hovedorganisasjonene.»

M o t i v e r i n g :

Det har vist seg at avtalene og samarbeidet mellom hovedorganisasjonene om rasjonalisering og arbeidsstudier ofte ensidig blir en belastning for arbeiderne. I det lange løp kan dette bli en fare for fagforeningens stilling, idet arbeiderne mister trua på fagforeningens styrke og innflytelse.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Strinda kommunale Arbeiderforening foreslår:

Nr. 179

«40 timers arbeidsuke gjennomføres for alle arbeidstakere som ennå ikke tariffmessig har oppnådd kortere arbeidstid.»

M o t i v e r i n g :

Arbeidstakeren må få nyte godt av den økte produksjon som har funnet sted etter krigen. En kortere arbeidsdag vil tvinge fram mer rasjonalisering og bruk av arbeidssparende maskiner.

Oslo Havnevesens Arbeiderforening foreslår:

Nr. 180

«Det bør arbeides for kortere arbeidstid med sikte på å få gjennomført 40 timers uke i overskuelig framtid.»

M o t i v e r i n g :

Den forserte mekanisering og økte produksjon av arbeiderne, så vel samlet som individuelt, bør tilsi en snarlig forkortelse av arbeidstiden.

Sporveiens Verkstedforening, Trondheim foreslår:

Nr. 181

«Arbeidstiden pr. uke nedsettes til 40 timer. (5 dagers uke).»

M o t i v e r i n g :

Vi mener at den utvikling av produksjonsapparatet og den stadig økte utnyttelse av arbeidskraften som etter hvert har foregått, må gi seg utslag i kortere arbeidstid. Dette er også i samsvar med forbundets lover.

Nr. 182 *Vannvesenets Arbeiderforening, Oslo, foreslår:*

«Den ordinære arbeidstid forkortes fra 48 til 42 timer pr. uke.»

Motivering:

En alminnelg forkortelse av arbeidstiden skulle være på sin plass og fullt ut forsvarlig; tatt i betraktning den store utviklingen som har foregått i de senere år på teknikkens område med moderne og tidsbesparende maskiner, og som ganske naturlig tilsier et økt arbeidspress på den enkelte arbeidstaker. En forkortelse av arbeidstiden for den enkelte arbeidstaker tilsier større muligheter for skolering innen arbeiderbevegelsen, og han kan da ha bedre anledning for å delta i kveldskurser og studiesirkler som til enhver tid blir arrangert.

Nr. 183 *Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:*

«Fagkongressen må fatte vedtak om at forkortelse av arbeidstiden må gjennomføres systematisk. 36 timers arbeidsuke for skiftarbeidere og ungdom under 18 år, og 40 timers arbeidsuke for andre, er et rimelig krav.»

Motivering:

Det vises til LO's og de enkelte forbunds tidligere formålsparagraf. Bare siden 1939 er industriproduksjonen fordoblet. Dette skjer ved innføring av nye maskiner og ved større arbeidspress på den enkelte. Således produserer hver industriarbeider gjennomsnittlig 30 prosent mer pr. arbeidet time enn før krigen. Denne sak må gjennomføres straks, og således komme alle lønnstakere som i dag har 48 timers arbeidsuke, tilgode. Det forutsettes at full kompensasjon i lønnen ved arbeidstidsnedsettelsen gis.

Nr. 184 *Elektrisitettsverkets Arbeiderforening, Oslo, foreslår:*

«Landsorganisasjonen og fagforbundene skal straks ta opp arbeidet for innføring av kortere arbeidstid med sikte på innen en rimelig tid å oppnå 40 timers arbeidsuke, eller 5 dagers arbeidsuke for de medlemmer som i dag har 48 timers uke.»

M o t i v e r i n g :

Den rasjonalisering som har funnet sted og de tekniske forbedringer som er gjort, skulle i høy grad muliggjøre en forkortelse av arbeidstiden.

Bergens Sporveisfunksjonærers Forening, Gassverksarbeidernes, Forening, Bergen, Bergens Kinematograf Betjenings Forening, Bergen kommunale Tjenestemannslag og Vannverkets Arbeiderforening, Bergen, med tilslutning av Bergen stedsstyre, foreslår:

Nr. 185

«Forkortelse av arbeidstiden til 40 timers uke og 5 dagers uke gjennomføres.»

M o t i v e r i n g :

Under henvisning til at produksjonen har steget, både pr. arbeider og pr. arbeidet time, finner vi det rimelig at arbeidstiden blir redusert. Man bør være oppmerksom på at den forsterkede utnyttelse av arbeiderne i produksjonen som framkommer på bakgrunn av den store stigning i automatiseringen samt utviklingen ellers på det tekniske område, gjør at arbeidstiden av rent helsemessige grunner må innkortes.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler forslagene.

Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:

Nr. 186

«I lønsspørsmålet må ikke bare arbeidere, lønsmottakere få «såkalt kompensasjon for prisstigning» ved tariffoppgjørene, men de må sikres inntekter som kan gi dem, og eventuelt deres familier stadig bedre levevilkår, slik at disse også kan merke velstandsøkningen i landet.»

M o t i v e r i n g :

Vi mener oss berettiget til en stadig bedret levestandard, enten i form av *prisnedslag* eller ved lønnsforhøyelser utover det som er nevnt i vårt forslag.

Fra forbundsstyret:
Forbundsstyret anbefaler forslaget under henvisning til fag-
organisasjonens virksomhet.

Nr. 187   *Strinda kommunale Arbeiderforening foreslår:*

«Lik lønn for likeverdig arbeid for menn og kvinner må gjennomføres.»

M o t i v e r i n g :

Den tid da et menneske skal lønnes lavere på grunn av sitt kjønn må være forbi.

Fra forbundsstyret:
Forbundsstyret anbefaler forslaget.

Nr. 188   *Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:*

«Ingen form for lønnsnemnd må brukes for å løse tariffspørsmål.»

M o t i v e r i n g :

Etter vår oppfatning er lønnsnemnd den mest udemokratiske form for å løse tariffsaker, da flertallet av medlemmene i en slik nemnd består hovedsaklig av motstandere av lønnsmotakerne.

Fra forbundsstyret:
Forbundsstyret er av den oppfatning at lønnsnemnd i størst mulig utstrekning bør unngås.

NORSK MURERFORBUND

Nr. 189   *Murernes Union, Oslo, foreslår:*

«At der reises krav om forkortelse av arbeidstiden til 42½ time pr. uke med kompensasjon i lønnen.»

Avd. 50, Sarpsborg, foreslår:

Nr. 190

«Fagkongressen tar opp og går inn for 40 timers uke ved førstkom-
mende tariffoppgjør.»

Motivering:

Den rasjonalisering og produksjonsøkning som har funnet sted
gjør det fullt forsvarlig å gå til et slikt skritt på det nåværende
tidspunkt.

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslaget fra Murernes Union, Oslo.

**NORSK NÆRINGS- OG NYDELSESMIDDELARBEIDER-
FORBUND**

Stavanger Bryggeriarbeiderforening foreslår:

Nr. 191

«40 timers arbeidsuke med full kompensasjon.»

Motivering:

Som følge av den tekniske utvikling av produksjonsmidlene i
de senere år, og på grunn av den automatiserte tidsalder vi står
foran, mener vi at kortere arbeidstid nå er et berettiget krav.
Produksjonsøkningen de senere år har innbrakt så store fortje-
nester at de enkelte bedrifter i stor utstrekning selv er i stand
til å finansiere en reell forkortelse av arbeidstiden.

Fra Forbundsstyret:

*Forbundsstyret viser til vedtak på forbundets landsmøte i mai
1956 vedrørende samme sak.*

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 13, Supralarbeidernes Forening, Borregaard, foreslår:

Nr. 192

«I helkontinuerlige bedrifter hvor særegne forhold er til stede (sunn-
hetsfarlige) — vil vi foreslå overfor kongressen at det reises krav om
40 timers uke, og at kravet må være gjennomført før utgangen av 1958.»

Nr. 193 *Avd. 77, Samhold, Borregaard, foreslår:*

«Fagkongressen stiller kravet om 40-timersuken (5 dagers) i forgrunnen ved tariffrevisjonen og setter hele fagbevegelsen inn for å gjennomføre denne oppgave.»

Motivering:

Den stadige økende tekniske utvikling betinger en større produksjon pr. arbeider — og dette bør komme arbeiderne til gode ved kortere arbeidstid.

Det er også nødvendig å møte den kommende automasjon med slike tiltak.

Fagbevegelsen i andre land har stilt arbeidstidsspørsmålet i forgrunnen og det bør den norske fagbevegelse gjøre uten å vente på de lovgivende myndigheter.

Nr. 194 *Avd. 6, Papirarbeidernes Forening, Borregaard, foreslår:*

«Kravet om kortere arbeidstid reises som et hovedkrav ved kommende tariffrevisjon.»

Nr. 195 *Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:*

«Ved kommende tariffrevisjon blir kravet om forkortelse av arbeidstiden fremmet som hovedkrav.»

Motivering:

På grunn av den stigende uro blant fagorganiserte arbeidere — hvor rasjonalisering og automatisering blir gjennomført — og som resultat kan bli arbeidsledighet for mange, må det ansees som den største nødvendighet at Fagkongressen fatter vedtak om en forkortelse av arbeidstiden.

Nr. 196 *Avd. 30, Follafoss Sliperiarbeiderforening, foreslår:*

«Kongressen pålegger LO's ledelse å gå inn for en forkortelse av arbeidstiden til 42 timers uke for all industri, bygg- og anleggsarbeid.»

Fra Forbundsstyret:

1. Kongressen pålegger sekretariatet å reise krav ved første tariffrevisjon om at det innføres 40 timers arbeidsuke i sunnhetskadelige avdelinger.
2. De øvrige forslag er forbundsstyret prinsipielt enig i, men finner ikke grunn til å ta stilling til disse før innstillingen til den av Kommunal- og Arbeidsdepartementet oppnevnte komité med mandat til å utrede spørsmålet om en forkortelse av den ukentlige arbeidstid til 40 timer foreligger.

Avd. 6, Papirarbeidernes Forening, Borregaard, foreslår:

Nr. 197

«Ved kommende tariffrevisjon fremmes krav om ansiennitetstillegg for arbeiderne i likhet med bestemmelsene for funksjnærer.»

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

Avd. 2, Torp Fagforening, foreslår.

Nr. 198

- «1. LO-kongressen uttaler seg for at arbeidstiden for ungdom under 18 år settes til 6 timer pr. dag.
2. Feriegodtgjørelse til ungdom med lav lønn forhøyes til beløp som svarer til minstelønnssatsen for en voksen arbeiders ferielønn.
  3. Ungdom som utkalles til militærtjeneste beholder sin lønn etter følgende satser:
For ugifte $\frac{1}{2}$ lønn. — For gifte full lønn.»

Motivering:

1. Kravet om forkortelse av arbeidstiden blir mer og mer aktuelt. For arbeiderungdom under 18 år, som enten står i lære eller i produksjonen på annen måte — er kravet om 6 timers dag påkrevd å få gjennomført. Det er en kjensgjerning at arbeiderungdommen som deltar i produksjonslivet — ikke har de muligheter som annen ungdom har til å ta del i organisasjonsarbeidet.

Vi mener at hovedansvaret for dette må tilskrives den lange arbeidsdagen. For å gjøre ungdommen mer interes-

sert i fagforeningsarbeidet, må fagorganisasjonen reise ungdommens krav og få ungdommen til å være med på å kjempe kravene igjennom.

2. Når det gjelder feriegodtgjørelsen er det nødvendig å peke på at denne ikke er tilstrekkelig for en skikkelig ferie.

En ungdoms omkostninger ved et ferieopphold er de samme som for en voksen.

3. Slik forholdene nå er skaper utkallingen mange økonomiske vansker for ungdommen. Lønn under militærtjeneste er gjennomført for de som er ansatt i stat og kommune.

Det samme gjelder for de ansatte i Handel og Kontor.

Det er vår mening at all ungdom må få denne rettigheten.

*h u
u
10%
utbytte*

Landsting

Kapital

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslagene 1 og 2.

Vedrørende forslag 3 foreslår Norsk Papirindustriarbeiderforbund at kongressen henstiller til det nye sekretariatet å få spørsmålet om lønn under militærtjeneste nærmere utredet.

NORSK SKOTØYARBEIDERFORBUND

Nr. 199

Forbundets landsstyre foreslår:

«Ved tariffrevisjonen 1958 reises krav om at protokollen av 1948 vedrørende dispensasjon fra bruk av feriebooker (i vårt forbunds landsoverenskomst betegnet § 9, 2) skal opphøre og erstattes med ferielovens bestemmelser i § 8.»

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 200

Trondheim Kai- og Losseforening, avd. 2, foreslår:

- «1. LO-kongressen uttaler seg for at arbeidstida for ungdom under 18 år settes til 6 timer pr. dag.
2. Feriegodtgjøring til ungdom med lav lønn forhøyes til beløp som svarer til minstesatsen for en voksen arbeiders ferielønn. Ved sykdom eller annet legitimert fravær skal alle lønnsinntakere ha en kompensasjon som tilsvarende full feriegodtgjøring.

3. Alle lønnsinntakere som utkalles til militærtjeneste beholder sin lønn etter følgende satser:

For ugifte $\frac{1}{2}$ lønn.
 For gifte full lønn.»

Motivering:

Kravet om forkortelse av arbeidstiden blir mer og mer aktuell. For arbeiderungdom under 18 år, som enten står i lære eller i produksjonen på annen måte, er kravet om 6 timers dag påkrevd å få gjennomført. Det er en kjensgjerning at arbeiderungdommen som deltar i produksjonslivet ikke har de muligheter som annen ungdom har til å delta i organisasjonsarbeidet. Vi mener at hovedansvaret for dette må tilskrives den lange arbeidsdagen. For å gjøre ungdommen mer interessert i fagforeningsarbeidet, må fagorganisasjonen reise ungdommens krav og få ungdommen til å være med på å kjempe kravene gjennom.

Ved sykdom eller annet legitimert fravær får alle lønnsinntakere redusert sin feriegodtgjøring. Dette medfører at disse i de fleste tilfelle ikke har muligheter for å få en skikkelig ferie. Vi mener at alle lønnsinntakere er berettiget til full feriegodtgjøring for legitimert fravær.

Slik forholdene nå er skaper utkalling til militærtjeneste mange økonomiske vansker for alle lønnsinntakere. Lønn under militær tjeneste er gjennomført for de som er ansatt i stat og kommune. Det samme gjelder for de ansatte innen handel og kontor. Det er vår mening at alle lønnsinntakere må få denne rettigheten.

Fra forbundsstyret:

1. Forbundsstyret er enig i begrensning av arbeidstiden for ungdom, men går ut fra at spørsmålet om arbeidstidens forkortelse generelt sett kommer opp på kongressen.
2. Forbundsstyret kan ikke anbefale første del av forslaget. 2. del og punkt 3 foreslås løst ved revisjon av Ferieloven, eller på generelt grunnlag ved forhandling mellom hovedorganisasjonene.

Nr. 201 *Vardø Bryggearbeiderforening foreslår:*

«Kvinnene har i årene etter krigen gått mer over til å bli yrkesarbeidere, og de fleste er henvist til å leve av det.

Den gjennomsnittlige statistiske timefortjeneste er hele 35 prosent lavere enn mennenes.

Vi vil oppfordre kongressen til å støtte kravet om

Lik lønn for likt arbeid.

Motivering:

Forslaget taler for seg selv. Det skulle for så vidt ikke være nødvendig med noen kommentarer. Når nå vår forening går inn for dette forslaget, kommer det av at vi har en hel del kvinner som arbeider i fiskeribransjen og som utfører samme arbeid som menn. Vi ser med avsky på at arbeidsgiveren skal få utnytte deres manuelle arbeidskraft på en dagsbetaling som grenser til sultelønn. Vi kan bare tenke på en kvinne som er uten forsørger og som har familie, og skal forsørge seg og sine for den timebetaling eller dagslønn som kvinnene i vårt yrke har i dag. Og i tillegg må klare sine forpliktelser til samfunnet. Da blir det ikke stort igjen av lønningen til å leve og kle seg med. I sannhet blir levestandarden i disse hjem, som vi har så altfor mange av, ikke noe å skryte av.

Vi vil henstille til vårt forbund at det bruker hele sin innflytelse overfor LO-kongressen og får den aktivisert til så snart som mulig å løse denne saken, som er en blodig urett mot våre yrkeskvinner.

Kvinner i høyere stillinger er jo for lenge siden blitt likestilt med mennene. Hvorfor ikke gå inn for at yrkeskvinnen får samme rettighet?

Fra forbundsstyret:

Sekretariatet gjør krav overfor den norske regjering at ILO-konvensjonen om lik lønn for likt arbeid blir ratifisert av Norge.

Vardø Bryggearbeiderforening foreslår:

Nr. 202

«Som kjent har Nord-Norge et meget hardt klima som forårsaker at folk her nord for polarsirkelen har et større forbruk av levnetsmidler grunnet større kaloriforbruk, klær, brensel m. m., og i tillegg til dette har vi større frakter og avgifter på varer enn landet for øvrig. Vi vil derfor henstille til LO's kongress å gå inn for et «polar»-tillegg for de landsmenn som arbeider her.»

Motivering:

Vi henviser til etter krigen, hvor folk som kom sørfra og skulle arbeide her oppe, forlangte og fikk Finnmark-tillegg. Vi mener at de var berettiget til det. Derfor skulle Finnmark-tillegget være gjort obligatorisk for alle de som må arbeide nord for polarsirkelen.

Vi kan vise til andre land, f. eks. USA, Russland, som og har folk som arbeider nord for polarsirkelen, og som får visse lettelser. Enten i form av tollfrie varer, skattelettelser eller høyere lønninger. Norge har jo og innrømmet store lettelser for de arbeidere som arbeider på Svalbard.

Videre har høyskolelærerne som sist i september var samlet til møte i Tromsø, gjort krav til staten om høyere lønninger for de lærere som måtte praktisere her nord, for de fant ut at det var mye dyrere å leve her nord enn i Sør-Norge.

Fra forbundsstyret:

LO's økonomiske kontor foretar de nødvendige undersøkelser for å få brakt på det rene forholdet mellom forbruk og priser i Nord-Norge i forhold til Sør-Norge og landet for øvrig.

Motivering:

Det antas at man gjennom en slik undersøkelse vil få hele spørsmålet klarlagt.

Borregaardarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:

Nr. 203

«at det ved kommende tariffrevisjon blir fremmet som hovedkrav en forkortelse av arbeidstiden.

Motivering:

På grunn av stigende uro blant de fagorganiserte arbeidere hvor rasjonalisering og automatisering blir gjennomført — og som resultatet kan bli arbeidsledighet for mange, må det ansees som den største nødvendighet, at fagkongressen fatter vedtak om forkortelse av arbeidstiden.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret går ut fra at spørsmålet om en generell forkortelse av arbeidstiden kommer opp til behandling på kongressen og at forslaget kan tas opp i denne forbindelse.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 204

Avd. 61, Gardermoen og Omegn Tjenestemannslag, foreslår:

«Den komité som Regjeringen for 2 år siden oppnevnte, etter henstilling fra Landsorganisasjonen til å utrede spørsmålet om en generell forkortelse av arbeidstiden, har ennå ikke lagt fram noen innstilling, mens en liknende komité i Sverige allerede i sommer satte fram et forslag om en alminnelig reduksjon av arbeidstida fra 48 til 45 timer i uka i løpet av 2 år fra 1958 til 1960, slik at den ble forkortet med 1 uketime hvert år.

Medlemmene i Gardermoen og Omegn tjenestemannslag vil henstille til styret i Norsk Tjenestemannslag at det ber LO atter bringe spørsmålet om en generell forkorting av arbeidstida på bane, og etterlyser forannevnte komité's innstilling, og i forhandlinger argumenterer med at staten bør gå foran alle private arbeidsgivere og sette ned arbeidstida til 45 eller 42 timer pr. uke.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret slutter seg i realiteten til forslaget slik spørsmålet om en forkorting av arbeidstiden kan bli behandlet på fagkongressen i hele sin bredde, men uten at forbundsstyret dermed tar stilling til forslagens form.

NORSK TOBAKKARBEIDERFORBUND

Oslo Tobakkarbeiderforbund foreslår:

Nr. 205

«Likelønnsprinsippet.

Foreningen henviser til kongressens vedtak i 1953 når det gjelder likelønnsprinsippet og kravet om ratifisering av konvensjon nr. 100, og ber at kongressen pålegger den nye ledelse i LO å kreve at Stortinget går inn for å få dette gjennom snarest.

M o t i v e r i n g :

Tiden må nå være kommet slik at kvinnene også kan få den rettfærdige lønnsfordeling de har *krav* på. Kvinnen har nå mistet tålmodigheten, og spørsmålet blir nå diskutert på bred basis.

LO må presse på likelønnskomitéen så den legger fram sin innstilling snarest, slik at ratifiseringen av konvensjon nr. 100 snart kan bli en kjensgjerning.

Fra forbundsstyret:

Idet forbundet går ut fra at kongressen vil avgi uttalelse i denne sak, anbefales at foreningens synspunkter blir innredigert i denne.

Sørlandets faglige Samorganisasjon, foreslår:

Nr. 206

«Sekretariatet anmodes om å oppnevne en komité til å vurdere om vårt tariffsystem er tilfredsstillende og svarende til tidens krav, og eventuelt fremme forslag til endringer.»

M o t i v e r i n g :

De tariffsystemer som nå praktiseres må kunne sies ikke fullt ut svarer til tidens krav. Den tekniske utvikling og andre forhold har ført til at forskjellen mellom tarifflønnninger og de lønninger som er gjeldende i arbeidslivet etter hvert er blitt større. Dette fører bl. a. til at organisasjonsarbeidet vanskeliggjøres, og at lønnsforholdet blir mer eller mindre vilkårlig. Vi mener derfor at det vil være av betydning for det framtidige tariffarbeid at disse problemer blir utredet av en komité som eventuelt sammen med andre interesserte framlegger forslag eller uttalelse for representantskapet før neste tariffrevisjon.

Nr. 207 *Møre og Romsdal faglige Samorganisasjon,
Kristiansund faglige Utvalg, foreslår:*

Fagkongressen går inn for 40 timers arbeidsuke.

Denne saken tas opp med Regjering og Storting med sikte på at 40 timers arbeidsuke gjennomføres ved Arbeidervernloven.

For øvrig anser kongressen det nødvendig at ved førstkommande tariffrevisjoner må dette krav reises av AFL og tilsluttede forbund. Alt overtidsarbeid skal avskaffes.»

Nr. 208 *Telemark faglige Samorganisasjon,
Ulefoss faglige Utvalg, foreslår:*

«At avtalen mellom NAF og LO angående tidsstudier blir oppsagt eller revidert.»

Motivering:

Etter den utvikling tidsstudiene har tatt med egne tidsstudiemenn for bedriften, virker den bare som et press på arbeiderne.

Det vil virke bedre og mer rettferdig om det var nøytrale tidsstudiemenn og med hver sin kontrollør (bedriften og arbeiderne).

Fra forretningsutvalget:

Forslaget fra Ulefoss faglige utvalg anbefales behandlet sammen med forslaget fra avd. 20 av Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, Porselensarbeidernes Forening, Porsgrunn, idet forretningsutvalget ser spørsmålet slik at det er om å gjøre at rasjonaliseringsspørsmålet blir riktig behandlet.

Nr. 209 *Ulefoss faglige Utvalg foreslår:*

«At LO går inn for at 40 timers uke blir gjennomført ved tariffrevisjonen 1958.»

Motivering:

Teknikkens raske utvikling og rasjonalisering har ført til at produksjonen pr. arbeider er langt større enn på det tidspunkt da 48 timers uke ble gjennomført. Vi mener at det er et rimelig krav å komme på noenlunde linje med f. eks. kontorpersonalet i arbeidstid.

Fra forretningsutvalget.

Forretningsutvalget ser arbeidstiden som et skandinavisk spørsmål, og det bør også derfor løses på skandinavisk basis.

Ulefoss faglige Utvalg foreslår:

Nr. 210

«At LO går inn for at akkordsystemet blir opphevd og timelønns-system gjennomført.

M o t i v e r i n g :

Vi mener at den form for lønnsystem som nå blir praktisert i de forskjellige yrker, har en uheldig virkning på arbeidsplassen hvor f. eks. én mann går på faste tarifferte akkorder, mens en annen har akkordavsavn og en tredje går på minstelønnsats.

Man vil lettere komme fram til en mer rettferdig lønnsutjevning med å ha faste timelønnsatser, og vil også unngå den store lønnsforskjell som nå gjør seg gjeldende på en og samme arbeidsplass. Det vil også lette et tariffoppgjør, samtidig som hvert forbund blir spart for en mengde arbeid.

Fra forretningsutvalget:

Forretningsutvalget er enig i spørsmålet om lønnsystemet, men er av den oppfatning at det er en sak som må avgjøres av de enkelte forbund, og av den grunn må forslaget avvises.

Bærum faglige Samorganisasjon foreslår:

Nr. 211

«Arbeidernes faglige Landsorganisasjon krever arbeidstiden forkortet fra 48 til 42 timers arbeidsuke.

5 dagers arbeidsuke tas opp til løsning for de næringsgrenene det er mulig.»

M o t i v e r i n g :

Den tekniske utviklingen og den økte produktiviteten gir et realøkonomisk grunnlag for en forkortelse av arbeidstiden. Rasjonaliseringen og automatiseringen fører også med seg et psykisk press på arbeiderne som gjør forkortelse av arbeidstiden til et viktig helsespørsmål.

Fra sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på kongressen.

Nr. 212

Regler for avstemning over tarifforslag.

«I de senere år har fagorganisasjonen som kjent måttet beskjefte seg med spørsmålet om nye avstemningsmetoder for å få medlemmene i forsvarlig utstrekning til å delta i avstemninger over tarifforslag.

Etter regler utarbeidet i denne anledning av LO ble uravstemningsmetoden i stor utstrekning ved siste tariffrevisjon praktisert på den måten at hvert enkelt medlem gjennom posten fikk tilsendt tarifforslaget og deretter avga sin stemme i forseglett konvolutt, som ble returnert til vedkommende forbund gjennom de respektive foreninger eller den instans som var utsett til å motta stemmesedlene.

I Jern og Metall foretok vi uravstemning på arbeidsplassene. Det foregikk på den måte at man først hadde orienterende møter, og deretter ble avstemningen foretatt på en bestemt dag eller tidspunkt og omtrent på samme måte som ved f. eks. et kommunevalg med stemmeurner og stemmestyre som kontrollerte at avstemningen foregikk på en korrekt måte med avstempling av medlemsboken.

På denne måte ble det således gitt anledning til uten vanskelighet for alle som tarifforslaget berørte å kunne delta i avstemningen. Vi oppnådde selvsagt en bedre deltakelse enn vanlig i de senere tariffoppgjør, men likevel oppnådde vi ikke mer enn 78,5 prosent av de stemmeberettigede ved avstemning over Verkstedoverenskomsten. I andre tariffområder var deltakelsen helt nede i 40 prosent.

Til tross for den sterke påvirkning som på denne måte ble gjort for en størst mulig deltakelse og som for øvrig også ligger i at avstemningen ble foretatt på arbeidsplassen, så viste altså den prosentvise deltakelse at den umiddelbare og alminnelige interesse for å delta i slike avgjørelser ikke er til stede i den utstrekning som en skulle ha grunn til å tro — sett på bakgrunn av at et tarifforslag jo berører medlemmenes mest vitale interesser.

Årsakene kan være flere. Blant annet har en fått et visst inntrykk av at det gjør seg gjeldende enn viss usikkerhet blant en stor del av medlemmene når det gjelder forståelsen av de mange nyanserte bestemmelser fordi de ikke har anledning til regelmessig å følge utviklingen av det tariffkompleks vi etter hvert har fått, og har således vanskelig for å foreta en samlet vurdering av de forskjellige bestemmelser i et tarifforslag og derfor helst unnlater å delta i avgjørelsen. En uravstemning påvirket av behandling i medlemsmøter utelukker heller ikke at en kan få følelsesmessige og stemningsbetonte avgjørelser som kan føre ut i streiker som ikke er forberedt på forsvarlig måte, og således savner det nødvendige opplegg og målsetting for å kunne føre fram til positive resultater og dermed på forhånd er dømt til å mislykkes. Som eksempler

kan det vises til streikene ved tariffoppgjøret 1956 i bygningsindustrien, ved karosseriverkstedene, forslaget for gruvene som gikk til Lønnsnemnda og ble stadfestet, i papirindustrien om avstemningsresultatet osv.

Den praktiske og industrielle utvikling og den økte makt og innflytelse som arbeiderbevegelsen har tilkjempet seg, og dermed økt ansvar for så vel den økonomiske som politiske utvikling, har medført at det melder seg mange flere og andre hensyn enn tidligere ved vurderingen av et tarifforslag.

Tenker vi oss tilbake i utviklingen, vet vi at fagorganisasjonen tidligere praktisk talt ikke hadde noe annet hensyn å ta ved vurderingen av et tariffopplegg og tarifforslag enn om den hadde tilstrekkelig organisasjonsmessig kraft og dertil økonomiske midler nok til å holde ut for å drive igjennom ved åpen kamp et bedre resultat. Vi hadde ingen direkte og avgjørende innflytelse på samfunnets styre og stell og derfor heller ikke noe ansvar for hvordan utviklingen ble lagt til rette av de tidligere samfunnsmakter. Det var således bare ved tariffrevisjonene vi egentlig kunne føre kampen om merfortjenesten (profitten). Bildet er i så måte betydelig endret, og vi står således i en ganske annen situasjon nå enn tidligere.

Med den politiske innflytelse vi nå har i samfunnet ved regjeringsmakten og flertall i Stortinget har vi kunnet gjennomføre forskjellige restriksjoner når det gjelder anvendelsen av produksjonsoverskuddet og tilsvarende begrensning av den private profitt. Ved den progressive beskatning så vel på bedrifter som på private inntekter og formuer trekkes større deler av produksjonsoverskuddet og næringslivets fortjenester i sin helhet inn til kommuner og stat for derved bl. a. å bestride utgifter til stadig større utnyttelse av våre naturlikdommer, utbygging av vårt produksjonsliv i sin helhet, til å finansiere en stadig bedre utbygging av vår sosialpolitikk til vern om det store, brede lag av folket.

En stor del av det produksjonsoverskudd som vi tidligere måtte føre kamper om alene på det faglige område har vi nå ved politisk inngrep for en stor del trukket inn til fordel for samfunnsmessige oppgaver og for øvrig lagt det under samfunnsmessig kontroll og således sikret at det i motsetning til tidligere tjener samfunnsmessige interesser. Fordelingen av produksjonsresultatet og derved på en annen måte enn tidligere kommet stadig mer i forgrunnen ved vurderingen av de framstøt vi til enhver tid kan gjøre så vel faglig som politisk. Hvor meget skal vi f. eks. ta ut til lønnstakerne? — og dermed øke forbruket, og hvor meget må vi avsette til investeringer, til fornyelse og vedlikehold av produksjonsapparatet, til reising av ny industri, til utbygging av landets kraftkilder, veier, kommunikasjonsmidler og alt som står i forbindelse med dette, skoler, sykehus og sosiale velferdsforanstaltninger for øvrig, osv.? Alt

sammen er saker som en i en ganske annen utstrekning enn tidligere må ta med i vurderingen, også ved vår tariffpolitikk, for å komme fram til de beste resultater for medlemmene, ikke bare for dagen, men også på lengre sikt.

Det er selvsagt ikke å vente at hele den store medlemsstokk fagorganisasjonen nå har skal kunne ha anledning til å sette seg inn i alle de problemer som således melder seg ved vurderingen av et tariffoppgjør. Dertil har utviklingen ført med seg en adgang til beskjeftigelse med fritidsoppgaver som opptar den enkelte i langt større utstrekning enn tidligere.

Innenfor Jern og Metall har vi bl. a. derfor i den senere tid ventilt tanken om ikke utviklingen på de forskjellige områder har gjort det aktuelt og av interesse å drøfte om uravstemningen bør endres til å bli rådgivende, og om den endelige avgjørelse bør overlates til en forsamling av utsendinger valt av medlemmer på de respektive steder, og som kan gis myndighet i tariffspørsmål, slik som landsmøtene har det i alle saker som blir forelagt og som også er sammensatt på nevnte måte av utsendinger valt av medlemmene. En slik forsamling vil selvsagt kunne få en ganske annen orientering om et tarifforslags virkelige innhold og verdi, og for øvrig få de virkelige fakta lagt på bordet om alle forhold og hensyn som gjør seg gjeldende i den gitte situasjon og også på lengre sikt og derfor vil være mer kompetent til å treffe den riktigste og beste avgjørelse.

Erfaringene vi har fra en rekke tilfelle og spesielle situasjoner tilsier også at en slik form for avgjørelser i seg selv vil ha større muligheter til å presse fram det beste resultat. Det er en kjent sak at man ofte har hatt tilbud på innrømmelser i til dels viktige og betydelige saker ved tarifforhandlinger under forutsetning av at man hadde mandat til, som det heter, å «vedta forslag over bordet».

Som eksempel kan bl. a. vises til Sverige og Amerika m. fl. land hvor en ikke praktiserer uravstemninger som endelige avgjørelser, men i tilfelle bare som rådgivende. Det er neppe noen som vil kunne påstå at fagorganisasjonen i disse land ikke har ført en like effektiv tariffpolitikk som vi har gjort og med like gode resultater, — ja kanskje vel så det, forholdene tatt i betraktning. Erfaringen tyder således på at avgjørelser ved valte forsamlinger (tariffutvalg) vil skjerpe og ikke svekke mulighetene for å nå fram til de beste resultater ved tariffoppgjør.

Den tekniske utvikling med rasjonalisering og spesialisering som etter hvert vil omfatte hele vårt produksjonsliv har allerede i vesentlig grad endret de hittil vante arbeidsformer. Hertil kommer det neste skritt i den tekniske utvikling (automasjon) og som ikke bare, etter det vi hittil vet og forstår, vil revolusjonere fullstendig våre arbeidsformer, men sogar også påvirke våre livsformer. Det sier seg selv at vi under

slike omstendigheter også må ta opp våre organisasjoners arbeidsformer til prøvelse, og søke å rasjonalisere og modernisere også disse, slik at de kan gjøres mer smidige og derved mer handlekraftige, således at de til enhver tid ligger på høyde med utviklingens krav.

Det er i en slik sammenheng vi etter vår oppfatning også må se spørsmålet om endring av de hittil praktiserte uravstemningsmetoder.

Hvis saken skulle samle kongressens interesse, så vil forbundsstyret i Jern og Metall anbefale at den viderebehandles på følgende måte:

1. *Kongressen nedsetter et utvalg som får i oppdrag å utarbeide nærmere generelle regler for instituering og valg av tariffrepresentantskap med angivelse av den myndighet som dette i tilfelle skal ha ved avgjørelser av tarifforslag.*
2. *Forslaget sendes deretter ut til de respektive forbund til nærmere behandling. Forbundene stilles imidlertid fritt til selv å avgjøre i hvilken utstrekning de finner å ville praktisere de nye metoder for behandling og avgjørelse av tarifforslag.*
3. *Rapport om hvilket standpunkt forbundene inntar til reglene for endrede behandlingsmetoder av tarifforslag sendes Landsorganisasjonen så snart saken er behandlet av vedkommende forbundsinstanser, fortrinnsvis landsmøtet.*
4. *Får forslaget den nødvendige tilslutning, skal sekretariatet forelegge saken for representantskapet, som i tilfelle bemyndiges til å kunne påby at de nye regler skal gjøres gjeldende for samtlige forbund og tariffområder.*
5. *Oppstår det situasjoner hvor det kan bli spørsmål om fellesavstemning for flere tariffområder, forutsettes at noenlunde ensartede avstemningsmetoder må følges.*

Fra sekretariatet:

Kongressen gir sin tilslutning til tanken i forslaget.

Kongressen velger en komité på 11 medlemmer som får i oppdrag å utrede saken. Utredningen forelegges sekretariatet, som i samarbeid med forbundene overtar den videre behandling av saken. Den forelegges Landsorganisasjonens representantskap til endelig avgjerd.

Nr. 214

c) HOVEDAVTALEN MED NORSK ARBEIDSGIVER-
FORENING

NORSK BAKER- OG KONDITORFORBUND

Nr. 215

Avd. 4, Kristiansand S., foreslår:

«Det opptas forhandlinger med Norsk Arbeidsgiverforening om å la avtalen om produksjonsutvalg inngå som ledd i Hovedavtalen.

Motivering:

Avtalen om produksjonsutvalg mellom NAF og AFL er selv-sagt forpliktende for begge parter, men vi har det bestemte inntrykk at dette ikke er tilstrekkelig klart for alle. Selv om arbeiderantallet ved en bedrift er så stort at produksjonsutvalg skulle opprettes, blir ikke dette alltid gjort, og i mange tilfelle hvor utvalg er opprettet blir ikke alle bestemmelser i avtalen fulgt. Det kan være mange grunner for dette, men det vi i denne forbindelse vil peke på er at det ikke alltid forståes at denne avtale er like forpliktende som alle andre avtaler, og at avtalen ikke er så kjent som den burde være. Vi mener derfor at det ville være en stor fordel om avtalen inngikk som et ledd i Hovedavtalen og derved fikk samme status som denne har. Dertil kom at den da ville bli trykt i alle tariffavtaler og derved bli kjent for alle parter, og det ikke minst viktige at alle våre medlemmer ble kjent med og kunne sette seg inn i avtalen. Dette i motsetning til nå hvor avtalen som regel bare blir kjent når produksjonsutvalg blir opprettet, og helst også bare i de tilfelle hvor utvalget arbeider bra.

Vi er oppmerksom på at dette ikke løser alle problemer med produksjonsutvalgene, men mener at det kan være et ledd i bestemmelsene for å gjøre produksjonsutvalgene til det de opprinnelig var ment å være.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret gir forslaget sin anbefaling.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 216

Avd. 1, Bygningssnekkernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Det må tas inn bestemmelser i Hovedavtalen om at en ny vedtatt tariffavtale skal gjelde fra den gamles utløpstid.

M o t i v e r i n g :

Slik som tariffoppgjøret har foregått i år med utsettelse og fram- og tilbakeforhandlinger, stimuleres bare arbeidsgivernes forhalingspolitikk, og dette taper arbeiderne på.

Bygningsarbeidernes stedsstyre i Oslo gir sin tilslutning til forslaget.

Avd. 38, Bærum Trearbeiderforening, foreslår:

Nr. 217

Ad merknad i protokoll mellom NAF og AFL av 30. desember 1954 angående Hovedavtalens § 12:

Vi foreslår at siste setning i protokollen endres til:

«Hvis sånn særavtale i forbindelse med en vanlig tariffrevisjon ikke blir sagt opp av en av partene, gjelder den» — osv. som før.

M o t i v e r i n g :

Vi mener den nåværende formulering er uheldig, for det er vel meget vanskelig for begge parter å bli enig om at en sånn avtale skal falle bort eller endres.

Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:

Nr. 218

Det kreves inntatt i Hovedavtalen at arbeid på bevegelige helligdager (reparasjoner og vedlikeholdsarbeid) er å betrakte som overtidarbeid og kommer inn under Arbeidervernlovens § 20, pkt. 1—2.

Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening,

Nr. 219

- » 311, Malersvennernes Forening, Bergen,
- » 312, Trevarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,
- » 315, Snekker -og Tømrernes Fagforening, Bergen,
- » 316, Stein-, Jord- og Sementarb. Forening, Bergen,
- » 486, Glass- og Snekkersvennernes For., Bergen, foreslår:

Hovedavtalen oppsies, da prinsippet i § 2, pkt. 1, ikke kan anerkjennes.

M o t i v e r i n g :

Vi viser til at § 2, pkt. 1, i sin praksis er ensidig rettet mot arbeiderne, og viser til den revisjon som finner sted av Arbeidstvistloven, hvor liknende prinsipp blir tatt ut av loven.

Fra Landsstyret:

Vedr. forslag fra avd. 1, Oslo: Forslaget kan ikke tiltres, idet forhandlerne fritt må kunne vurdere hvilke følger en slik bestemmelse måtte ha.

Vedr. forslaget fra avd. 38, Bærum: Forslaget oversendes sekretariatet til behandling ved kommende revisjon av Hovedavtalen.

Vedr. forslaget fra Borregaardsarbeiderne: Kan ikke tiltres.

Vedr. forslaget fra avd. 303 m. fl. i Bergen: Kan ikke tiltres.

Nr. 220

NORSK STØPERIARBEIDERFORBUND foreslår:

Kontroll med overtid — til Hovedavtalens kap. 4.

Kongressen uttaler seg for å få inntatt i Hovedavtalens bestemmelser, at tillitsmennene skal ha uhindret adgang til å kontrollere bruk av overtidsarbeid.

Motivering:

Ved å få inn en slik bestemmelse mener forbundet at en dermed kan bidra til begrensnng av overtidsarbeidet, som på endel arbeidsplasser blir nyttet i for stor utstrekning.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 221

Avd. 123, Jørpeland, foreslår:

§ 6, pkt. 1:

Siste setning tilføyes etter ordet «tillitsmann», «og som bedriftsledelsens representant overfor arbeiderne».

Nr. 222

Avd. 12, Trondheim Jern- og Metallarb. Forening, foreslår:

§ 6, pkt. 2, tilføyes:

«Tillitsmannen har rett til å ta opp spørsmål om lønnstillegg for den enkelte arbeider.»

§ 6, pkt. 3, Merknaden:

Sløyfes siste bisetning: «med mindre» osv.

§ 8, pkt. 1, annet avsnitt, endres:

Ordet «timelønn» til «timefortjeneste».

M o t i v e r i n g :

Det må inntas nye bestemmelser i Hovedavtalen som i større grad kan sikre tillitsmenneses stilling. Likeså må det være et rimelig krav at tillitsmenn skal ha full dekning for tapt arbeidsfortjeneste ved forhandlingsmøter, hvorfor det foreslåes at det inntas en ny setning i Hovedavtalens § 8, pkt. 1, annet avsnitt, sålydende:

«Tillitsmenn skal ha full lønn for den tid de deltar i forhandlinger med bedriften.»

Avd. 12, Jørpeland, foreslår:

Nr. 223

§ 8, pkt. 1, siste setning i første avsnitt:

«I forståelse med arbeidsgiveren», strykes, slik at setningen kommer til å lyde:

«Tillitsmennene kan tilkalle representanter blant de av bedriftens arbeidere som forhandlingene gjelder.»

§ 8, punkt 1, første setning i siste avsnitt:

«3 tillitsmenn», endres til: «Tillitsmennene og de innkalte representanter.»

«Timelønn» endres til «timefortjeneste».

Etter ordene «ordinære arbeidstid», ny setning: «Det samme gjelder også for møter utenfor den enkeltes arbeidstid, hvis det er bedriftsledelsen som innkaller til et slikt møte.»

Avd. 169, Stjørdal Jern- og Metallarb.forening foreslår:

Nr. 224

«En tillater seg å fremsette ønske om endring i Hovedavtalens § 8, pkt. 1, første avsnitt, slik at arbeiderne blir mer likestilt med arbeidsgiverne ved eventuelle forhandlinger.»

Avd. 123, Jørpeland, foreslår:

Nr. 225

§ 10 tilføyes nytt avsnitt:

«Hvis en representant for bedriftsledelsen gjør seg skyldig i grovt brudd på sine plikter etter Hovedavtalen, kan AFL kreve at han fratre som representant for bedriftsledelsen overfor arbeiderne. I tilfelle NAF ikke innrømmer berettigelsen av kravet, avgjøres tvisten av Arbeidsretten. Hvis en representant for bedriftsledelsen etter dette må fratre, har bedriftsledelsen plikt til straks å innsette ny representant overfor arbeiderne i hans sted.»

§ 11, annet avsnitt, *utgår*.

Nr. 226 *Avd. 12, Jørpeland, foreslår:*

§ 15, pkt. 1:

«Tiden fra kl. 6 til kl. 20», endres til: «Tiden fra kl. 6 til kl. 18.»

«20 prosent tillegg» endres til: «25 prosent tillegg».

Nr. 227 *Avd. 8, Jerndreiernes Forening, Oslo, foreslår:*

Forslag til endring i Hovedavtalens § 17:

I § 17, siste avsnitt, heter det:

«Arbeider som blir avskjediget, har også rett til sluttattest, men arbeidsgiveren kan da på denne anføre avskjedigelsesgrunn.»

Dette avsnitt sløyfes, og innledningen endres til:

«Når en arbeider forlater en arbeidsplass (bedrift) etter eget ønske, eller blir sagt opp, uansett av hvilken grunn, skal han ha bevis for hvor lenge han har arbeidet i bedriften.»

Motivering:

Vår oppgave må være å hindre at det blir lagt vanskeligheter i veien for arbeidsmulighetene til en som er blitt avskjediget.

Nr. 228 *Avd. 169, Stjørdal Jern- og Metallarb.forening, foreslår:*

§ 17, Sluttattest.

«Foreslår at siste avsnitt i ovennevnte § 17 utgår, da en mener at dette i mange tilfelle kan og blir misbrukt.»

Fra forbundsstyret:

Kongressen fatter vedtak om at Hovedavtalen mellom NAF og AFL sies opp med den tidsfrist som er fastsatt i Hovedavtalens § 24.

Forbundsstyret er imidlertid av den oppfatning at det ikke er hensiktsmessig å behandle Hovedavtalens bestemmelser i detaljer på kongressen, og foreslår at forslagene fra våre avdelinger oversendes AFL's sekretariat.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 229 *Avd. 40, Falconbridge Nikkelverks Arbeiderforening, foreslår:*

«Ved revisjon av Hovedavtalen skal denne ut til uravstemning.»

Fra forbundet:

Forbundet innstiller på at forslaget ikke kan tiltres.

Avd. 22, Trondhjems Kjem. Industriarbeiderforening, foreslår: Nr. 230

Endringer i Hovedavtalens § 8.

«I annet avsnitt i § 8 står det: «være sikret sin timelønn når møtene finner sted».

Vi foreslår at timelønn byttes ut med ordet «vanlige fortjeneste.»

Grunnen til at vi stiller dette forslag er akkordarbeidernes innstilling til tillitsmannsjobben, fordi de taper penger under forhandlinger på arbeidspassen.

Vår oppfatning er, at vi på denne måte ofte kan miste de dyktigste tilitsmenn.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

Avd. 6, Oslo Kjemiske Arbeiderforening, foreslår: Nr. 231

«Landsorganisasjonen krever opprettet avtale med Norsk Arbeidsgiverforening om, at under arbeidskonflikter (streik, lockout, sympatierklæringer) skal bedriften utbetale feriepenger i henhold til Ferieloven, til arbeidere hvor ferien er bestemt før konflikten trer i kraft.»

Motivering:

Utgangspunktet i vårt forslag er den stilling Arbeidsgiverforeningen tok til utbetaling av feriepenger ved papir- og bygningskonflikten i 1956.

Når en arbeider har fastsatt sin ferie før konflikt trer i kraft, og på grunnlag av dette eventuelt har ordnet med ferieopphold, reisebilletter osv., og kanskje også betalt billetter og forskudd på ferieopphold som vedkommende ikke kan benytte, vil dette bli en uventet økonomisk belastning som ikke bør forekomme. Er ferien bestemt på forhånd, må vedkommende ha både rett og plikt til å ta sin ferie på dette tidspunkt, og få utbetalt sine opptjente feriepenger for ferieåret, dagen før ferien begynner.

Vi er merksam på at Landsorganisasjonen er enig i vårt standpunkt, men det må sørges for at det blir opprettet avtale, slik at dette ikke blir en vilkårlighet.

*Fra forbundsstyret:
Forbundsstyret tiltrer forslaget.*

Nr. 232

Avd. 48, Herøya Arbeiderforening, Herøya, foreslår:

«Idet vi viser til NKIF's formålsparagraf pkt. 4, tillater vi oss å fremme følgende forslag til Landsorganisasjonens kongress 5.—11. mai 1957:

Hydro-arbeiderne har ved tariffoppgjøret 1956 erstattet sitt gamle lønssystem med et nytt som bygger på prinsippet om arbeidsvurdering.

Med den sentrale plass som Norsk Hydro inntar i landets produksjonsliv er det av samfunnsmessig betydning at det nye lønssystemet i praksis blir produksjonsvennlig og utløser arbeidernes innsats og skaperevne.

Skjevheter, ulemper og mangler ved lønssystemet vil føre til misnøye, og vil virke hemmende på produksjonen.

Fagorganisasjonen må derfor se det som sin oppgave å fjerne de årsaker som bremser utviklingen i produksjonslivet.

Å sikre arbeidernes part av produksjonsøkingen er den mest effektive metode til større innsats.

For å fremme en produksjonsvennlig lønnspolitikk vil Herøya Arbeiderforening foreslå at Landsorganisasjonens kongress fatter følgende vedtak:

- a) Tillitsmennene på arbeidsplassen må sikres utvidet forhandlingsrett i tariffperioden for å fjerne de årsaker som skaper misnøye og har uheldig virkning på produksjonsresultatet.
- b) Det innføres en særlig forhandlingsrett i tariffperioden til det økende produksjonsresultat — med sikte på å oppnå en virkelig effektiv og rasjonell produksjon.»

*Fra forbundet:
Forbundsstyret tiltrer forslaget.*

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 233

Avd. 23, Oslo Sporveiers Forening, foreslår:

«Hovedavtalen sies opp og revideres.

Det vises spesielt til det som er innholdet i Hovedavtalens § 12—III a). Denne revideres i overensstemmelse med vårt forslag til LO's vedtekter § 15.»

Fra forbundsstyret:

Oversendes sekretariatet. Forbundsstyret tar ikke stilling til forslaget, idet vårt forbund har så få medlemmer som omfattes av denne Hovedavtalen.

NORSK SKOTØYARBEIDERFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 234

- «1. Hovedavtalens § 14 formes slik at arbeidsgivernes plikt til å gi 14 dagers varsel ved permisjoner, også skal gjelde i tilfeller hvor det er streik i et annet yrke.
2. Arbeidstakere må ikke på grunn av bestemmelser i Hovedavtalen hindres i å søke om arbeidsledighetsstønad på det offentlige arbeidskontor. En kan ikke fortsatt ha bestemmelser i Hovedavtalen som hindrer dette. Under henvisning hertil må saken bli å ta opp med myndighetene.»

Fra forbundsstyret:

Forslaget tiltres.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg (repr. 8 forbund), foreslår:

Nr. 235

«Helgedagsarbeid — overtidsarbeid.

Arbeidervernloven har bestemmelser om at arbeid på bevegelige helgedager (reparasjoner og vedlikehold) ikke betraktes som overtid i lovens forstand, og dermed ikke kommer inn under Arbeidervernlovens § 20. (Lengden av overtidsarbeid.)

Borregaardsarbeiderne har ved flere anledninger vært uenig med Statens Arbeidstilsyn i dette, og foreslår at fagkongressen fatter følgende vedtak:

«Det kreves inntatt i Hovedavtalen at arbeid på bevegelige helgedager (reparasjoner og vedlikehold) er å betrakte som overtidsarbeid og kommer inn under Arbeidervernlovens § 20, pkt. 1—2.»

AFL DISTRIKTSKONTOR I ROGALAND

Nr. 236 *Midtre Ryfylke faglige Samorganisasjon foreslår:*

Kap. 1. § 1.

Ordene «arbeidsgivernes og arbeidernes» utgår, og i stedet settes ordet: den.

Kap. 2. § 2. Punkt 2.

Første setning endres slik:

«Tvister mellom bedriftsledelsen og vedkommende bedrifts arbeidere skal en først prøve å ordne ved forhandling mellom bedriftsledelsen og tillitsmennene.»

Kap. 3. Overskriften endres til «Valg av tillitsmenn».

§ 3. Ordet «bedriften» endres til «Bedriftsledelsen».

Ny paragraf.

Tillitsmannsutvalget skal ha skriftlig melding om navnene på den ansvarlige bedriftsledelse.

Etterat slik melding er sendt, skal tillitsmannsutvalget bare ha ny melding ved eventuelle endringer innen bedriftsledelsen.

Kap. 4. Overskriften endres til:

«Bedriftsledelsens og tillitsmennenes gjensidige rettigheter og plikter.»

§ 6. Punkt 1.

I første setning strykes ordene «godkjennes som», i stedet settes: «er».

Annen setning endres slik:

«Tillitsmennene har i likhet med bedriftsledelsen plikt til å gjøre sitt beste for å vedlikeholde et rolig og godt samarbeid på arbeidssdet.»

I tredje setning tilføyes etter ordet «konferanser» og forandlingsmøter osv.

Ordet «bedriften» endres til: «ledelsen».

Punkt 2. Ordet «bedriften» erstattes med «ledelsen».

Siste setning i punkt 1 strykes helt.

I punkt 4, tilføyes etter ordet «Tillitsmennene»: og bedriftsledelsen.

Siste setning i punkt 4 strykes helt.

§ 7. Punkt 1.

I første setning strykes ordet «arbeidsgiveren» og erstattes med ordet: bedriftslederen.

Punkt 2.

I første setning strykes ordene «Formannen i tillitsmannsutvalget». I stedet settes ordet: Tillitsmennene.

I siste setning strykes ordene «og opplyse om årsaken til». I stedet settes ordet: om.

Punkt 3 strykes i sin helhet.

Merknad til punkt 3, annet avsnitt utgår.

Punkt 4, ordene «uten tvingende grunn» strykes.

§ 8.

Punkt 1. Første setning endres slik:

Til forhandlinger med tillitsmennene kan bedriftslederen møte enten sjøl eller ved en ansvarlig stedfortreder som han peker ut innen bedriften.

Annen setning, ordet «Arbeidsgiveren» strykes og erstattes med: Bedriftslederen —.

I tredje setning strykes ordene «I forståelse med arbeidsgiveren». Setningen begynner da med: Tillitsmennene kan tilkalle osv.

I siste avsnitt endres førstet setning slik: For den tid som brukes til slike avtalte forhandlingsmøter skal samtlige som deltar være sikret sin timefortjeneste uansett på hvilket tidspunkt møtene holdes.

Punkt 2. Ordet «Arbeidsgiveren» erstattes med ordet: Bedriftslederen.

Etter ordet «opphold» tilføyes: — seinest innen 8 dager.

§ 9.

Første avsnitt endres slik: Driftsledelsen skal holde tillitsmennene orientert om den virkning som forestående endringer i virksomheten vil få for de ansatte.

I neste avsnitt endres ordet «Arbeidsgiveren» til: bedriftslederen.

I punkt 2 settes punktum etter ordet «sesong». Resten av setningen strykes.

I punkt 3 settes punktum etter ordet «arbeid». Resten av setningen strykes.

§ 10.

Endres slik: Hvis en tillitsmann eller en representant for bedriftsledelsen gjør seg skyldig i grovt brudd på sine plikter etter Hovedavtalen, kan NAF og AFL gjensidig kreve at vedkommende fratrer som henholdsvis tillitsmann eller representant for bedriftsledelsen.

I tilfelle AFL eller NAF ikke innrømmer berettigelse av kravet, avgjøres tvisten av Arbeidsretten.

Hvis en tillitsmann eller en representant av bedriftsledelsen etter dette må fratre, har vedkommende part ved bedriften plikt til straks å velge henholdsvis ny tillitsmann eller ny representant i bedriftsledelsen.

§ 11.

Endres slik: Oppsigelse eller avskjedigelse av tillitsmann kan ikke skje uten tvingende produksjonsmessige grunner, så lenge tillitsmannen er i funksjon etter Hovedavtalen.

§ 14.

Ordet «arbeidstaker» endres overalt til: arbeider (arbeidere).

Merknader — punkt 4. Her endres ordet «arbeidsgiver» til: bedriften.

§ 15.

Punkt 1. «kl. 20» endres til: kl. 18. «20 prosent» endres til: 25 prosent.

Punkt 2. Ordet «bedriften» endres til: Bedriftsledelsen.

§ 17. Sluttattest.

Siste avsnitt strykes i sin helhet.

I det etterfølgende erstattes ordene: «arbeidsgiver» og «arbeidstaker» med: bedriftsledelse og arbeider i samsvar med det som ovenfor er foreslått.

Motivering:

Så lenge det finnes to parter i et arbeidsforhold, vil kravet om gjensidig respekt alltid måtte tas hensyn til i et demokratisk samfunn.

Hovedavtalen — slik den foreligger i dag — oppfyller ikke etter vår mening dette kravet.

Det er vår sak til stadighet å påse at avtalen blir ajour-ført og modernisert, slik at den kan være i pakt med tiden og utviklingen.

Det er viktig, særlig av omsynet til de nye tillitsmenn som skal føre arbeidet videre, at avtalen til enhver tid er et høvelig verktøy.

— — —

På grunnlag av disse synsmåter er det at Midtre Ryfylke faglige Samorganisasjon har formet sitt framlegg til endringer i Hovedavtalen.

Når vi konsekvent foreslår strøket ordene «arbeidsgiver» og «arbeidstaker», er det fordi vi mener at ordene ikke lenger står for det de skal i Hovedavtalen.

Alle begreper eller ord som ikke dekker det faktiske forhold eller det avtalen skal klargjøre, må fjernes eller fornyes. Begrepet «arbeidsgiver» er etter vår mening typisk i så måte. Det gir uttrykk for den gammeldagse oppfatning at den mektige «arbeidsgiver» aller nådigst ga arbeid til arbeideren. Arbeideren hadde ingen krav, men han måtte bare ta imot det han ble gitt nede ved døra med lua i neven.

Alle vet at slik er det ikke i dag. Derfor passer begrepet «arbeidsgiver» heller ikke inn i vårt praktiske arbeid.

— — —

Vi er av den oppfatning at tida nå er inne til å slå fast at tillitsmannsarbeid på sin måte er av samme viktighetsgrad som bedriftsledelsens arbeid innen bedriften.

Hovedavtalen stiller store krav til tillitsmennene. Avtalen må derfor slå fast at en tillitsmann i størst mulig utstrekning, dvs så langt det er teknisk og praktisk gjennomførlig, må ha samme frie stilling og samme reelle trygghet i sitt arbeid som bedriftsledelsen har.

Fra sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på kongressen.

Nr. 237

**d) OVERENSKOMSTEN OM PRODUKSJONSUTVALG
NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND**

Avd. 38, Bærum Trearbeiderforening, foreslår:

Nr. 238

«Vi foreslår at LO utbygger sin rasjonaliseringsavdeling slik at forbundene og avdelingene kan få den best mulige støtte.»

Motivering:

Angående bruken og gjennomføringen av arbeidsstudier, ser det for oss ut som om arbeidsgiverne utnytter og bruker dette som et ensidig press på arbeidstempoet, uten noe forsøk på en sunn og riktig rasjonalisering.

Avd. 422, Jakobsnes Sag-, Tomt- og Høvleriarbeiderforening, foreslår:

Nr. 239

«Produksjonsutvalgene må få medbestemmelsesrett i bedriftene.»

Motivering:

Dersom fagbevegelsen skal kunne løse morgendagens oppgaver, må avtalen om produksjonsutvalg endres derhen, at utvalgene får medbestemmelsesrett i bedriftene. Avtalen som nå gjelder gir utvalgene et meget begrenset arbeidsområde, og utvalgene blir med dette ineffektive så lenge disse bare er et opplysende og rådgivende organ.

Nr. 240

Avd. 452, Ulefos Brug Fagforening, foreslår:

«Avtalen om tidsstudier mellom NAF og AFL må bli revidert.»

Motivering:

Avdelingen er av den oppfatning at det ville bli en mer rettferdig og riktig akkordsetting om det ble benyttet nøytrale tidsstudiefolk, og ikke som det nå blir praktisert at bedriften benytter sine egne funksjonærer som sådanne, da disse selvfølgelig står helt på bedriftens side, men at det blir benyttet folk fra et konsulentfirma.

Videre mener vi at avdelingens studietillitsmann må få en langt bedre opplæring.

Fra landsstyret:

Forslagene tiltres.

Forslagene tiltres.

**NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS
FORBUND**

Nr. 241

Holmestrand Handel og Kontor fremmer følgende forslag til endringer i § 5 i overenskomsten om produksjonsutvalg mellom AFL og NAF:

«1. avsnitt uforandret.

2. avsnitt: Valg av arbeidernes og funksjonærenes representanter innenfor de respektive grupper, foregår blant den eller de organisasjoner som har avtaleforhold med bedriften. Valget foregår skriftlig og hemmelig under ledelse og kontroll av vedkommende gruppes tillitsmenn.

3. avsnitt: Tilhører de stemmeberettigede innenfor en valggruppe flere organisasjoner, som alle har avtaleforhold med bedriften, skal tillitsmennene for disse rådslå om innkallelse til møtet og møteledelsen.

(Den videre ordlyd uforandret.)»

Motivering:

Produksjonsutvalgene og deres arbeid har meget å bety for samarbeidet på mange arbeidsplasser rundt om i landet, og må

av den grunn også ansees som et av de viktigste avtaleforhold mellom Landsorganisasjonen og Norsk Arbeidsgiverforening.

Etter vår mening bør en organisasjon — og da i særdeleshet en organisasjon innen AFL — som har avtaleforhold med bedriften, sikres representant i de stedlige produksjonsutvalg. Det er imidlertid en kjennsgjerning at slik som endel av bestemmelsene er formet i dag, skaper de en masse problemer på de enkelte arbeidsplasser. Ikke minst er de forhold som oppstår når valg på merkantil representant skal foretas — ved en bedrift med lav organisasjonsprosent (50 prosent og under)— meget uholdbare.

*Fra forbundsstyret:
Forbundsstyret anbefaler forslaget.*

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 12, Trondheim Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår: Nr. 242

«Avtalen om produksjonsutvalg oppsies.»

Motivering:

Avd. 12 viser til de mange TWI-kurs og opplysningsarbeidet for øvrig som har vært drevet, og anser at utvalgsmedlemmer gjennom dette og sin deltakelse i utvalgsarbeidet har oppnådd en så vidt stor modenhetsgrad at tiden nå bør være inne til å reise krav om:

Medbestemmelsesrett for arbeidernes representanter i produksjonsutvalgene.

Avd. 25, Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår: Nr. 243

Forslag i 2 alternativer om medbestemmelsesrett i industrien:

Alternativ 1.

LO-kongressen bevirker overfor Regjeringen at lovproposisjon, enten som tillegg til aksjeloven eller som ny selvstendig lov som gir arbeiderne medbestemmelsesrett i industrien, blir reist, med det minste krav om at tredjeparten av styremedlemmene i aksjeselskaper skal velges blant arbeiderne.

Alternativ 2.

Som ny paragraf til avtalen for produksjonsutvalg, foreslås:

- a) Formann og sekretær i produksjonsutvalgene tiltrer styret.
- b) Produksjonsutvalgenes medlemmer tiltrer representantskap og generalforsamling.
- c) i alle instanser med fulle rettigheter.

Motivering:

Som en spe begynnelse på veien til et økonomisk demokrati må minstekravet være å bli representert i styrene for aksjeselskapene for derved på en bedre måte enn nå, å bli orientert om våre respektive arbeidssteders utvikling og maskinelle forandringer, for om mulig å forsvare den menneskelige faktor.

I dag blir rasjonelle tiltak ofte årsak til at vi arbeidere blir flyttet fra sted til sted innen bedriften, i den senere tid også oftere utenfor bedriftene, uten at dette med skjebner og følelser teller med som levende aktivum når aksjeutbytteinteresser diskuterer kapitalens vekst og forrentning.

Det er også ganske nedslående at vi i dag, når vi står på høyde av vår makt både politisk og faglig, ikke har de demokratiske rettigheter innenfor verkstedportene som utenfor, regnes som en selvfølgelighet. Vi har enda ikke maktet å tilkjempe oss «en plass nederst ved bordet» i de bedrifter hvor den daglige ledelse har begrenset bevilgende myndighet.

Det er meget illustrerende at ennå i dag er direktørene talsmenn i styrer for aksjeselskaper for tillitsmenn og arbeidere i saker som trenger styrets godkjenning. Direktørene som gjerne selv møter i styret med tale- og forslagsrett, kan da før votering helt fritt si sin mening om arbeidernes forslag eller krav uten å ha dårlig samvittighet (ved siden av seg).

Nr. 244

Avd. 163, Telefonfabrikken STK A/S, Oslo, foreslår:

«Fagkongressen gir sin fulle tilslutning til reformforslaget om arbeidernes medbestemmelsesrett i bedriftene.

Vi ser dette som et av de største framstøt som er gjort for å sikre et mer utvidet demokrati i arbeidslivet, og vi mener videre at en samlet fagbevegelse er en betingelse for en heldig gjennomføring.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret foreslår at kongressen beslutter å si opp overenskomsten om produksjonsutvalg uavhengig av den behandling og det utfall spørsmålet om arbeidernes representasjon i bedriftenes styre og representantskap vil få. Det vil under alle omstendigheter være nødvendig å revidere denne avtale for å gi produksjonsutvalgene økt innflytelse på bedriftenes ledelse. Hertil kommer at det vil være bedrifter som ikke kommer inn under en eventuell ordning med arbeidernes representasjon i bedriftens ledelse.

Forbundsstyret viser for øvrig til sitt forslag vedrørende dette spørsmål, og anbefaler at forslagene fra avdelingene oversendes sekretariatet.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Oslo Sporveisarbeideres Forening, foreslår:

Nr. 245

«Produksjonsvalgene må gis større myndighet enn det som nåværende avtale tilsier, bl. a. ved at utvalgene må få seg forelagt bedriftenes regnskap og således være med på å fastsette varenes pris m. m. På denne måte hindrer en arbeidsgiveren å få for store avanser. Det er ikke tvil om at her kan fagorganisasjonens medlemmer bringe resultater til gagn for oss alle.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret foreslår forslaget oversendt sekretariatet.

NORSK SKOTØYARBEIDERFORBUND

Avd. 18, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 246

«1. *Produksjonsutvalgene.*

Arbeiderne skal ha full kontroll med bedriftenes regnskaper og øvrige drift gjennom produksjonsutvalgene. Ensartede regnskaps-systemer må innføres. Arbeidernes representanter i produksjonsutvalgene må få den nødvendige opplæring for å gjennomføre disse krav. Utvalgene må ha bestemmende myndighet.»

M o t i v e r i n g :

De opplysninger som må gis i utvalgene er så generelle og mangelfulle at de ikke gir arbeiderne den forståelse av bedriftens stilling som er nødvendig for å oppnå et tillitsfullt samarbeid.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

Nr. 247

«2. Rasjonalisering og arbeidsstudier.

Kalkulasjoner på alle ledd fra bestillingen løper inn til produktet er ferdig, må føres på skjemaer og forelleges produksjonsutvalgene og tillitsmennene under rasjonaliseringsprosessene og arbeidsstudier.»

M o t i v e r i n g :

Arbeiderne har i dag følelsen av at det bare er dem som skal studeres under rasjonaliseringen. De øvrige ledd får de ikke kjennskap til. Dette skaper en motvilje som hindrer en fornuftig rasjonalisering med arbeidsstudier.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret mener at bedriftene plikter å orientere produksjonsutvalgene og tillitsmennene om sine kalkulasjoner.

Nr. 248

ØSTFOLD FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

«Produksjons- og driftsutvalgene må fortsatt aktiviseres, og de felles arbeidsoppgaver klarlegges. Kursvirksomheten på bedriftene om produksjonsutvalgenes arbeidsoppgaver og utvalgenes status i bedriftsorganisasjonen må utvides og legges opp på et bredere grunnlag.

I denne forbindelse bør Landsorganisasjonen ta opp spørsmålet med Norsk Arbeidsgiverforening for å finne fram til en ordning, slik at bedriftskursene organiseres og avvikles som et fellesanliggende for bedriftsledelsen, for tillitsmennene og samtlige gruppers representanter i produksjonsutvalgene.»

M o t i v e r i n g :

Det er fremdeles et stort behov til stede på bedriftene for skolering i praktisk produksjonsutvalgsarbeid, — utvalgenes rolle og oppgaver i produksjons- og næringslivet.

Mange produksjonsutvalg inntar en passiv holdning til sine viktigste arbeidsoppgaver, også av den grunn at det gjensidige tillitsforholdet ikke er til stede.

Ved de bedrifter hvor det har vært mulig å få i stand felleskurs for produksjonsutvalget, hvor også bedriftsledelsen har vært representert, viser våre erfaringer at disse kurs har medført betydelig framskritt i retning av økt samarbeidsvilje, gjensidig tillit og effektivisering av produksjonsutvalgets arbeid.

Det har ikke alltid vært lett å få i stand slike felleskurs ved bedrifter tilsluttet Norsk Arbeidsgiverforening. Denne vanskelighet kan ryddes av veien ved å opprette en avtale herom mellom hovedorganisasjonene.

Da avtalen om produksjonsutvalg er en på frivillig grunnlag opprettet fellesavtale, kan det ikke være noen prinsipielle innvendinger mot å gå et skritt videre ved opprettelse av en avtale om felleskurs for utvalgene.

En slik avtale vil være et viktig skritt i retning av rasjonalisering og effektivisering i kursvirksomheten.

Fra sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på kongressen.

Nr. 249

e) AVTALEN MED DEN KOOPERATIVE TARIFFORENING

NORSK BAKER- OG KONDITORFORBUND

Avd. 9, Halden, foreslår:

Nr. 250

«Paragraf 14 i Hovedavtalen mellom AFL og DKT bør strykes.»

Avd. 34, Sandnes, foreslår:

Nr. 251

1. Hovedavtalen mellom AFL og DKT oppsies.
2. Revisjonen av avtalen må gjøres slik at de kooperative arbeidere får de samme rettigheter og samme innflytelse på sine lønns- og arbeidsvilkår som arbeiderne i private bedrifter.

M o t i v e r i n g :

Den adgang DKT har i den bestående hovedavtale til å la forhandlingene bli avgjort av tvistenemnd, fører til at det er umulig å få reelle forhandlinger i stand. Det har vist seg at omtrent alle forhandlinger blir avgjort av denne nemnd. Slik som arbeids- og lønnsvilkårene har utviklet seg i kooperasjonen, er det i dag ikke noe grunnlag for at de kooperative arbeidere skal stå i en særstilling. Det hører med til menneskerettighetene å få bestemme over sine arbeids- og lønnsvilkår, og denne rett har også de kooperative arbeidere i vårt land krav på å få.

Nr. 252   *Avd. 1, Oslo, foreslår:*

§ 14 vedr. arbeidstvister utgår og erstattes med de samme bestemmelser som er opprettet mellom AFL og NAF.»

Nr. 253   *Avd. 7, Fredrikstad, avd. 15, Sarpsborg, og avd. 21, Moss, foreslår:*

«I Hovedavtalen mellom AFL og DKT utgår § 14.»

Nr. 254   *Avd. 6, Stavanger, foreslår:*

- «1. Hovedavtalen mellom AFL og DKT oppsies.
2. Revisjonen av avtalen må gjøres slik at de kooperative arbeidere får de samme rettigheter og innflytelse på sine lønns- og arbeidsvilkår som arbeidere i private bedrifter.»

M o t i v e r i n g :

Den adgang DKT har i den bestående hovedavtale til å la forhandlingene bli avgjort av Tvistenemnda, fører til at det er umulig å få reelle forhandlinger i stand. Det har vist seg at omtrent alle forhandlinger blir avgjort av denne nemnd. Denne utvikling har forverret seg siden fagkongressen i 1953. Denne kongress vedtok da at Hovedavtalen skulle sies opp og at det skulle oppnevnes en meklingsmann. Dette vil neppe heller føre til noen forhandlingsvilje fra DKT's side.

De kooperative arbeidere forstår fullt ut betydningen av et godt samarbeid mellom AFL og DKT, og er også beredt til å

gjøre sitt på dette område. De ønsker heller ikke å måtte streike, men de vil at partene skal bli nødt til å måtte forhandle reelt.

Slik som arbeids- og lønnsforholdene har utviklet seg i kooperasjonen, er det i dag ikke lenger noe grunnlag for at de kooperative arbeidere skal stå i en særstilling.

Det hører med til menneskerettighetene å få bestemme over sine arbeids- og lønnsforhold, og denne rett har også de kooperative arbeidere i vårt land krav på.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslagene om at § 14 i Hovedavtalen mellom AFL og DKT utgår. Motivene herfor vil bli gitt på kongressen.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Stavanger Handel og Kontor fremmer følgende forslag:

Nr. 255

«De kooperative ansatte som berøres av denne avtale, krever at de ved opprettelse og revisjon av tariffavtaler, løsning og avgjerd av interesse- og rettsvister og ved forhandlingsrett og forhandlingsplikt, gis adgang til å løse disse spørsmål etter samme prinsipp og regler som er gitt de øvrige medlemmer tilsluttet AFL gjennom sine respektive forbund.»

Østre Bærum Handel og Kontor fremmer følgende forslag:

Nr. 256

«Arbeidere og funksjonærer som er ansatt i kooperasjonen må få streikerett.»

Røros Handel og Kontor

Nr. 257

ber forbundet om å ta opp til behandling på førstkommende fagkongress tvistenemndsordningen for de kooperative funksjonærer og prøve å få den fjernet, slik at disse kan stå på like fot med de som sorterer under andre arbeidsgivere.

Nr. 258 *Det Kooperative Bestyrerlag, Oslo,*

ber forbundet stille forslag til LO's fagkongress 1957 om at streikeparagrafen utgår av avtalen.

Fra forbundsstyret:

De 4 forannevnte forslag gjelder alle samme sak, og i møte 19. d. m. ble de behandlet under ett av forbundsstyret. Forbundsstyret besluttet å sende forslagene over til fagkongressen med sin anbefaling.

NORSK NÆRINGS- OG NYDELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Nr. 259 *Stavanger Møllearbeiderforening foreslår:*

«§ 2.

I Hovedavtalen gis to nye punkter b) og c), sålydende:

- b) Fører ikke forhandlingene mellom partene ved revisjon og/eller opprettelse av nye tariffar til enighet, bringes saken inn for de offentlige myndigheter, og løses etter de bestemmelser og retningslinjer som er fastsatt i Arbeidstvistloven angående tariffavtaler.
- c) Bestemmelsene i § 17 om streik og arbeidsstans kommer ikke til anvendelse ved revisjon av tidligere inngått tariff, eller ved opprettelse av nye tariffavtaler.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til de generelle forhandlinger mellom DKT og AFL.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 260 *Bodø Transportarbeiderforening, avd. 76, foreslår:*

§ 17, Om streik, sympatistreik og lockout — utgår.

Ny § 17.

Ved bedrifter som er medlemmer av DKT og som omfattes av denne avtale, må det ikke forekomme sympatistreik eller lockout på grunn av eller av hensyn til konflikter ved private bedrifter.

«Dette gjelder dog ikke om en kooperativ bedrift er innblandet i en konflikt ved vareutveksling, varetransport eller liknende.»

M o t i v e r i n g :

Vårt motiv for å få bort den gamle bestemmelse om at streik eller arbeidsstans ikke må brukes som middel for å få f. eks. lønsspørsmål fremmet, er det at det i åra etter krigen ved lønnsforhandlinger med DKT, har disse vært utsatt til etterat liknende forhandlinger med NAF har vært avsluttet, og da med det resultat at samme bestemmelser som ble gjort gjeldende for NAF automatisk ble gjort gjeldende for DKT.

For lagerarbeiderne ved NKL's lager er forholdet det i dag at disse arbeidere har en ikke ubetydelig mindre årlig lønnsinntekt, og på enkelte sammenliknbare steder dårligere sosiale forhold, i hvert fall her i Bodø, hvor sammenlikning mellom NKL's lager og et av Nord-Norges største grossistfirmaer som ligger vegg i vegg, lett kan foretas. Disse forhold på tross av Hovedavtalens § 3, som sier at det skal være minst like gode forhold når dette kan sammenliknes.

Stavanger og Omegns Transportarbeiderforening, avd. 14, Nr. 261
foreslår:

§ 2 gis 2 nye punkter b) og c), sålydende:

- b) Fører ikke forhandlingene mellom partene ved revisjon og/eller opprettelse av nye tariffar til enighet, bringes saken inn for de offentlige meglingsmyndigheter, og løses etter de bestemmelser og retningslinjer som er fastsatt i Arbeidervernloven angående tariffavtaler.
- c) Bestemmelsene i § 17 om streik og arbeidsstans kommer ikke til anvendelse ved revisjon av tidligere inngått tariff, eller ved opprettelse av nye tariffavtaler.

M o t i v e r i n g :

De kooperative arbeidere og avdelingen forstår fullt ut den betydning det har med et godt samarbeid mellom AFL og NKL og dets avdelinger. Men at de kooperative arbeidere skal settes i en særstilling ved opprettelse av nye avtaler, finner man helt urimelig.

De kooperative arbeidere svarer sin kontingent til forbund og AFL i likhet med alle andre organiserte kamerater og må ha

krav på samme framgangsmåte ved inngåelser av tariffavtaler som gjelder for disse.

Ved interessetvister som måtte oppstå i en tariffperiode finner man det imidlertid helt riktig med bestemmelsene i Hovedavtalen mellom DKT og LO.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret kan ikke anbefale forslagene, men foreslår følgende endring av § 14:

Blir ikke partene enig om en løsning av en interessetvist etter at forhandling har vært prøvd, kan tvisten videre behandles etter reglene i Arbeidstvistlovens § 29.

Fører heller ikke dette til en løsning og arbeidsstans søkes iverksatt, skal tvisten forelegges sekretariatet som i samråd med vedkommende forbund avgjør om det etter LO's vedtekter er grunnlag for iverksettelse. Finner sekretariatet eller vedkommende forbund at slikt grunnlag ikke er til stede, avgjøres tvisten av en nemnd på 5 medlemmer osv. som før.

I § 17 utgår i 5. linje ordene «og interessetvister».

Nr. 262

Fra sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på kongressen.

Dagsordenens punkt 7

AUTOMATISERING — ATOMKRAFTEN

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 102, Blikkemb.arb.foreningen, Stavanger, foreslår:

Nr. 263

«Kongressen søker å bringe klarhet i følgende viktige spørsmål for arbeiderbevegelsen:

1. Står vi overfor en ny industriell revolusjon som følge av automasjon og atomkraft?
2. Skal vi gå inn for det eller skal vi reise motstand mot det?
3. Bør vi nasjonalisere de industriene der automasjon innføres — og fordi den innføres?
4. Hvilke problemer reiser seg der automasjonen innføres — hvordan skal vi møte dem?
5. Hvordan vil virkningene bli på de internasjonale forbindelser?»

Motivering:

Vi mener at den slutning LO's kongress eventuelt kommer fram til, må ikke bare inngå som et ledd i kurs- og studievirk-somheten, men den må også presses fram til diskusjon overalt i arbeiderorganisasjonene. Dette forat de fagorganiserte skal være forberedt når automatiseringen for alvor setter inn i vårt land.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til at spørsmålet om automatiseringen er oppsatt som punkt 7 på kongressens dagsorden og forutsetter også at dette spørsmål og de problemer som knytter seg hertil, må vies den største oppmerksomhet og få en stadig bredere plass i fagorganisasjonens virksomhet, og er for så vidt enig i forslaget fra avdeling 102.

Forbundsstyret forutsetter således at det under dette punkt på dagsordenen blir gitt utførlige redegjørelser av eksperter om de problemer som melder seg i forbindelse med denne sak.

Forbundsstyret anbefaler at kongressen gir sekretariatet i oppdrag å følge utviklingen av automasjonen til enhver tid og således at de nødvendige forholdsregler blir tatt etter hvert for å avverge at virkningene av denne utvikling ikke blir til skade bl. a. ved såkalt teknologisk arbeidsløshet, men at disse nyere tekniske framskritt i stedet kan bli til gagn og bedring for det arbeidende folk.

Viser for øvrig til forbundets spesielle forslag angående nordisk økonomisk samarbeid, automasjon m. v.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 264

Avd. 25, Oslo Sporveisarbeideres Forening, foreslår:

«Arbeidernes faglige sammenslutninger, så vel nasjonalt som internasjonalt, må sørge for at automatisering ikke fører til arbeidsløshet og senket levestandard. Arbeidernes faglige Landsorganisasjon må arbeide for at en nasjonaliserer de store banker, forsikringsselskaper og bedrifter. Det pekes spesielt på papir, kjemi og bergverksindustrien. Atomkraften må tas i menneskehetens tjeneste slik at den bare brukes til fredelige mål.»

Motivering:

En ser i mange land at automatisering har ført til arbeidsløshet og senket levestandard. En må straks her kreve forkortelse av arbeidstiden, prisnedsettelse på de varer som produseres og andre tiltak som vil sikre den fulle sysselsetting. De store banker, forsikringsselskaper og bedrifter må nasjonaliseres, da disse har en dominerende stilling i det økonomiske liv, og som igjen suger ut den vesentligste del av nasjonalverdien i landet. Dette er også en av hovedgrunnene til at lønnsinntakene ikke på noen måte får hevet sin levestandard. Atomvåpen og andre krigsmidler som fører til masseutryddelse må forbys.

Fra forbundsstyret:

Forslaget oversendes sekretariatet. Forbundsstyret er av den oppfatning at spørsmålene som er reist i forslaget bør vies oppmerksomhet.

TRØNDELAG FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 265

«Kongressen gir sekretariatet bemyndigelse til å oppnevne et teknisk utvalg som følger opplegget i forbindelse med rasjonalisering og automasjon av våre bedrifter.»

Motivering:

Automasjonen og rasjonaliseringen er sterkt i forgrunnen innen vårt bedriftsliv. Det er derfor nødvendig for fagorganisasjonen å følge dette med årvåkenhet.

Lønnsnettakernes interesser må i tide varetas, lønnsmessig — likeså forkortelse av arbeidstiden.

Et av de andre problemer er den forskyvning av arbeidsstokken som kommer til å bli aktuell gjennom rasjonalisering og automasjon. Ut fra disse betraktning er det nødvendig å ta saken opp til drøftelse i våre forbund som blir berørt av den nye utvikling innen våre større bedrifter. Det tekniske utvalg må da befatte seg med de nevnte spørsmål og til enhver tid holde sekretariatet og forbundene underrettet om utviklingen så oppleggene kan bli godt forberedt når forhandlinger blir nødvendig.

Fra sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på kongressen.

Nr. 266

Dagsordenens punkt 8

INTERNASJONALE FAGLIGE SPØRSMÅL

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 5, Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

«Internasjonalt samarbeid.»

Motivering:

Arbeiderklassens kamp har gjennom årene vært preget av en sterkt internasjonal solidaritet mellom arbeiderne i de forskjellige land. Erfaringen fra de to verdenskriger og kampen mot nazismen understreker betydningen av enheten mellom arbeiderne i alle land. Den nyfazisme som kommer sterkt til syne internasjonalt, gjør det nødvendig at arbeiderne i alle land står samlet i en faglig internasjonale.

Kongressen oppfordrer derfor det kommende sekretariat til å arbeide for en styrkelse og utvidelse av en faglig enhet.

Nr. 268

Avd. 9, Malersvennernes Fagforening, Oslo, foreslår:

«LO må oppfordre FFI til å søke kontakt med Den faglige verdens-federasjon for å komme fram til internasjonal faglig samling.»

Motivering:

Avspenning på det internasjonale politiske plan er allerede en kjensgjerning. Det er derfor nærmest en skam at ikke verdens fagorganiserte arbeidere skal kunne komme på talefot med hverandre og bli enige om samling.

Nr. 269

Avd. 23, Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår:

«Arbeidernes faglige Landsorganisasjon støtter alle forsøk på å samle de to internasjonale FFI og FVF til en internasjonale.»

M o t i v e r i n g :

Reaksjonen er ikke slått.

Den internasjonale monopolkapitalens krigshissere og provokatører er aktive som aldri før. Skal arbeiderklassen makte å føre en effektiv kamp for en høyere levestandard og for å bevare freden i verden, må det internasjonale faglige samarbeid styrkes på tvers av alle landegrenser.

Fra landsstyret:

Kongressen oppfordrer Sekretariatet til gjennom FFI å forsterke det internasjonale samarbeid for trygging av arbeiderklassens interesser.

NORSK STØPERIARBEIDERFORBUND

Drammen Støperiarbeiderforening foreslår:

Nr. 270

«Vår forening mener at tiden er inne til at det kommer istand samarbeid mellom de to eksisterende faglige internasjonaler. Det må være mulig å komme fram til et samarbeid som fører til at vi får 1 — en — faglig internasjonale som samler hele verdens fagorganiserte arbeiderklasse.

Vår forening stiller derfor dette forslag til LO's kongress:

Kongressen pålegger sekretariatet i kongressperioden å arbeide for at det fra begge faglige internasjonalers ledelser blir tatt skritt til samarbeid som kan føre til samling av Frie Faglige Internasjonale og Faglige Verdensføderasjonen til 1 — en — faglig internasjonale arbeiderorganisasjon.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret kan ikke se at det finnes grunnlag for samarbeid med fagbevegelsen i de land som er tilsluttet Faglige Verdensføderasjon. Vi kan ikke anbefale forslaget.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 2 — Platearbeidernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 271

«LO's kongress oppfordres til å arbeide for at det på det internasjonale område gjøres alt som kan gjøres forat det blir et bedre samarbeid mellom verdens arbeidere.»

Motivering:

Ifølge den stilling som i dag er til stede innenfor de ulike synsmåter, viser det seg en stor forbedring på mange områder.

Nr. 272

Avd. 30 — Drammen Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

«Vår forening mener at tiden er inne til at det kommer i stand samarbeid mellom de to eksisterende faglige internasjonaler. Det må være mulig å komme fram til et samarbeid som fører til at vi får 1 — en — faglig internasjonale, som samler hele verdens fagorganiserte arbeiderklasse.»

«Kongressen pålegger sekretariatet i kongressperioden å arbeide for at det fra begge faglige internasjonalers ledelser blir tatt skritt til samarbeid som kan føre til samling av frie faglige internasjonale og faglige verdensføderasjonen til 1 — en faglig arbeiderorganisasjon.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til at så vel LO som forbundene har sine internasjonale forbindelser i orden. Spørsmålet om et samarbeid mellom de eksisterende faglige internasjonaler har tidligere vært forsøkt, uten at det har lyktes. Vi tror ikke at situasjonen i så måte har endret seg til fordel for å kunne oppnå et positivt samarbeid.

Forbundsstyret finner derfor å måtte anbefale at forslaget fra avd. 30, Drammen, ikke gir anledning til noen videre forføyning fra kongressens side.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 273

Avd. 26 — Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:

«Vi foreslår at Arbeidernes faglige Landsorganisasjon arbeider for at det kommer i stand samarbeid mellom de 2 eksisterende faglige internasjonaler. Dette samarbeid må føre til 1 — en — faglig internasjonale som samler hele verdens fagorganiserte arbeiderklasse.»

Fra forbundsstyret:

Oversendes sekretariatet.

*Avd. 27 — Bergens Sporveisfunksjonærers Forening, Gass-
verksarbeidernes Forening, Bergen, Bergens Kinematograf-
betjenings Forening, Bergen Kommunale Tjenestemannslag og
Vannverkets Arbeiderforening, Bergen, med tilslutning av Ber-
gen stedsstyre, foreslår:*

Nr. 274

«Kongressen pålegger sekretariatet å foreta de nødvendige skritt i spørsmålet om å samle de to store internasjonale fagbevegelser i en faglig internasjonal, som samlet kan ta opp arbeiderbevegelsens krav og gjennomføre et utstrakt solidarisk virke landene imellom.»

Motivering:

Det er ingen forutsetninger for splittelsen som i dag eksisterer. Det er arbeidere med så slette lønns- og arbeidsforhold i verden som trenger gehør for sitt krav om økt levestandard og levelige vilkår. Dette kan en enhetlig internasjonal faglig organisasjon gi dem, men ikke en splittet.

Fra forbundsstyret:

Oversendes sekretariatet.

Fra sekretariatet:

Kongressen i 1953 behandlet utførlig de internasjonale faglige forbindelser.

Nr. 275

Det har ikke i kongressperioden skjedd noe som gjør det nødvendig å endre de retningslinjer som da ble vedtatt.

Sekretariatet foreslår derfor: Det nordiske og internasjonale faglige samarbeid fortsetter etter de retningslinjer som har vært fulgt i siste kongressperiode.

Dagsordenens punkt 9

Diverse forslag

ARBEIDERVERNLOVEN

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 276

Avd. 53, «Nordens Klippe», foreslår:

«Overtidsarbeid.

Foreningen mener at alt overtidarbeid ved en bedrift bør være minst mulig og må ikke overstige 15 timer i 4 på hverandre følgende uker. Kontrollen med overtid må skjerpes.

Da vi er kjent med at overtid drives i stor utstrekning og til dels overdrives, og at gjennomsnittet for lønnsstatistikken blir misvisende ved at prosenter og overtid tas med når gjennomsnittet utregnes, må LO kreve Arbeidervernloven forandret i overensstemmelse med forslaget.»

Fra landsstyret:

Da komitéens innstilling for endring av Arbeidervernloven nå foreligger bør man se hvilke endringer denne innebærer før der stilles nye krav.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND:

Nr. 277

Avd. 101 — Langesund Jern- og Metallarb.forbund foreslår:

«Revidere Arbeidervernloven med hensyn til overtidarbeid, slik at vi får klare linjer å gå etter, da det er en kjent sak at overtidarbeid er misbrukt på flere bedrifter. I vår avdeling har det stadig vært strid om dette (særlig søndagsarbeid).»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret vil i anledning forslaget fra avd. 101 vise til revisjon av Arbeidervernloven:

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 6 — Papirarbeidernes Forening, Borregård, foreslår: Nr. 278

«Arbeidervernlovens bestemmelser om overtid må gjøres klarere. Alt arbeid utenfor den ordinære arbeidstid må være overtid.

Ukens slutt må være etter endt arbeidstid lørdag kl. 13 for dagarbeidere og kl. 18 for skiftarbeidere.

Fagkongressen pålegger LO's ledelse å trekke opp retningslinjer som blir ensartet for samtlige forbund, således at det utbetales prosenter på den reelle fortjeneste ved overtidsarbeid.

LO's ledelse må også gjøre sin innflytelse gjeldende slik at dette kan gjennomføres fra førstkommende tariffrevisjon.»

M o t i v e r i n g :

Da det i overenskomstforholdet mellom Papirindustriens Arbeidsgiverforening og Norsk Papirindustriarbeiderforbund utbetales prosenter på bare timebetalingen ved overtidsarbeid, har Papirindustriarbeiderforbundet ved de senere års tariffoppgjør fremmet krav om at det utbetales prosenter også på akkordfortjenesten på overtid. Dette er fra PAF ved hver tariffrevisjon blitt avvist med den begrunnelse at dette ikke er gjennomført for Norsk Arbeidsgiverforening, og kan således ikke finne noen berettigelse for dette i papirindustrien.

Vi mener derfor at LO's ledelse må bli pålagt å gjennomføre denne sak.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslaget fra avd. 6, Borregård.

MØRE OG ROMSDAL FAGLIGE SAMORGANISASJON

Kristiansund faglige utvalg foreslår: Nr. 279

«Fellesmøte av fagforeningene i Kristiansund N den. 29. oktober 1956 drøftet også rettssaken med dommen i en sivilrettslig sak en tillitsmann ved B. Heide, Kr.sund N. hadde anlagt mot sitt firma, fordi firmaet uten videre hadde satt til side en bestemmelse i omforent arbeiderreglement om, at hvis det skulle bli arbeidet overtid skulle arbeiderne ha en spisepause som ikke ble fratrukket arbeidstiden.

En slik bestemmelse hadde man også i overenskomsten, men denne ble senere etter forutgående forhandlinger tatt ut av overenskomsten, og det var dette som gjorde at vedkommende firma uten videre nektet å etterkomme angjeldende bestemmelse.

I den nevnte rettssak møtte arbeidsgiveren med NAF's juridiske sjef, herr Henriksen, og denne poengterte meget sterkt at en inngått tariffavtale skar tvers gjennom eventuelle bestemmelser i Arbeidsreglement. Han viste til flere dommer som noenlunde kunne sidestilles med denne tvisten, som altså arbeiderne tapte.

Dommen vakte stor oppsikt blant de fagorganiserte i Kr.sund N., fordi det hevdes meget sterkt at hvis en part uten videre kan suspendere bestemmelse i inngått arbeidsreglement vil respekten for lojaliteten overfor arbeidsreglementer og andre avtaler svekkes.

I samsvar med denne oppfatning vil Kr.sund faglige utvalg foreslå for fagkongressen:

Fagkongressen gir sekretariatet og representantskapet fullmakt til å ta opp med styrets maktene spørsmålet bestemmelser i Arbeidervernlovens §§ 34—35—37 som tydeligere markerer ansvarsforholdet som partene har overfor inngåtte bestemmelser, og at Arbeidstilsynsrådet gis et større myndighetsområde enn det har etter nåværende bestemmelser.»

Motivering:

Under forarbeidelsen til nevnte rettssak uttalte man på Arbeidstilsynsrådets hovedkontor at det omforhandlede reglement var gyldig så lenge det ikke var forlangt endret av noen av partene. Likevel kunne en rett frifinne den som gjorde bruddet.

Nr. 280

Fra sekretariatet:

(Gjelder alle forslag om arbeidervernloven.)

Det vises til at Arbeidervernloven ble revidert i 1956. De innsendte forslag kan derfor ikke tas opp til behandling på kongressen.

Det vil forøvrig bli gitt en orientering om den nye Arbeidervernlov på kongressen.

NASJONALISERING

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 5 — Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 281

«Den økonomiske makt er for arbeiderklassen satt på dagsordenen og dette prinsippsspørsmål må reises på kongressen.»

Motivering:

Den økonomiske utvikling i vårt land tilsier at banker, forsikringsselskaper og nøkkelindustrien må legges under staten.

Kongressen gir det nye sekretariat i oppdrag å oppta forhandlinger med de 2 arbeiderpartier og Regjeringen om dette spørsmål.

Forutsetningen for videre frammarsj er at arbeiderklassen overtar den økonomiske makt og dermed det fulle ansvar.

Avd. 9 — Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 282

«Kongressen anmoder sekretariatet om, i samråd med de tilsluttede interesserte forbund, å utrede og eventuelt fremme forslag for statsmyndighetene om nasjonalisering, sosialisering av nærmere bestemte deler av finans-, produksjons- og næringslivet, i den hensikt å bryte ned det kapitalistiske monopolherredømme, rasjonalisere og øke produksjonen, for dermed å skape muligheter for en bedre sosial fordeling av samfunnsøkonomien.»

Nr. 283

Avd. 64 — Teglverksarbeidernes Forening, Fredrikstad og omegn, foreslår:

«Fagkongressen 1957 reiser krav overfor våre myndigheter om å nasjonalisere teglverksindustrien.»

Motivering:

I 1946 reiste våre myndigheter krav overfor teglverkseierne om at hvis ikke produksjonen ble av en helt annen størrelse og kvalitet, måtte våre myndigheter ta under overveielse å nasjonalisere denne industri, under slagordet «*Det brenner et blått lys over teglverksindustrien.*»

Det samme ble gjentatt i 1948.

Da det fremdeles blir innført fra utlandet store mengder av teglverksprodukter, mener vår avdeling det er på høy tid at denne industri blir nasjonalisert.

Nr. 284

Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening,

- » 311, *Malersvennenes Forening, Bergen,*
- » 312, *Trevarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,*
- » 315, *Snekker- og Tømrernes Forening, Bergen,*
- » 316, *Stein-, jord- og sementarb. forening, Bergen,*
- » 486, *Glass- og Snekkersvennenes Forening, Bergen,*

foreslår:

«Vår avdeling foreslår at kongressen opptar til behandling spørsmålet om nasjonalisering av bankene, forsikringsselskaper og andre finansorganisasjoner som et ledd i arbeiderbevegelsens bestrevelser for å få kontroll over det økonomiske liv.»

Fra forbundsstyret:

Landsstyret tiltrer forslaget fra avd. 9, Malersvennenes Forening, Oslo.

NORSK JERNBANEFORBUND

Nr. 285

Vestbanenes Verkstedarbeiderforening foreslår:

«Som et ledd i arbeidet for å virkeliggjøre økonomisk demokrati uttaler fagkongressen seg for nasjonalisering av de store toneangivende banker, forsikringsselskapene og nøkkelindustrien.

De industrier som i første rekke kommer på tale er papirindustrien, elektrokjemisk industri og bergverkene. Landsorganisasjonens ledelse får i oppdrag å tre i samarbeid med regjeringen og de to arbeiderpartiers stortingsgrupper for hurtigst å fremme saken.

Motivering:

De siste 20—30 års utvikling har ført med seg en sterk *monopolisering* i landets økonomiske liv. Innenfor finanslivet har noen få storbanker og forsikringsselskaper nådd fram til dominerende makt. I industrien skjer en lignende utvikling i retning

av kartelldannelser, «ringer» m. v. I hvilken grad dette er tilfelle viser konflikten innen papirindustrien i 1956, hvor et fåtall personer ved sin holdning til arbeidernes berettigede krav skapte en situasjon som med ett slag rammet 16 000 familier, og hadde store konsekvenser, særlig med hensyn til landets eksport og valutainntekter.

Fra forbundsstyret:

Idet en oversender forslaget gjøres merksam på at vårt forbund i prinsippet er enig i at en i noe raskere tempo burde arbeide for nasjonalisering av nøkkelindustrier, forsikringsselskaper o. l.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 48 — Herøya Arbeiderforening, Herøya, foreslår:

Nr. 286

«Landsorganisasjonens kongress bør forlange av myndighetene at spørsmålet om nasjonalisering av forsikringsselskapene og bankene blir tatt opp så snart som mulig.»

Fra landsstyret:

Saken ble behandlet på forbundets landsmøte, som fattet nedenstående vedtak, som også ble forbundsstyrets innstilling:

Landsmøtet mener tiden er inne til å reise spørsmålet om nasjonalisering av de toneangivende banker, forsikringsselskaper og nøkkelindustriene.

Det 9. ordinære landsmøte i Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund vender seg derfor til landets regjering med krav om at denne saken reises snarest.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 6 — Papirarbeidernes Forening, Borregård, foreslår:

Nr. 287

«Storbankene settes under statskontroll. Det henvises til den store innflytelse disse storbanker har over store deler av det økonomiske liv.»

Nr. 288   *Avd. 87 — Borregård Bygningsarbeiderforening foreslår:*
 «Sosialisering og automatisering av papirindustrien.»

Nr. 289   *Avd. 26 — Borregård Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:*

Som et ledd i arbeidet for å virkeliggjøre økonomisk demokrati uttaler kongressen seg for nasjonalisering av de store toneangivende banker, forsikringsselskaper og nøkkelindustrier.

De industrier som i første rekke kommer på tale er papirindustrien, kjemiindustrien og bergverkene.

Landsorganisasjonens ledelse får i oppdrag å tre i samarbeid med regjeringen, Stortinget og fram for alt de to arbeiderpartiers stortingsgrupper for hurtigst å fremme saken.»

Motivering:

De siste 20—30 års utvikling har ført med seg en sterk monopolisering av landets økonomiske liv. Innenfor finanslivet har et 3—4-tall storbanker og et tilsvarende antall forsikringsselskaper nådd fram til dominerende makt.

I industrien skjer en utvikling i retning av kartelldannelse og ringer. Innenfor disse er det et fåtall storbedrifter og personer som bestemmer.

I hvilken grad dette er tilfelle, er papirkonflikten og oppgjøret i gruvene eksempler på.

Et 10-tall personer innen papirindustrien kunne ved sin holdning til arbeidernes berettigede krav skape en konflikt som med ett slag rammet 16 000 lønnstakere og deres familier — og hadde store konsekvenser, særlig med hensyn til landets eksport og valutainntekter.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslaget fra avd. 26, Borregård.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 290   *Avd. 41 — Bergens Sporveisfunksjonærers Forening, Gassverksarbeidernes Forening, Bergen, Bergen Kinematograf-betj-*

nings Forening, Bergen kommunale Tjenestemannslag og Vannverkets Arbeiderforening, Bergen, med tilslutning av Bergen stedsstyre, foreslår:

«Som et ledd i arbeidet for å gjennomføre økonomisk demokrati uttaler Landsorganisasjonens kongress seg for nasjonalisering av banker og forsikringselskaper.»

Motivering:

Som det viser seg i de siste 30 års utvikling på det politiske plan, hindrer den private kontroll av banker og forsikringselskaper arbeidet med å gjennomføre en rettferdig fordeling av samfunnets produksjon. Så lenge private selskaper og sammenlutninger behersker de største kapitaler som hele samfunnet er avhengig av, vil arbeiderbevegelsen ikke oppnå å få den reelle økonomiske makt i samfunnet.

Avd. 42 — Gassverkarbeidernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 291

«Tiden er inne da den alminnelige stemmeretts prinsipp uten videre opphold overføres på det økonomiske liv i Norge. Om dette betydningsfulle spørsmål for landet skriver Martin Tranmæl i Arbeiderbladet den 27. og 29. august 1956.

«Den frihet som i mellomkrigsåra ble praktisert under det borgerlige styre eller rettere venstrestyre, gikk ut på å tilgodese den besittende klasses interesser. Det gikk så vidt at statskassa ble satt fram for fallerte storbanker, lovlig eller ulovlig. Den finanspolitikk som ble praktisert, førte til kriser, arbeidsløshet og tvangsauksjoner.

Hvilken frihet hadde det brede lag av folket som var rammet av krisen? De ble henvist til forsorgen og mistet retten til å inneha kommunale ombud, altså et direkte angrep på den alminnelige stemmerett. Den spiseseddel som ble sendt ut av bonderegjeringen med Høyres velsignelse, var en utfordring til alle anstendige mennesker. Det ble satt opp kinesiske murer mellom kommunene. De gikk på sine steder også til eksport av arbeidsløse til Canada.

Det råde søndagsstillhet i sosial- og undervisningsdepartementet. Men i justis- og forsvarsdepartementene var det derimot en travel virksomhet for å få drevet gjennom nye klasse- og tukthuslover og for å stå rustet mot kjempende arbeidere. Under storlockouten i 1931 fikk Vidkun Quisling også høve til å demonstrere det syn som den gang be-

hersket det konservative og anti-sosialistiske borgerskap. Slik ytret friheten seg under disse forhold...

Den alminnelige stemmeretts prinsipp må nå overføres på det økonomiske liv. Det er i første rekke spørsmål om medbestemmelsesretten...

Nå må merkepelene flyttes fram, slik at arbeiderparten også får en medbestemmende innflytelse over og et tilsvarende ansvar for produksjonen og omsetningen og de finansielle forhold.»

Under henvisning til disse ord av Martin Tranmæl og den grunnleggende betydning det demokratiske prinsipp har for den videre utvikling i Norge, ønsker vår fagforening å fremkomme med dette forslag til behandling på Fagkongressen i 1957:

«Den norske fagbevegelse går inn for at den alminnelige stemmeretts prinsipp overføres på det økonomiske liv i Norge, slik at arbeiderparten i bedriftene og på arbeidsplassene får medbestemmende innflytelse over og et tilsvarende ansvar for produksjonen, omsetningen, de finansielle forhold og en særlig forhandlingsrett til det økte produksjonsresultat.

Demokratisering av landets økonomiske liv er den første grunnleggende betingelse forat nasjonens mektige skaperevne kan frigjøres og komme til hel og full utfoldelse hos alle som virker og arbeider i produksjonen. Den nåværende tendens til enevoldsstyre i landets økonomiske liv krenker den demokratiske rettstanke i folket og lammer nasjonens skaperevne i produksjonen. Ingen har rett til å krenke livsretten i vårt folk.»

Fra forbundsstyret:

Forslaget oversendes sekretariatet.

NORSK SKOTØYARBEIDERFORBUND

Nr. 292

Avd. 18 — Fredrikstad foreslår:

- a) «Sjaastadkomitéens forslag til pris- og rasjonaliseringslov kreves tatt opp til ny behandling og gjennomført.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret er av den oppfatning at de fullmakter som den nåværende prislov inneholder må bli nyttet i en langt større utstrekning enn hva tilfelle har vært.

- b) «Boligbyggingen forseres med lav rente. Nedskrivningsbidraget må sikres.» Nr. 293

*Fra forbundsstyret:
Forslaget tiltres.*

- c) «Skatteloven revideres så byrdene fordeles på en rettferdig måte. Klassefradraget må økes til et forsvarlig eksistensminimum samt skattelettelser for gifte yrkeskvinner.» Nr. 294

*Fra forbundsstyret:
Forslaget tiltres.*

- d) «Militærbudsjettet reduseres og bevilgningene overføres til sosiale tiltak.» Nr. 295

*Fra forbundsstyret:
Forslaget tiltres.*

- e) «*Sosialisering.*» Nr. 296
LO må overfor Regjeringen reise krav om at bank- og forsikringsvesen, samfunns viktig industri og skipsfarten må sosialiseres snarest. Dette for å gjennomføre det økonomiske demokrati i Norge.»

*Fra forbundsstyret:
Forslaget tiltres.*

- f) «*Økonomisk samarbeid i Norden.*» Nr. 297
Dette samarbeid må kongressen fortsatt være med å støtte for å finne fram til løsningen av de nordiske lands felles problemer.»

*Fra forbundsstyret:
Med den positive innstilling arbeiderbevegelsen har hatt til dette spørsmålet må forbundsstyret anse forslaget for overflødig.*

Fra sekretariatet: Nr. 298
Sekretariatet vil legge fram innstilling på kongressen.

FERIELOVEN

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 299

*Avd. 53, «Nordens Klippe», foreslår:**«3 ukers sammenhengende sommerferie.*

Både helse- og rekreasjonsmessig vil det være en fordel for alle arbeidere å få 3 ukers sammenhengende sommerferie for å samle krefter og energi til et nytt års slit.

Feriegodtgjørelsen for de lavest lønte forhøyes.»

M o t i v e r i n g :

På alle arbeidsplasser er det en hel del arbeidere som må gå på timelønn og inntektene blir dermed så dårlige at de ikke kan ta ferie, men må i mange tilfelle ta seg arbeid ved andre arbeidsplasser i ferietiden for å klare seg. De som har en lav årsinntekt får også en tilsvarende lav ferielønn. Vi foreslår derfor en prosentvis forhøyelse.

Fra landsstyret:

Forbundet er enig i at det bør arbeides for å få ferien sammenhengende og at ferielønnen bør være lik for alle.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 300

Fredrikstad stedlige styre foreslår:

«Fagkongressen pålegger myndighetene å revidere Ferieloven med sikte på 3 ukers sammenhengende sommerferie for industriarbeidstakere, i likhet med det som er gjennomført i Sverige. De fleste industriarbeidere har ikke økonomisk evne til å reise på ferie mer enn en gang om året og i de tilfelle hvor ferien blir delt, har de lite eller mindre godt utbytte av sin ene ferieuke. Dessuten vil den tredje uken som regel bli lagt i tidsrom som det er skole for de som har barn i skolepliktig alder. Dette medfører at den øvrige familie ikke kan ta noen ferie.»

Borregårdsarbeidernes Tillitsmannsutvalg foreslår:

Nr. 301

«*Ferie- og feriegodtgjøring under arbeidskonflikter.*

På grunn av den uro som oppsto ved at feriepengene ble holdt tilbake under streiken i bygningsfagene og papirindustrien, foreslår Borregårdsarbeidernes Tillitsmannsutvalg at fagkongressen fatter vedtak om at ferielovens bestemmelser på dette punkt blir omarbeidet så det kommer i samsvar med de fagorganisertes syn.»

Avd. 230 — Tønsberg Sag- og Høvleriarbeiderforening foreslår:

Nr. 302

«*Lovbestemt 3 ukers sammenhengende ferie.*»

Avd. 303 — Fana Bygningsarbeiderforening,

Nr. 303

- » 311 — *Malersvennernes Forening, Bergen,*
  - » 312 — *Trevarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,*
  - » 315 — *Snekker- og Tømrernes Forening, Bergen,*
  - » 316 — *Stein Jord- og Sementarb.forening, Bergen,*
  - » 486 — *Glass- og Snekkersvennernes Forening, Bergen,*
- foreslår:

1. «*Ferieavregning (6½ prosent) forhøyes slik at ferietakeren har sikkerhet forat ferielønnen dekker ferien, ut fra prinsippet i ferielovens § 1.*»
2. «*Bestemmelsen i ferielovens § 6 gjøres også gjeldende for § 7.*»
3. «*For å sikre arbeidstakeren kontroll av ferieavregningen, foreslår vi at ferieavregningen følger kalenderåret.*

Vi anser dette for å være en fordel da arbeidsgiverne ved hvert nyttårsskifte tilstiller arbeiderne lønnsoppgave over årsinntektene.»

Fra landsstyret:

Forslagene fra Fredrikstad stedlige styre, Borregårdsarbeidernes Tillitsmannsutvalg og avd. 230 Tønsberg tiltres.

Subsidiært foreslår landsstyret:

Hvor ferien blir delt mot arbeidstakerens ønske har arbeidstakeren krav på et tillegg på det opptjente feriebeløp.

For øvrig tiltres forslaget punkt 1 fra avdelingene 303, 311, 312, 315, 316 og 486, Bergen.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 304

*Borregårdsarbeidernes tillitsmannsutvalg, foreslår:**«Ferie- og feriegodtgjøring under arbeidskonflikter.*

På grunn av den uro som oppsto ved at feriepengene ble holdt tilbake under streiken i bygningsfagene og papirindustrien, foreslår Borregårdsarbeidernes Tillitsmannsutvalg at fagkongressen fatter vedtak om at ferielovens bestemmelser på det punkt blir omarbeidet, så det kommer i samsvar med de fagorganisertes syn.»

*Fra forbundsstyret:**Forbundsstyret anbefaler forslagene.*

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 305

Avd. 6 — Strinda komm. Tjenestemannsforening, foreslår:

«Det henstilles til Landsorganisasjonens kongress 1957 å ta opp spørsmålet med de rette instanser om å få gjennomført en forandring av ferielovens bestemmelser om ferietidens lengde, slik at enhver arbeidstaker som kommer inn under ferielovens bestemmelser får rett til arbeidsfri, for å ta ferie i 4 uker (24 arbeidsdager) med full lønn, eventuelt slik at den forlengede ferietid legges til vintertiden.»

M o t i v e r i n g :

På grunn av det økte arbeidspress i alle virksomheter i samfunnslivet, og som en følge av dette, den enkeltes behov for lengere fritid, for hvile og avkobling, mener vi at den nåværende ferieordning med 3 uker er for mangelfull, og gir for liten tid for en lønnstaker til å slappe av, få være sammen med sin familie og nyte godt av de fordeler som i første rekke på grunn av lønnstakerens arbeidspress er oppnådd på det økonomiske og sosiale område. Vi mener det må være et rimelig krav at lønnstakeren som i første rekke har vært med på å skape disse framskritt i samfunnslivet, også får være med på å nyte fruktene av sitt arbeid ved å få lovfestet lengere ferie med full lønn.

Avd. 7 — Sporveiens Verkstedforening, Trondheim, foreslår:

Nr. 306

«Alle arbeidere som har kontinuerlig nattarbeid skal ha 4 ukers ferie med full lønn.»

Motivering:

Dette er et så helseskadelig arbeidsforhold at vi mener kravet er fullt berettiget.

Avd. 8 — Elektrisitetsverkets Arbeiderforening, Oslo, foreslår:

Nr. 307

«Å arbeide for innføring av 4 ukers ferie.»

Motivering:

Feriespørsmålet er for tiden et område som mer og mer kommer i forgrunnen når det gjelder høyningen av vår levestandard. Forslaget om 4 ukers ferie bør komme som en kompensasjon for den påkjenning som de fleste arbeidere er utsatt for gjennom et høyt oppdrevet tempo, og ofte under forhold hvor det stilles store krav til årvåkenhet. Den moderne industri medfører også at arbeidstiden mer enn tidligere må utnyttes til henimot det absolutt mulige av hensyn til meget kostbare maskiner og andre store investeringer. Dette vil uomtvistelig få skadevirkninger på arbeidernes helsetilstand om det ikke samtidig gjennomføres perioder med anledning til avkobling og hvile.

En vil peke på at en ukes vinterferie i tillegg til 3 ukers sommerferie bør være en løsning kongressen bør ta opp til behandling.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret er av den oppfatning at forslagene er av så stor viktighet at de bør behandles på kongressen.

Nr. 308   *Avd. 9 — Bergens Sporveisfunksjonærers Forening, Gassverksarbeidernes Forening, Bergen, Bergens Kinematograf-Betjenings Forening, Bergen komm. Tjenestemannslag og Vannverkets Arbeiderforening, Bergen, med tilslutning av Bergen stedsstyre, foreslår:*

«Landsorganisasjonens kongress anbefaler at ferieloven tas opp til revisjon, idet man tilsikter å oppnå 6½ prosent i feriepenger av hele årsinntekten, også for de måneds- og ukelønte.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler forslaget.

Nr. 309   *Avd. 10 — Oslo Sporveisarbeideres Forening, foreslår:*

«Feriegodtgjøring til ungdom med lav lønn forhøyes til et beløp som svarer til minstesatsen for en voksen arbeiders ferielønn.»

Motivering:

Når det gjelder feriegodtgjøring er det nødvendig å peke på at denne ikke er tilstrekkelig for en skikkelig ferie. En ungdoms omkostninger ved et ferieopphold er de samme som for en voksen.

Fra forbundsstyret:

Forslaget kan ikke anbefales.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 310   *Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg, foreslår:*

«På grunn av den uro som oppsto ved at feriepengene ble holdt tilbake under streiken i bygningsfagene og papirindustrien, foreslår Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg at fagkongressen fatter vedtak om at ferielovens bestemmelser på dette punkt blir omarbeidet så det kommer i samsvar med de fagorganisertes syn — slik at for ferie som er bestemt, skal feriepengene utbetales selv om konflikt bryter ut.»

Fra forbundsstyret:

Kongressen pålegger det nye sekretariatet å få følgende bestemmelser inntatt i Ferieloven.

1. Ferien skal nyttes som ferie og kan ikke avskrives av andre fraværsgrunner.
2. Feriegodtgjøringen forhøyes med 25 prosent.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 34 — Sandefjord Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår: Nr. 311

«Det henstilles til LO å oppta krav til Regjeringen at det blir en klarere bestemmelse i Ferieloven, slik at en får lovfestet 3 — tre — ukers sammenhengende sommerferie. Slik loven praktiseres i dag, virker den svært vilkårlig og avgjørelsen ligger hos hver enkelt arbeidsgiver.

Feriegodtgjørelse.

LO må søke kontakt med NAF for å få en bedre feriegodtgjørelse,, eller på annen måte få en godtgjørelse, f. eks. i form av alderstillegg etter 2, 4, 6 og 8 års tjeneste. Dette vil igjen spore til en stabilere arbeidsstokk i industrien. Feriegodtgjørelsen etter nåværende satser er kun lønn for den tid man har ferie. Ingenting får man til reiser eller avkopling, som vel skulle være forutsetningen for en ferie.» Nr. 312

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret er kjent med at regjeringen har nedsatt en komité som arbeider med revisjon av Ferieloven, og en bør derfor avvente denne komité's innstilling og komme tilbake til saken når innstillingen foreligger.

NORSK TRANSPORARBEIDERFORBUND

Borregaardsarbeidernes Tillitsmannsutvalg, foreslår: Nr. 313

«Ferie og feriegodtgjøring.

På grunn av den uro som oppsto ved at feriepengene ble holdt tilbake under streiken i bygningsfagene og papirindustrien foreslår Borre-

gårdsarbeidernes Tillitsmannsutvalg at fagkongressen fatter vedtak om at Ferielovens bestemmelser på dette punkt blir omarbeidet så de kommer mer i samsvar med de fagorganisertes syn.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret er enig i forslaget.

MØRE OG ROMSDAL FAGLIGE SAMORGANISASJON

Nr. 314

Kr.sund N. faglige utvalgt, foreslår:

«*Ferieloven og sikring av arbeidernes feriepenger.*

Ferieloven må utbygges videre med sikte på:

En sammenhengende sommerferie.»

Motivering:

De aller fleste lønsmottakere er imot at ferietiden oppstykes, slik at en del legges til sommertiden og en del til høsten eller vintertiden.

Den alminnelige oppfatning er at lønsmottakerne ser seg best tjent helsemessig i en sammenhengende sommerferie. Ved en oppstykning av ferien som hittil nyttet i stor utstrekning, svarer ikke ferietiden til det den skulle være, en rekreasjon og virkelig hvile etter innsatsen i ferieåret.

Det er nødvendig gjennom Ferieloven at en sikrer lønsmottakerne første prioritet hva utbetaling av feriepenger angår.

Feriebøkene oppbevares av lønsmottakerne.

Nr. 315

Fra sekretariatet:

(Gjelder alle forslag om Ferieloven.)

Sekretariatet vil legge fram innstilling på kongressen.

MILITÆRSPØRSMålet

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 316

Avd. 5, Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

«*Forkortelse av den militære tjenestetid.»*

M o t i v e r i n g :

Den avspenning som foregår rundt omkring i verden må det norske folk ta stilling til. Dette gjør vi ved å ta spørsmålet opp om reduksjon av den militære tjenestetid samt senking av de militære bevilgninger. Dette gjør at ungdommen ikke får så store avbrudd i sin utdanning, samt at pengene brukes i den sosiale sektor.

Avd. 64, Tegleverksarbeidernes forening, Fredrikstad og omegn, foreslår: Nr. 317

«Da det nå for alvor viser seg at det militære budsjett langt overstiger det norske samfunns yteevne, og at myndighetene av den grunn går til kraftige nedskjæringer på den sivile sektor, må fagkongressen reise krav overfor våre myndigheter om å få *nedsatt den militære tjenestetid til maksimum 12 mndr.*»

Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening, Nr. 318
 » *311, Malersvennenes Forening, Bergen,*
 » *312, Trevarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,*
 » *315, Snekker- og Tømrernes Forening, Bergen,*
 » *316, Stein-, jord- og sementarbeidernes Forening, Bergen, foreslår:*

«Kongressen stiller krav overfor Stortinget at den militære tjenestetid blir satt til maksimum 12 måneder.»

M o t i v e r i n g :

Den lange militære tjenestetid hindrer øking av produksjonen og nedsetter landets økonomi. Den er og til skade for landets ungdom i sin utdanning ved de avbrudd som disse får i sin lære- og skoletid.

Avd. 486, Glass- og Snekkersvennenes Forening, Bergen, foreslår: Nr. 319

«Kongressen retter en kraftig henstilling til myndighetene gjennom internasjonalt samarbeid at militærutgiftene og tjenestetiden reduseres.»

Fra landsstyret:

Landsstyret anbefaler kongressen å vedta forslagene.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 320

Avd. 30, Drammen Jern- og Metallarbeiderforening, foreslår:

«Arbeidernes faglige Landsorganisasjons kongress vender seg til landets regjering og storting, med krav på at den militære tjenestetid nedsettes til maksimum 12 måneders militærtjeneste.»

Motivering:

Det har i den senere tid funnet sted en merkbar avspenning i den internasjonale situasjon som må tilsi at tjenestetiden i alle våpenarter kan nedsettes, og at ungdommen dermed spares for å få så langt avbrekk i sin utdanning som nå med 16—18 måneders militærtjeneste.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret gir sin tilslutning til kravet om nedsettelse av den militære tjenestetid og uavhengig av den til forskjellige tider vekslende internasjonale situasjon. Forbundsstyret er av den oppfatning at det også finnes muligheter for effektivisering av den militære utdanning, slik at en har dekning for de krav som i så måte, med rimelighet, kan stilles. I den offentlige diskusjon er det ikke benektet at det finnes muligheter for nedsettelse av tjenestetiden, men at det er nødvendig av beredskapsmessige hensyn å kunne ha et bestemt antall mannskaper inne og som gjør det nødvendig med 16 måneders tjenestetid. Dette er, etter vår oppfatning, et militærteknisk spørsmål, som det må være muligheter for å finne en tilfredsstillende løsning på i forbindelse med nedsettelse av tjenestetiden. Fagorganisasjonen må jo også på sin side ta hensyn til hvor lang tid en kan binde arbeidskraften til dette spørsmål, sett i forhold til investeringer, vareproduksjon og dermed mulighetene til forbedring av levestandarden.

Forbundsstyret anbefaler derfor: Kongressen gir sin tilslutning til kravet om nedsettelse av den militære tjenestetid.

NORSK JERNBANEFORBUND

Vestbanenes Verkstedarbeiderforening, foreslår:

Nr. 321

«Fagkongressen vender seg til regjering og storting med krav om at den militære tjenestetid nedsettes til maksimum 12 måneder.»

Motivering:

Det har i den senere tid funnet sted en merkbar avspenning i den internasjonale situasjon. Dette tilsier at tjenestetiden i alle våpenarter kan nedsettes.

Ved militærtjenesten får ungdommen avbrekk i sin utdanning og sivile arbeid. Ved å forkorte tjenestetiden vil dette avbrekk bli redusert med flere måneder.

Fra forbundsstyret:

Vårt forbund gjør merksam på at et liknende forslag var oppe til behandling på Jernbaneforbundets landsmøte i år. Landsmøtet besluttet at forslaget fra Vestbanenes Verkstedarbeiderforening oversendes Landsorganisasjonen til videre behandling.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Oslo Sporveisarbeideres Forening, foreslår:

Nr. 322

«Ungdom som utkalles til militærtjeneste beholder sin lønn etter følgende satser: For ugift $\frac{1}{2}$ lønn, for gifte full lønn.»

Motivering:

Utkalling til militærtjeneste skaper mange økonomiske vansker for ungdommen. Lønn under militærtjeneste er gjennomført i stat og kommune. Det samme gjelder for de ansatte i Handel- og kontor. Det er vår mening at all ungdom må få denne rettigheten.

Fra forbundsstyret:

Forslaget oversendes sekretariatet.

Nr. 323 *Drammen kommunale Arbeiderforening, foreslår:*

«Kortere arbeidstid og nedsettelse av den militære tjenestetid og de militære bevilgninger Begge disse spørsmål er i dag noe av de mest aktuelle oppgaver for den samlede arbeiderklasse.»

Fra forbundsstyret:

Forslaget oversendes sekretariatet.

Nr. 324 *Bergens Sporveisfunksjonærer Forening, Gassverksarbeidernes Forening, Bergen, Bergen Kinomatograf Betjenings Forening, Bergen kommunale Tjenestemannslag, Vannverkets Arbeiderforening, Bergen med tilslutning av Bergen Stedstyre foreslår:*

«Nedsettelse av den militære tjenestetid kreves av LO's kongress.»

Motivering:

For å kunne følge med utviklingen på det utenrikspolitiske plan, er det nødvendig at man tar opp spørsmålet om den militære tjenestetid. På den annen side skal man være oppmerksom på at spørsmålet har en meget stor innenriks politisk betydning, idet man kan forutse at visse kretser i den borgerlige leir vil med stort hell kunne reise saken og derved la den bli en politisk belastning for arbeiderbevegelsen som kan bli meget tung å bære. Dertil kommer at vårt lands økonomi er sterkt anstrengt av utgiftene til den lange tjenestetid. Vi viser til at Vest-Tyskland har slått inn på en linje som krever 12 måneders militærtjeneste.

Fra forbundsstyret:

Forslaget oversendes sekretariatet.

Nr. 325 *Oslo Sporveisarbeideres Forening, foreslår:*

«Den militære tjenestetid må forkortes til maksimum 12 måneder.»

M o t i v e r i n g :

Det har i den senere tid funnet sted en merkbar avspenning i den internasjonale situasjon, og derfor er dette krav riktig. Vi minner også om den store belastning som militærutgiftene har på vårt land og folk.

Fra forbundsstyret:

Forslaget oversendes sekretariatet.

NORSK MURERFORBUND

Avd. 50, Sarpsborg, foreslår:

Nr. 326

«Fagkongressen tar opp og går inn for en radikal nedskjæring av militærbudsjettet og den lange militærtjeneste.»

M o t i v e r i n g :

Hele det militære er bare en byrde for det arbeidende folk og en hindring for en høyere levestandard.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret har ikke tatt stilling til forslaget.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 2, Torp Fagforening, foreslår:

Nr. 327

«Kongressen fatter følgende vedtak, som igjen oversendes Regjeringen:

Utgiftene til det militære må nå bringes nedover og den militære tjenestetid må senkes til maksimum 12 måneder (eventuelt 6 mndr.).»

M o t i v e r i n g :

1. Så vel stats- som kommuneskattene senkes for inntekter inntil kr. 13 000.00. Det må føres en effektiv kamp mot skattesnyteriet.

2. De innsparte valutabeløp må settes inn i utbyggingen av elektrisk kraft — slik at vi kan sikre bedriftene nok kraft og at truselen om rasjonering av husholdningsstrøm blir eliminert.
3. Boligreisningen må få større prioritet — slik at alle mennesker i vårt land sikres bolig.

Nr. 328

Avd. 77, Borregaard/Samhold, foreslår:

«Arbeidernes faglige Landsorganisasjons kongress vender seg til landets regjering og storting med krav om at den militære tjenestetid nedsettes til maksimum 12 måneder — og at de militære budsjetter nedskjæres tilsvarende.»

Motivering:

Det har i den senere tid funnet sted en merkbar avspenning i den internasjonale situasjon som må tilsi at tjenestetiden i alle våpenarter kan nedsettes, og at ungdommen dermed spares for å få så lang avbrekk i sin utdanning som nå med 16 og 18 måneders tjenestetid.

Landets økonomiske stilling krever besparelser også på disse utgiftsposter.

Fra forbundsstyret:

Kongressen henstiller til Regjeringen at den gjennom sine representanter i FN går inn for en internasjonal avspenning med derav følgende nedskjæring i medlemslandenes forsvarsutgifter.

Videre vil kongressen henstille til Regjeringen, at den militære tjenestetid i Norge må bli nedsatt til maksimum 12 måneder.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 329

Avd. 40, Falconbridge Nikkelverks Arbeiderforening, Kristiansand S., foreslår:

«Vi mener at Landsorganisasjonen må henvende seg til Regjeringen og kreve forkortelse av militærtjenesten og nedskjæring av militærbudsjettet.»

*Fra forbundsstyret:
Forslaget tiltres.*

Fra sekretariatet:
Sekretariatet vil legge fram innstilling på kongressen.

Nr. 330

FOLK OG FORSVAR

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 311, Malersvennenes Forening, Bergen, foreslår:

Nr. 331

«Avdelingen foreslår at AFL's kollektive medlemskap i *Folk og Forsvar* oppsies.»

Motivering:

Vårt forbunds medlemmer har ved uravstemning vedtatt å melde forbundet ut av Folk og Forsvar, og vi er også kjent med at andre forbund har tatt det samme standpunkt. Vi finner det derfor uriktig at medlemmene mot sin vilje fremdeles skal være medlemmer av denne organisasjon gjennom AFL's kollektive medlemskap.

Avd. 316, Stein-, jord- og sementarbeidernes forening, Bergen, foreslår:

Nr. 332

«AFL's medlemskap i organisasjonen Folk og Forsvar oppheves.»

Fra landsstyret:

Oversendes kongressen under henvisning til den avstemning som har funnet sted blant medlemmene i vårt forbund angående medlemskap i Folk og Forsvar.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 40, Falconbridge Nikkelverks Arbeiderforening, Kristiansand S., foreslår:

Nr. 333

«Landsorganisasjonens medlemskap i Folk og Forsvar sendes ut til avstemning blant medlemmene.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret oversender forslaget uten innstilling.

NORSK SKOTØYARBEIDERFORBUND

Nr. 334   *Avd. 18, Fredrikstad, foreslår:*

«Folk og Forsvar.

«Medlemskap i denne organisasjon griper så dypt inn i personlighet-livet, at det burde vært forelagt LO's medlemmer til uravstemning. Dette er ikke gjort, og vi krever at dette må gjøres snarest.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret finner at det vil være av den største betydning å få skapt mest mulig ro om dette spørsmål, og vil derfor tiltre forslaget.

Nr. 335   STAVANGER OG OMEGNS FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

«Landsorganisasjonen sender spørsmålet om fortsatt medlemskap i Folk og Forsvar ut til uravstemning til medlemmene gjennom de enkelte forbund.»

Motivering:

Det er vårt bestemte inntrykk at de fleste fagorganiserte arbeidere ikke er interessert i at Landsorganisasjonen er medlem i denne organisasjon. Dette av forskjellige grunner — bl. a. fordi Folk og Forsvar har som hovedoppgave å gjøre det militære syn og innstilling til forsvaret rådende blant de fagorganiserte. Ikke omvendt, fagbevegelsens innstilling rådende for de militære.

Nr. 336   **Fra sekretariatet:**

På kongressen i 1953 ble Landsorganisasjonens stilling til organisasjonen FOLK OG FORSVAR inngående drøftet.

Kongressen gjorde slikt vedtak:

«Kongressen godkjenner Landsorganisasjonens tilmelding til organisasjonen **FOLK OG FORSVAR.**»

I samsvar med dette foreslås: Landsorganisasjonens tilmelding til **FOLK OG FORSVAR** opprettholdes.

PRIORITERTE KRAV I BEDRIFTENES KONKURSBO OG DØDSBO

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 23, Bærum Stein-, jord- og sementarbeideres forening, foreslår:

Nr. 337

«LO må henvende seg til Regjeringen og be om at det blir satt fram et lovforslag som bestemmer at firmaer og bedrifter som driver med lønnet arbeidskraft må tegne en garantipolise eller opprette sperret konto i bank, som garanterer at arbeidstakere får utbetalt opptjente penger ved eventuell konkurs.»

Motivering:

Det har ved flere høve, særlig i bygningsindustrien, vist seg at den lov som eksisterer ikke i alle tilfelle garanterer at lønn er prioritert ved konkurser.

- 311, *Malersvennernes Forening, Bergen,*
- 312, *Trevarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,*
- 315, *Snekker- og Tømrernes Forening, Bergen,*
- 316, *Stein-, jord- og sementarb. forening, Bergen,*
- 486, *Glass- og Snekkersvennernes Forening, Bergen,*

Nr. 338

foreslår:

«Under henvisning til vedtak på kongressen i 1953, etterlyser våre avdelinger behandlingen av lovendring i lov av 31. mai 1912, § 1. Kongressens krav var, at arbeidernes krav på lønn og feriegodtgjøring gis bedre prioritet enn alle andre krav som etter loven er sikret fortrinnsvis dekning i konkurs- og dødsboer.»

Fra landsstyret:

Forslaget tiltres:

Nr. 339 BÆRUM FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

«Arbeidernes faglige Landsorganisasjon vender seg til Den norske Regjering og ber om at det blir fremmet forslag til ny lov som slår fast at: «Enhver som nytter lønnet arbeidskraft må sikre ved garanti-polise eller sperret konto i bank, at arbeidstakerne får utbetalt opp-tjent lønn ved eventuell konkurs.»

Grunnging:

Den loven som nå er, garanterer ikke i alle tilfelle at opptjent lønn er prioritert ved konkurser.

Nr. 340 TRØNDELAG FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

«Kongressen pålegger LO's sekretariat å gjøre henvendelse til Re-gjeringen om å ta opp i forbindelse med konkurs, Lov av 31. mai 1912 om «Visse fordringer» forandres slik at lønn (medberegnet feriegodt-gjørelse) blir prioritert foran alle andre fordringer.»

Motivering:

Forretningsutvalget er av den oppfatning at denne lovs be-stemmelse må opptas til revisjon.

Når forslag blir stilt om dette, er det på grunn av den erfaring en har når firmaer går konkurs og de vansker som da oppstår for lønntakerne når lønn og feriegodtgjørelse ikke har noen prioritet etter lovens bestemmelser i dag.

Nr. 341 Fra sekretariatet:

Kongressen i 1953 besluttet enstemmig at sekretariatet skulle gjøre en henvendelse til Justisdepartementet om prioriterte krav i konkursboer og dødsboer m. v.

Departementet ble tilskrevet om saken.

På kongressen vil det bli gitt en redegjørelse om hvordan saken nå ligger an.

Folketrygd — alderstrygd.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 5, Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 342

«Forslaget om folketrygd har vært oppe til behandling på flere landsmøter i de forskjellige forbund, og vi mener tiden nå er inne til å innfri en virkelig folketrygd som dekker alle pensjonsinnretninger.»

Avd. 68, Sarpsborg Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 343

«Fagkongressen må sette fart i arbeidet med å få gjennomført en fullt utbygd folketrygd.»

Avd. 230, Tønsberg Sag- og Høvleriarbeiderforening, foreslår:

Nr. 344

«Innføring av pensjonsordning.»

Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening,

Nr. 345

- » 311, Malersvennenes Forening, Bergen,
  - » 312, Trewarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,
  - » 315, Snekker- og Tømrrernes Forening, Bergen,
  - » 316, Stein-, jord- og sementarbeidernes forening, Bergen,
  - » 486, Glass- og Snekkersvennenes Forening, Bergen,
- foreslår:

«Kongressen i 1953 fattet følgende vedtak:

«De innsendte forslag oversendes Sekretariatet, som får i oppdrag å fremme den overfor vedkommende instanser eller myndigheter i den utstrekning og den form det ansees hensiktsmessig.»

Vår avdeling etterlyser sekretariatets behandling av dette viktige spørsmål, og anmoder om at det blir redegjort for arbeidet med spørsmålet på kommende kongress.

Avdelingene vil presisere at sosialpolitikken må gis en bredere plass i tiden framover Arbeidet med hel og full gjennomføring av Folketrygden må forseres.»

Fra landsstyret:

Forslagene tiltres.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 346

Forbundsstyret foreslår:

«Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbunds landsmøte henstiller til Arbeidernes faglige Landsorganisasjons sekretariat å bruke sin innflytelse overfor Regjeringen for snarest å få gjennomført en forhøyelse av minstesatsene for de alderstrygdede.

En stor del av de alderstrygdede er tidligere fagorganiserte arbeidere fra de ulike forbund. Det er derfor ikke fagbevegelsen likegyldig hvilke levekår de alderstrygdede lever under.

Det gjelder her arbeidere med opptil 50 år og lengere sammenhengende medlemskap i fagbevegelsen, og arbeidere som fremdeles har sitt medlemskap i orden.

Derfor bør det være enstemmig krav fra fagbevegelsen om at myndighetene sørger for å bedre levekåra for de alderstrygdede. Vi kan ikke slå oss til ro med at minstesatsene for de gamle i dag er så lave at de bare utgjør det minimum et menneske trenger for å kunne berge livet.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 347

Bergens Sporveisfunksjonærers Forening, Gassverksarbeidernes Forening, Bergen, Bergens Kinematograf Betjenings Forening, Bergen kommunale Tjenestemannslag, Vannverkets Arbeiderforening, Bergen, med tilslutning av Bergen Stedsstyre foreslår:

«Landsorganisasjonen henvender seg til Regjeringen med krav om at Folketrygden blir realisert.»

M o t i v e r i n g :

Folketrygden bør nå ved initiativ fra kongressen bli en realitet ved påtrykk på Regjeringen.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler forslaget.

Strinda kommunale Arbeiderforening foreslår:

Nr. 348

«Landsorganisasjonen bruker sin innflytelse for snarlig gjennomføring av folketrygd.»

Motivering:

Vår forening mener at bare en folketrygd gir den mest demokratiske løsning av saka.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler forslaget.

MØRE OG ROMSDAL FAGLIGE SAMORGANISASJON

Kristiansund faglige utvalg foreslår:

Nr. 349

«Fagkongressen fastslår at det må være en fri rett og plikt for de fagorganiserte alderstrygdede og pensjonister, å kreve av sine respektive fagforeninger at disse varetar deres økonomiske og sosiale interesser, også etterat de er sluttet i sine yrker.

Fagkongressen vedtar å henstille til Regjeringen og Stortinget at behovsprøvingen for de laveste pensjonerte og alderstrygdede blir opphevet .

Ingen skal ha større trygd eller pensjon enn de til enhver tid gjeldende overenskomstmessige lønninger innen vedkommendes yrke.»

Motivering:

Når man har nådd pensjonsalderen bør de gamle være fritatt for å danne sine kamporganisasjoner, for å vareta sine økonomiske og sosiale interesser.

Denne side av de gamles interesser bør de respektive fagforeninger ta seg av.

En er kjent med at i de ulike alderstrygdede og pensjonisters organisasjoner finnes medlemmer som aldri før i sitt liv har villet være med i fagorganisasjonen og til dels har ført strid mot fagforeningene.

Kristiansund faglige Utvalg mener derfor at en må finne fram til den ordning, at de fagorganiserte gamle også i sin alder-

dom må kunne ha rett til å forlange av sine fagforeninger at disse varetar deres interesser.

Nr. 350

Fra sekretariatet:

Arbeidet med gjennomføring av en folketrygd er under behandling. På kongressen vil det bli gitt en orientering om saken.

SKATTESPØRSMÅL

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 351

Avd. 23, Bærum Stein-, Jord og Sementarbeiderforening:
foreslår:

«Arbeidernes faglige Landsorganisasjon krever av Regjeringen at det blir gjennomført en omfattende revisjon av skattelovene. Slik skattelovene er i dag, kan de næringsdrivende unndra seg en rettferdig beskatning, mens lønnsinntakerne blir presset til siste øre..

Vi må også gjøre det klart at lønnsinntakerne er imot indirekte beskatning.

Vi må derfor kreve at omsetningsskatten blir opphevet. Indirekte beskatning vil alltid virke urettferdig overfor familier med små inntekter. Det er vår oppfatning at ved gjennomføring av en effektiv beskatning av de næringsdrivende, og ved å redusere utgiftene til militærvesenet, kan omsetningsskatten oppheves.»

Nr. 352

Avd. 223, Tønsberg Bygningsarbeiderforening, foreslår:

«Landsorganisasjonen tar opp som en av sine første oppgaver å arbeide for at skatteloven blir endret slik at de store inntekter og formuer ikke unngår å bli beskattet. Landsorganisasjonen må ta sikte på å få en effektiv og riktig skattlegging på disse inntekter og formuer som eies av private i jord-, skogbruk og industri, for derigjennom å lette skattetrykket på de lønnsinntakere som bare har et eksistensminimum å betale skatt av.»

Nr. 353

Avd. 303, Fana Bygningsarbeiderforening,

- » 311, Malersvennernes Forening, Bergen,
- » 312, Trevarefabrikkarbeidernes Forening, Bergen,

- » 315, Snekker- og Tømrernes Forening, Bergen,
- » 316, Stein-, Jord- og Sementarbeidernes For., Bergen,
- » 486, Glass- og Snekkersvennenes Forening, Bergen, foreslår:

«Kongressen stiller krav overfor de lovgivende myndigheter om at skattelovene blir endret slik at mulighetene for skattesnyteri ved uriktig inntekts- og formuesoppgaver m. v. blir hindret.

Omsetningsskatten.

Foreningene henstiller til LO å ta spørsmålet om revisjon av omsetningsskatten opp med myndighetene..

Viktigere forbruksvarer må fritas for omsetningsskatt ,og de nye bestemmelser må hindre at det av den grunn blir prisstigning på viktige varer.»

Nr. 354

Motivering:

Omsetningsskatt på viktige forbruksvarer er uforenlig med myndighetenes og LO's arbeid for å holde et stabilt prisnivå.

Fra landsstyret:

Forslagene tiltres, idet en dog er klar over at de beløp omsetningsavgiften representerer må søkes dekket på annen måte.

NORSK ELEKTRIKER OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 1, Oslo, foreslår:

Nr. 355

«Øke det skattefrie beløp i samsvar med levekostnadsindeksen og oppheve samskatten.»

Motivering:

Det er vår overbevisning at skattebyrdene på den alminnelige lønnsinntaker er uforholdsmessige store i forhold til selvstendig næringsdrivende og jord og skogeiere.

LO må se det som en hovedoppgave å arbeide for at det skattefrie fradraget settes opp slik at det som opprinnelig ment dekker minimumslevkostnadene. Det bør arbeides for satser for skattefrie fradrag, slik at disse også følger levekostnadsindeksen.

Videre pekes det på at samskatten virker urettferdig. Opprinnelig var ordningen med samskatt kommet i stand for å bremse gifte kvinners deltakelse i arbeidslivet. Slik som forholdene har utviklet seg, er de gifte kvinner blitt en nødvendig arbeidskraft i produksjonslivet, og det er under slike forhold skrikende urettferdig at den gifte kvinne skal lide under særbestemmelser for beskatning av lønnsinntakere.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret har behandlet forslaget og anbefaler at det skattefrie beløp heves i samsvar med levekostnadsindeksen.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 356   *Avd. 102, Blikkemballasjearbeidernes forening, Stavanger, foreslår:*

LO må medvirke til at skattelovgivningen blir revidert.»

Motivering:

Spørsmålet må være av den største betydning for de fagorganiserte når vi vet at det unndras skatt for over 1 milliard kroner hvert år, samtidig som de fagorganiserte blir trukket skatt av hver eneste øre de tjener. Vi er kjent med den urettferdige skattelikning i skog- og landbruk og der samme forhold gjør seg gjeldende i industristrøk, kanskje i større grad enn vi aner. Det må være innlysende at fagbevegelsen har interesse av at beskatningen blir så rettferdig som mulig. Retningsgivende for LOs syn på skattepolitikken må være at ingen betaler skatt for beløp som til enhver tid må betegnes som eksistensminimum. Dette på bekostning av de virkelige store inntekter.

Det bør derfor nedsettes en komité av representanter fra arbeidsklassens forskjellige organer med sikte på å forberede forslag med krav om revisjon av skattelovgivningen.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret vil uttale, at skattesnyteriet er en av de mest viktige saker, og en må kreve at statsmyndighetene bruker de veier og midler som står til rådighet, for å komme dette til livs. Det regnes jo med at om lag 2 milliarder kroner pr. år blir unndratt den direkte beskatning. Det skyldes i første rekke den begunstigelse alle kategorier av selvstendige næringsdrivende har i den nåværende skattelovgivning. For å komme dette til livs vil forbundsstyret anbefale at kongressen gir sin tilslutning til at det foretas endringer i skatteloven, som setter en stopper for skattesnyteriet, bl. a. ved:

1. Forlange ensartede, bransjemessige regnskapssystemer.
2. Likningsprotokollen settes opp bransjevis for næringsdrivende. I tillegg til navn etc. må en også ha vedkommende skattyters stilling og arbeidsgiver, derved vil også de interesserte få adgang til å føre en viss kontroll.
3. Nemndslikning må tas i bruk i større utstrekning enn hittil. Spesialdomstoler må også kunne opprettes for likningssaker, på samme måte som nå er tilfelle for husleiesaker.

Likningsprotokollen bør også kunne ligge til gjennomsyn i lengre tid enn 3 uker.

Forbundsstyret:

anbefaler at kongressen gir sin tilslutning til foranstående eller gjør vedtak i overensstemmelse med dette.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 40, Falconbridge Nikkelverks Arbeiderforening, Kristiansand, foreslår:

Nr. 357

«De siste likningsresultater viser en masse null-skattytere med stor formue.

Vi mener at LO må nedsette en komité av representanter fra fagbevegelsen som i samarbeid med skatteeksperter utarbeider forslag til bedring av kontrollen med likningen.

Slik som det er i dag, betaler lønnsinntakene skatt av hver eneste øre mens skattesnyterne slipper.

Skattetabellene må også tas opp til revisjon.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

Nr. 358

Herøya Arbeiderforening, foreslår:

«Det henstilles til Landsorganisasjonens sekretariat å sette ned en komité av representanter fra fagbevegelsen og arbeidsplassene, som i samråd med skatteeksperter utarbeider forslag til endringer i skattelovene og bedring av kontrollen med likningen.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 359

Oslo Sporveiers Forening, foreslår:

«Omsetningsavgiften på de viktigste forbruksvarer må opphøre. Denne skatt rammer arbeidsfolk hardest.»

Fra forbundsstyret:

Forslaget oversendes sekretariatet.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 360

Avd. 15, Stavanger Havnearbeiderforening, foreslår:

«Kongressen pålegger sekretariatet å arbeide for at de nødvendige tiltak blir tatt for å gjennomføre en mer rettferdig fordeling av skattebyrdene.»

Motivering:

Det vises til det utbredte og almenkjente snyteri som foregår innen visse lag av befolkningen, både når det gjelder omsetningsavgiften og de direkte skattene. Den misnøye og bitter-

het som disse forhold avføder innen lønnsinntakernes rekke er helt berettiget, og det må være en sentraloppgave for kongressen å søke disse usunde forhold fjernet.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret anbefaler forslaget.

MØRE OG ROMSDAL FAGLIGE SAMORGANISASJON

Kristiansund faglige Utvalg, foreslår:

Nr. 361

•Fagkongressen bemyndiger sekretariatet til å gå inn for en omfattende omlegging av skatteloven og om mulig å finne fram til en rettferdigere fordeling av skattebyrdene og om eventuelt ved skatt av forbruket.

Fagkongressen stiller krav til regjering og storting om at det blir gjennomført en økning av de skattefrie fradrag. De skattefrie fradrag må reguleres slik at de står i forhold til den stigning av levekostnaden som er skjedd etter frigjøringen.

Kongressen stiller krav om at straffeforfølgningene mot dem som unndrar seg riktig beskatning må håndheves og etterfølges til ytterste konsekvens.

Fagforeninger som ikke har regnskapsplikt, må fritas for utidig inngrep fra skattemyndighetene.»

Fra sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på kongressen.

Nr. 362

BEDRIFTSLEGEORDNING

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Avd. 34, Sandefjord Jern- og Metallarb.forening, foreslår:

Nr. 363

Kongressen krever at den nåværende (ordning) overenskomst om bedriftsleger avvikes og nye forhandlinger opptas med de respektive parter, slik at nyordningen om bedriftsleger blir mer tilfredsstillende.»

M o t i v e r i n g :

En bedriftslege i dag bør stå helt suverent og være ansatt med en ganske stor myndighet. Han bør stå helt fritt overfor bedriftsledelsen, og hans bestemmelser må følges av alle parter. Han bør for øvrig lønnes over Arbeidsdirektoratets budsjett. Retningslinjene ellers bør være klare og bindende for alle parter. Slik det er i dag kan en vel si at det hele henger i løse luften, da det fremdeles er store bedrifter som ingen ordening har.

I tiden etter krigen har det til stadighet kommet nye materialer, rense- og bevaringsmidler (rust og malingsfjerner, maling, stoff og lakk), framstilt på kjemisk og fabrikkmessig måte av stoffer som ingen aner virkningen av under bearbeidelse, oppsetting og påstryking. For å få undersøkt og klarlagt virkningen av ovennevnte materialer, kreves i de fleste tilfelle autoritet for at det hele skal bli grundig og forsvarlig utført. Det må bli en plikt for alle at når nytt materiale, stoff eller væske skal tas i bruk, må bedriftslegen få alle opplysninger og ha fullmakt til å foreta de nødvendige undersøkelser, hvis det er mistanke om at skader kan påføres dem som arbeider med slikt materiale, stoff eller væske. På grunnlag av undersøkelsene gir så bedriftslegen sine forholdsregler, både til ledelse og arbeidere før arbeidet kan påbegynnes.

Sikringstjenesten samarbeider med legen når det gjelder arbeid i rom med dårlig luft, gass eller støv. De nødvendige apparater til almen helsekontroll, skjermfoto eller andre apparater eller utstyr som bedriftslegen måtte trenge anskaffes av bedriften, eller det kan bli adgang til å benytte apparater tilhørende det offentlige sykehus, helsestasjoner der det er hensiktsmessig, slik at de ansatte kan få den sikreste og beste undersøkelse. Der forholdene og ensartet industri er til stede, bør legen ansettes for en slik industri. (F. eks. skipsbyggeriene i Vestfold, Horten, Tønsberg og Sandefjord, den kjemiske industri osv.) Dette vil gi legen større virkefelt og også bedre oversikt.

Hver større bedrift (med et visst antall ansatte) ansetter den nødvendige hjelp for legen, det være seg utdannede sykepleiersker eller diakoner. Disse lønnes av bedriften. Ved hver bedrift velges et utvalg fra arbeidere og funksjonærer som bedriftslege styre. Dette styre tiltres av en representant fra toppledelsen.

Det er også mulig at bedriftslegen bør bli arbeidstilsynets representant, og som kan ordne de nødvendige dispensasjoner, pålegg m. m. Det kan også tenkes at den nåværende ordning i enkelte fylker med arbeidskonsulent (en person som hjelper invalider eller personer som lider av en eller annen svekkelse til et passende arbeid) kunne overføres til bedriftslegen.

Det forutsettes at disse vil ha et nært samarbeid seg imellom og også ha et førstehånds kjennskap til bedriftslivet, industri, handel og kontor og omskoleringsinstitusjoner.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret vil i anledning av avd. 34, Sandefjords forslag om bedriftslegeordning uttale:

Det er vår oppfatning at det ikke foreligger noen grunn for at organisasjonen skal si opp den avtale som en i dag har om bedriftslegeordning. Når det gjelder lønnsforholdet er det i samarbeid med NAF, AFL og Den norske Legeforening utarbeidet en normalkontrakt for bedriftsleger. Skal det foretas endringer i lønnsforholdet for bedriftsleger, må en regne med at Legeforeningen vil ha et ord med i laget.

Det avgjørende er dog ikke hvem som betaler bedriftslegen, men at legen er sosialt interessert og går inn for oppgaven på en positiv måte.

Når det gjelder de nye rensmidler og øvrige helsefarlige stoffer, så kommer dette inn under Arbeidervernlovens bestemmelser og Arbeidstilsynets virkeområde.

Forbundsstyret anbefaler at Kongressen gir sin tilslutning til kravet om at bedriftslegeordningen må utvides.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 364

Oslo Havnevesens Arbeiderforening, foreslår:

«LO må arbeide for lettere adgang til fysikalsk behandling for befolkningen, også utenfor byene og industristedene. Behandlingen må bli gratis eller mot en liten godtgjørelse.»

M o t i v e r i n g :

Såkalte slitasjesykdommer er de som i stor grad trenger fysikalsk behandling, og når sykdommen er en følge av innsats i samfunnets tjeneste, bør behandlingen ikke belastes den syke.

*Fra forbundstyret:**Forbundsstyret foreslår at forslaget oversendes sekretariatet.*

Nr. 365

Fra sekretariatet:**Forslagene oversendes sekretariatet.**

BEDRIFTSPENSJONERING

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 366

Gassverkarbeidernes Forening, Oslo, foreslår:

«Pensjonsalderen for arbeiderne senkes til 55 år i følgende industrier: Den kjemiske og metallurgiske industri, gassverkene og gruveindustrien.»

M o t i v e r i n g :

Når forslaget er fremmet er det for at det ved gassverket (retorthuset) i sin tid var satt 55 år som grense for pensjonsutbetalingen når tjenestetiden var oppnådd. At denne ordning nå er bortfalt ser vi som et tilbakeskritt i arbeidernes sosiale utvikling, og særlig under den enorme produksjonsøkning som er til stede. Dertil det store arbeidspress som er på arbeiderne i nevnte industrier. Vi gjør merksom på den store risiko som er til stede når det gjelder bedriftsulykker og de hyppige yrkes-

sykdommer (silikose, strupekreft, hudsykdommer o. l.) som er en følge av røyk, støv og kjemiske vesker. Dette skulle tilsi at spørsmålet om en rettferdig pensjonsordning må tas opp til behandling.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret er av den oppfatning at pensjonsalderen bør være lavere i bedrifter hvor arbeidet ansees helseskadelig.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 2, Torp Fagforening, foreslår:

Nr. 367

«Torp Fagforening foreslår at kongressen beslutter følgende:

Det nye styre i LO går med full kraft inn for å samordne de forskjellige bedriftspensjonsordninger. Det være ved lov eller forhandling med Arbeidsgiverforeningen. Slik at alle alderstrygdede arbeidere sikres like eksistensmuligheter.»

Motivering:

Alle arbeidere i vårt land har krav på å leve noenlunde godt idet de går over til alderstrygd. Det er like dyrt å leve — enten man arbeider i skogen eller på en bondegård, på en liten bedrift eller en stor bedrift.

Det må på en eller annen måte sørges for skikkelige kår for vårt lands trygdede.

Avd. 62, Salsbruket Arbeiderforening, foreslår:

Nr. 368

«Arbeidernes faglige Landsorganisasjon må ta opp generelt krav om at bedriftspensjon gjennomføres i alle bedrifter og at det blir utarbeidet regler som gjelder for samtlige.

Dette krav må gjennomføres ved første tariffrevisjon.»

Motivering:

Det er ennå mange bedrifter som ikke har pensjonert sine arbeidere og som heller ikke kommer til å gjøre dette såfremt de ikke blir tvunget — enten som gjennomført tariffkrav eller ved offentlig lov.

Ved vår bedrift, Salsbruket Tresliperi, er det flere arbeidere som har vært ved bedriften siden den startet, og som nå etter over 50 års ansettelse blir avspist med takk for arbeidet, en medalje og noen kroner.

Det må være et selvfølgelig krav at de får sin alderdom trygget etter en sådan innsats — og forholdene skulle nå ligge til rette for at det blir gjennomført.

Fra forbundsstyret:

Kongressen pålegger det nye sekretariatet å utrede spørsmålet om en bedriftspensjonsordning som kan gjennomføres i alle bedrifter og gjøres gjeldende for samtlige ansatte arbeidere.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 369

Frisørenes Fagforening, Oslo, foreslår:

«Landsorganisasjonens kongress beslutter opprettet et samarbeidsorgan for håndverksfagene.»

Motivering:

Arbeidernes faglige Landsorganisasjon er både av hensyn til sine egne rekrutteringsproblemer og fordi den er den største maktfaktor i samfunnslivet i Norge, interessert i å fremme opplæringsforholdene for de unge fagarbeidere i arbeidslivet. Det gjelder like mye handelens og kontorenes funksjonærer som håndverkets og industriens arbeidere.

Organisasjonen er da også representert i alle de instanser som har bestemmende innflytelse på opplæringsspørsmålene: Lærlingerådet, Lærlingenemndene i kommunene, Yrkesopplæringsrådet og yrkesutvalg ved yrkesskolenes enkelte avdelinger. Spørsmålet er om det er tilstrekkelig at en slik representasjon er sikret.

Opplæringsproblemene er de siste år aktualisert i diskusjonen om lærlingeloven. Lov om lærlinger i håndverk, industri, handel og kontorarbeid ble vedtatt av Stortinget i 1950, men ble

først satt i verk i 1952 og da bare for 6 håndverksfag. Siden er flere fag ved kgl. res. ført inn under lovens virkeområde slik at den nå gjelder for 36 håndverksfag og jernindustriens enkelte fag, registrert i 10 grupper. Loven forutsetter at all ungdom mellom 15 og 20 år som kommer i arbeid i disse fag skal ha skriftlig lærekontrakt som skal godkjennes og dermed registreres av kommunale lærlingenemnder. Oppgavene fra lærlingenemndene viser at det skrives forholdsvis få kontrakter i de fleste av disse fag. Dette kan bero på at mange bedrifter finner at de ikke tør påta seg ansvaret for en faglig forsvarlig opplæring av ungdom, men det kan også bety at mange bedrifter unnlater å følge lovens klare påbud.

Lærlingenemndene har i samarbeid med arbeidskontorene og yrkesskolene plikt til å påse at kontrakter blir skrevet, men en slik kontroll er bare mulig hvis de voksne arbeiderne i bedriftene, og da først og fremst arbeidernes tillitsmenn, støtter opp under kontrollarbeidet. Det bør være en oppgave for Landsorganisasjonen å gjøre sine tillitsmenn aktive på dette område.

Lærlingeloven forutsetter også at lærlingen under sin læretid skal stå under stadig tilsyn. Det er utarbeidet opplæringsplaner for hvert fag, og lærlingenemndene skal føre tilsyn med at disse planene blir fulgt. Dette forutsetter igjen at bedriftene er av en slik art og størrelse at planene kan følges. Kontrollen settes også inn på to trinn. Først må bedriftene vurderes som lærebedrifter og dernest, når bedriften er godtatt, må det påses at den enkelte lærling får tilstrekkelig instruksjon og tilstrekkelig varierende arbeidsoppgaver. Lærlingeloven fastslår at arbeidernes representanter skal delta i avgjørelsene på begge trinn. Da gjelder det at organisasjonen for det første utpeker representanter som er kompetente til å delta i slikt arbeid, og at disse representantene får den nødvendige støtte og eventuelt påtrykk fra organisasjonene. Like viktig som det er å utdanne habile deltakere i bedriftenes produksjonsutvalg, burde det være å utdanne medlemmer av lærlingenemnder og yrkesutvalg, og tilsynsmenn etter lærlingeloven på bedriftene.

De punkter som er berørt her gjelder de enkelte læreforhold og behovene kan summeres opp slik:

1. Bedre kontroll med at kontrakter blir opprettet.
2. Bedre kontroll med at lærebedriftene er tilfredsstillende.
3. Bedre tilsyn med lærlingens opplæring på bedrift.

Lærlingeloven har også en mer samsfunnsmessig side. Virkningen av den er begrenset på 2 måter.

1. Den gjelder bare for et mindre antall kommuner, (selv om dette er alle byer og de største landkommuner).
2. Den gjelder som nevnt bare de fag som ved kgl. res. er ført inn under loven.

Landsorganisasjonen bør i første tilfelle sette som en selvfølgelig betingelse, at all ungdom i landet skal stilles likt når det gjelder opplæringsmuligheter. Organisasjonens medlemmer og tillitsmenn bør derfor støtte ethvert forslag om å utvide lovområdet til nye kommuner. Dette har ikke skjedd i en rekke av de kommuner som i det siste året har fått henvendelse fra vedkommende departement om innføring av loven.

For å utvide det faglige området, med andre ord føre nye fag inn under loven, kreves det utarbeidet opplæringsplaner. Til dette kreves det utvalg av fagfolk i et såkalt riksyrrkesutvalg. Utvidelsen kan derfor hindres på to måter.

1. Arbeidsgiverne kan nekte å delta i riksyrrkesutvalg. Da loven forutsetter tosidig sammenslutning av utvalgene, kan administrasjonen antakelig ikke komme noen vei. Da må de enkelte forbundene innenfor Landsorganisasjonen ta slike tilfelle opp i forhandlinger med sine motparter og være villig til å sette noe inn for sine unge medlemmer. Landsorganisasjonen burde som samleinstans kunne samordne forbundenes framgangsmåter i slike spørsmål.
2. Arbeidsgivernes representanter i de faglige utvalgene for hvert fag (riksyrkesutvalgene) kan på forskjellige måter, bevisst eller uten bestemt hensikt, forsinke arbeidet med opplæringsplaner i fagene. Arbeidernes representanter

burde i tilfelle gripe initiativet og framskynde en avgjørelse, eventuelt utarbeide egne forslag uavhengig av motparten. Mye kan også gjøres ved at arbeiderne benytter seg av retten til å kreve formannsstilling i utvalgene.

Skoleopplæringen.

Opplæringsspørsmålene er ikke bare aktuelle i selve bedriftslivet. En viktig del av opplæringen foregår i skoler. Prinsipielt bør all tilgang til håndverks- og industriyrkene skje gjennom forskole, dvs. en ett- eller to-årig skoleopplæring som legger grunnen for videre opplæring i bedriftene. Ennå er det langt fra at all ungdom har adgang til en slik begynneropplæring på skole. Det må være Landsorganisasjonens plikt å arbeide for en hurtig utbygging av yrkesskolene. Samtidig må det sørges for at skolene står i nær kontakt med arbeidslivet, slik at det ikke blir motsetning mellom skolens planer og undervisning og behovene i næringslivet.

Det er altså en rekke spørsmål i samband med opplæringen av unge arbeidere som krever særlig innsats fra organisasjonens side. De kan summeres opp slik:

1. Arbeid med utvidelse av Lærlingelovens virkeområde.
2. Arbeid med å få riksyrrkesutvalg for nye fag og industrier.
3. Støtte til arbeiderrepresentantene i de utvalg som er i arbeid, men ikke har avsluttet dette arbeid.
4. Arbeid med oppretting av nye yrkesskoler og -klasser.
5. Samordning av skoleundervisning og praktisk opplæring.

Til å ta seg av disse spørsmålene og arbeide for en så vidt mulig ensartet opptreden av arbeidernes representanter både lokalt og sentralt, foreslås det satt ned et utvalg innenfor Landsorganisasjonen. Utvalget bør ha representanter for fag som har særlig interesse av yrkesopplæringsspørsmålene og det må ha adgang til å knytte til seg den sakkyndige hjelp som er nødvendig.

*Fra forbundsstyret:
Forbundsstyret anbefaler forslaget.*

Nr. 370   **Fra sekretariatet:
Forslaget oversendes sekretariatet.**

ANDRE FORSLAG

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 371   *Avd. 64, Teglverksarbeidernes Forening, Fredrikstad og omegn, foreslår:*

«Lov om trygd mot arbeidsløyse — endres § 5, punkt 4, således at ventetiden på 6 av de 7 dager som nå gjelder, opphører. Ventetiden på 6 dager skal dog ikke utbetales før den arbeidsledige igjen er kommet i arbeid — eller han har gått ut den tid han har opparbeidet i inntil 15 veker, og da ikke har fått beskjefligelse.»

Innen Norsk Bygningsindustriarbeiderforbunds medlemmer er den sesongmessige ledighet helt ordinær i vintertiden. Med den stønad pr. dag som nå utbetales, er det beregnet å gi dekning for mat, men ikke for husleie, brensel osv.

Når derfor hele 6 arbeidsdager skal trekkes fra og som vedkommende ikke har anledning til å skaffe seg inntekt på i henhold til loven, da tjener ikke loven lenger sin hensikt som *lov mot arbeidsløyse.*»

*Fra landsstyret:
Forslaget tiltres.*

Nr. 372   **Fra sekretariatet:
Under henvisning til at lov om arbeidsløysetrygd er under revisjon, oversendes forslaget til sekretariatet.**

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 373   *Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:*

«Arbeiderne må få større styringsrett i produksjonslivet enn den en har i henhold til gjeldende arbeidstvistlov. Det vises bl. a. til § 6 og § 40. Videre må hele loven redigeres i samsvar hermed.»

*Fra forbundsstyret:
Forbundsstyret oversender forslaget til sekretariatet.*

Moss kommunale forening, foreslår:

Nr. 374

«Moss kommunale forening vil foreslå at LO går inn for innføring av «sommertid» i sommerhalvåret, og at en retter en henvendelse til Regjeringen om dette.»

Motivering:

Moss kommunale forening mener at innføring av sommertid i sommerhalvåret har så stor helsemessig betydning for lønns-mottakere i industrien m. v. at LO bør gå inn for denne sak, selv om den kanskje ligger utenfor LO's vanlige virkefelt.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret oversender forslaget til sekretariatet.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 28, Kopperå Arbeidsmannsforening, foreslår:

Nr. 375

«Landsorganisasjonen og forbundene gir støtte til utveksling av arbeidere fra forskjellige bedrifter som er tilsluttet Landsorganisasjonen.»

Motivering:

Idet vi går ut fra at også arbeidere fra andre bedrifter har interesse av å besøke andre bedrifter — å høste nye impulser — mener vi at Landsorganisasjonen og de respektive forbund her må gå i spissen med å trekke opp retningslinjer og utvirke tillatelse ved de forskjellige bedrifter.

Videre må det finnes en form for bevilgning av reisestipendier.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret gir tanken i forslaget sin tilslutning.

NORSK SKOTØYARBEIDERFORBUND

Avd. 18, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 376

«Kongressen fatter vedtak om at det i hvert Faglig Utvalgs distrikt skal opprettes en AOF-forening med representantskapsordning.»

M o t i v e r i n g :

Med en slik AOF-forening vil en rasjonalisere studiearbeidet og utnytte pengene bedre.

Fra forbundsstyret:

Under henvisning til kongressens tidligere vedtak i samme spørsmål ansees forslaget overflødig.

Nr. 377   **Fra sekretariatet:**
Forbundsstyrets standpunkt tiltres.

Nr. 378   *Norsk Skotøyarbeiderforbund foreslår:*

«Rasjonalisering og samordning av den tekniske del av administrasjonen innen Landsorganisasjonen og forbundene.»

Sekretariatet gis bemyndigelse til å engagere en rasjonaliseringskonsulent med spesialitet i merkantil administrasjon. Vedkommende får i oppdrag å undersøke mulighetene, og eventuelt framkomme med forslag til samordning og forenkling av den tekniske administrasjon innen LO og fagforbundene.

Nr. 379   **Fra sekretariatet:**
Forslaget oversendes sekretariatet.

Nr. 380   **HEDMARK FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:**

«Forslag om opprettelse av et fond for modernisering og utbygging av arbeiderbevegelsens folkehøgskoler i Norge.

Samorganisasjonene i Hedmark og Oppland tillater seg med dette å fremme forslag til Fagkongressen som følger:

Det utliknes en ekstrakontingent på forbundene stor kr. 0.02 pr. medlem pr. uke eller kr. 1.00 pr. medlem pr. år til et fond som skal nyttes til videre utbygging og modernisering av arbeiderbevegelsens folkehøgskoler i vårt land.»

M o t i v e r i n g :

Vi har for tiden to folkehøgskoler, nemlig Sørmarka Folkehøgskole og Ringsaker Folkehøgskole. Ingen av disse skoler

kan sies helt å fylle de krav en i dag må stille til disse skoler. I Sverige og Danmark ligger man betydelig foran arbeiderbevegelsen hos oss på dette område.

I Sverige har man 7 folkehøgskoler med plass til om lag 420 elever, og foruten disse er det også et par organisasjonsskoler. Alle skolene er godt utbygde og moderne utstyrte.

I Danmark har de 3 skoler med plass for 290 elever. Disse skolene representerer en verdi av om lag 10 millioner kroner. Det er videre planlagt å bygge en ny stor skole i Århus og videre foreta hel ombygging av skolen i Roskilde. Pengene til dette skaffes ved at de fagorganiserte betaler en ekstrakontingent av kr. 0.03 pr. uke.

Danske arbeidere samler på denne måte inn over 1 million kroner i året til skolene sine.

Som en forstår satser fagorganisasjonen i våre naboland betydelige beløp på denne sektor for å hjelpe ungdommen til bedre kunnskaper i organisasjons- og samfunnsspørsmål, og en skulle tro at dette må være like viktig for arbeiderbevegelsen i vårt land.

VESTFOLD FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 381

«Opphevelse av LEX-Askim.

Lex-Askim-loven som gir adgang til at to faglige organisasjoner hver kan avslutte avtaler om lønns- og arbeidsvilkår for samme lønnsmotakergruppe ved samme bedrift/arbeidsplass, oppheves.»

Motivering:

En er klar over at Lex-Askim, når det gjelder avtaleforholdet for NFATF, i en viss utstrekning har hatt betydning, men når loven også tas i anvendelse for rene arbeidergrupper og med dette gir hel lovbeskyttelse for gule foreninger og forbund, er loven en direkte fare for et ordnet avtaleforhold. Vi mener de tilhøva som er blitt i rutebilyrket, etter at Norsk Rutebilarbeiderforbund (Landaforbundet) har fått avtale- og

forhandlingsrett, er bevis nok for at loven må bort eller gis en klar begrensning til hva den egentlig var ment til.

På en rekke arbeidsplasser for rutebiltrafikken, har en nå forholdet med to foreninger og to sett tillitsmenn som skal håndheve samme overenskomst.

Disse forholdene fører til en strid yrkesutøverne i mellom, som bare rutebileierne har fordel av.

MØRE OG ROMSDAL FAGLIGE SAMORGANISASJON

Nr. 382

Kristiansund faglige Utvalg, foreslår:

«Ingen auking av renter til boligbygg.

Fagkongressen bemyndiger sekretariatet og representanskapet til å gå inn med krav til statsmyndighetene, at renten til boligbygg ikke må aukes.»

Nr. 383

ARBEIDERPARTIETS PRESSEFORBUND, foreslår:

«I «Retningslinjer for løsning av interessetvister og rettstvister i foretak som kontrolleres og drives av Det norske Arbeiderparti, Arbeidernes faglige Landsorganisasjon eller foreninger eller forbund tilsluttet noen av disse organisasjoner», er det i § 3 bestemt at en tvist skal gå til tvistenemnd hvis partene ikke blir enige ved forhandlinger.

Arbeiderpartiets Presseforbund har i landsstyremøte vedtatt å foreslå for Landsorganisasjonens kongress i 1957 at denne bestemmelsen får en tilføyelse om en *meglingsinstitusjon* som kan tre inn mellom forhandlingene og tvistenemnda.

Da LO formentlig må drøfte dette med DNA, som er den annen part i avtalen om retningslinjene, har vi ikke formet noen konkret ordlyd til endring av paragrafen.

Som motivering vil vi anføre at det også i arbeiderforetak kan vise seg vanskelig å bli enige om forhandlinger. De som er ansatt i slike foretak står imidlertid i en særstilling, idet de har fredsplikt. Men etter vår mening bør de iallfall — som andre lønnstakere — få høve til å prøve sin sak for en meglingsinstitusjon.

Skulle heller ikke megling lykkes, får tvistenemnda komme til anvendelse. Men vi mener at en meglingsinstitusjon er mer smidig enn en tvistenemnd og vil ha muligheter for å rydde av veien vansker og forlike partene.»

Fra sekretariatet:

Kongressen gir sin tilslutning til at megling foretas når en av partene ønsker det.

Nr. 384

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Avd. 261, Arendal og Omegn Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 385

«Arbeidernes faglige Landsorganisasjons kongress oppfordrer forbundene og samorganisasjonene til å stifte innkjøpslag i fagforeningene for å skaffe de fagorganiserte billigere varer.»

Motivering:

Det er en kjennsgjerning at varene fordyres unødig ved urasjonell omsetning og en for høy fortjenestemargin for omsetningsleddene.

Priser f. eks. på fisk, kjøtt, poteter, grønnsaker m. v. koster det dobbelte og flerdobbelte for forbrukerne enn hva produsenten får.

Bøndene har t. eks. i år fått kr. 20.00—25.00 pr. 100 kg poteter, mens vi må betale 40—45 øre pr. kg i butikkene. Forholdene er sikkert ikke bedre når det gjelder andre forbruksvarer.

Innkjøpslag i fagforeningene måtte ha som oppgave å forhandle med kjøpmenn og produsenter om levering av varer til medlemmene på en rasjonell måte og til rimelig pris.

Avd. 265, Vennesla Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 386

«Fagkongressen henstiller til kooperasjonen å bryte ethvert samarbeid med bransjeorganisasjoner som har til formål å regulere og fastsette varepriser og avanser i produsent- og omsetningsforretningers interesse.»

Fra landsstyret:

Forslagene tiltres.

FAGORGANISASJONENS PENSJONSKASSE

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 387   *Avd. 316, Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Bergen, foreslår:*

«Da målerne i bygningsindustrien ikke blir godskrevet av AFL de 5 prosent som omtalt i vedtektenes § 6, punkt B, og at derved målerne må betale pensjonsinnskudd på 10 prosent i motsetning til tillitsmenn og funksjonærer, som betaler 5 prosent, foreslår vår avdeling at vedtektenes § 5 B og 6 B blir endret slik at målerne blir medlemmer og betaler pensjonsinnskudd som fastsatt for tillitsmenn og funksjonærer.»

*Fra landsstyret:
Forslaget tiltres.*

Nr. 388   *Dessuten foreslår landsstyret:
Pensjonskassens vedtekter § 14 a:
Alderspensjon forhøyes til 66 prosent.*

Punkt c:

Pensjonssatsene til gjenlevende ektefelle

25 — 30 — 35 — og 40 prosent forhøyes til

35 — 40 — 45 — og 50 prosent, av pensjonsgrunnlaget.

Nr. 389   *Nytt punkt:*

Forbundene gis adgang til å innbetale til Pensjonskassen manglende premie på 20 års medlemskap når vedkommende dør før 20 års medlemskap er oppnådd, således at gjenlevende ektefelle får maksimumsbeløpet av pensjonen.

Nr. 390   **Fra sekretariatet:
I vedtektenes § 16 er bestemt:**

«Endringer i disse vedtekter kan bare foretas av AFL's representantskap med forbehold av offentlig godkjenning.»

I henhold hertil foreslås forslagene oversendt det nye sekretariat til behandling og avgjørelse på førstkommande representantskapsmøte.

